

Euroopa Liidu Teataja

C 113

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

1. mai 2010

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	IV <i>Teave</i>	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT	
	Euroopa Kohus	
2010/C 113/01	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 100, 17.4.2010	1
	V <i>Teated</i>	
	KOHTUMENETLUSED	
	Euroopa Kohus	
2010/C 113/02	Kohtuasi C-38/06: Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks mõeldud kauba maksuvaba import)	2

ET

Hind:
4 EUR

(Jätkub pöördel)

2010/C 113/03	Kohtuasi C-424/07: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2009. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Elektrooniline side — Direktiiv 2002/19/EÜ — Direktiiv 2002/21/EÜ — Direktiiv 2002/22/EÜ — Võrgud ja teenused — Siseriiklikud õigusnormid — Uued turud)	3
2010/C 113/04	Kohtuasi C-518/07: Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/46/EÜ — Üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumine — Artikli 28 lõige 1 — Liikmesriikide järelevalveasutused — Sõltumatus — Nende asutuste üle teostatav haldusjärelevalve)	3
2010/C 113/05	Kohtuasi C-135/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. märtsi 2010. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Janko Rottmann <i>versus</i> Freistaat Bayern (Liidu kodakondsus — EÜ artikkel 17 — Liikmesriigi kodakondsus, mis on omandatud sünniga — Liikmesriigi kodakondsus, mis saadakse naturalisatsiooni korras — Sünnijärgse kodakondsuse kaotamine teise kodakondsuse vastuvõtmise tõttu — Naturalisatsiooni korras saadud kodakondsuse tagasiulatuv kaotamine põhjusel, et kodakondsus saadi pettuse teel — Kodakondsuseta isiku staatus, mis toob kaasa liidu kodakondsuse staatuse kaotuse)	4
2010/C 113/06	Liidetud kohtuasjad C-175/08, C-176/08, C-178/08 ja C-179/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. märtsi 2010. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08) <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Direktiiv 2004/83/EÜ — Pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi andmise miinimumnõuded — Pagulase staatus — Artikli 2 punkt c — Pagulasseisundi lõppemine — Artikkel 11 — Asjaolude muutumine — Artikli 11 lõike 1 punkt e — Pagulane — Põhjendamata tagakiusamishirm — Hindamine — Artikli 11 lõige 2 — Pagulasseisundi kehtetusk tunnistamine — Tõend — Artikli 14 lõige 2)	4
2010/C 113/07	Kohtuasi C-197/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad tubakatoodete müügi „alandatud hinnaga, mis on vastuolus rahvatervise eesmärkidega” — Mõiste „hinnataseme kontrolli ja fikseeritud hindasid käsitlevad siseriiklikud õigusaktid” — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon)	6
2010/C 113/08	Kohtuasi C-198/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna ja peeneks lõigatud tubaka jaemüügi miinimumhinna — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon)	6

2010/C 113/09	Kohtuasi C-221/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Iirimaa (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon) 7	7
2010/C 113/10	Kohtuasi C-241/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Artikli 6 lõiked 2 ja 3 — Ebaõige ülevõtmine — Erikaitsealad — Projekti olulised keskkonnamõjud — „Häiriva” mõju puudumine teatud tegevuste puhul — Keskkonnamõju hindamine) 7	7
2010/C 113/11	Kohtuasi C-297/08: Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Itaalia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2006/12/EÜ — Artiklid 4 ja 5 — Jäätmehooldus — Jäätmekavad — Sobiv ja ühtne jäätmekorvaldamisrajatiste võrgustik — Oht inimeste tervisele või keskkonnale — Väärmatu jõud — Avaliku korra rikkumised — Organiseeritud kuritegevus) 8	8
2010/C 113/12	Kohtuasi C-378/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Raffinerie Mediterranée SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA <i>versus</i> Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA („Saastaja maksab” põhimõte — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnavastutus — Ajaline kohaldatavus — Saastus, mis on tekkinud enne nimeetatud direktiivi ülevõtmiseks ettenähtud kuupäeva ja mis jätkub pärast seda kuupäeva — Siseriiklikud õigusnormid, millega jäetakse selle saastusega seotud kahjustuste parandamise kulud mitme ettevõtja kanda — Süülisuse või hooletuse nõue — Põhjusliku seose nõue — Ehitustööde riigihange) 8	8

2010/C 113/13	Liidetud kohtuasjad C-379/08 ja C-380/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itaalia) eelotsusetaotlused) — Raffinerie Mediterranée SpA (ERG) (C-379/08), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08) versus Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque („Saastaja maksab” põhimõte — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnastatus — Ajaline kohaldatavus — Saastus, mis on tekkinud enne nimetatud direktiivi ülevõtmiseks ettenähtud kuupäeva ja mis jätkub pärast seda kuupäeva — Parandusmeetmed — Kohustus konsulteerida asjaomaste ettevõtjatega — II lisa)	10
2010/C 113/14	Kohtuasi C-384/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010 aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio eelotsusetaotlus — Itaalia) — Attanasio Group Srl versus Comune di Carbognano (EÜ artiklid 43 ja 48 — Siseriiklikud õigusnormid, mis sätestavad teeäärsete kütusetanklate vahelise kohustusliku miinimumkauguse — Euroopa Kohtu pädevus ja eelotsusetaotluse vastuvõetavus — Asutamisevabadus — Piirang)	11
2010/C 113/15	Kohtuasi C-496/08 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Ametnikud — Ühest kategooriast teise üleviimiseks korraldatud sisekonkursi läbimine endiste personalieeskirjade kehtivusajal — Uute personalieeskirjade jõustumine — Palgaastme määramise üleminekueeskirjad — Õigusvastasuse väide — Omandatud õigused — Õiguspärane ootus — Võrdne kohtlemine — Hea halduse põhimõte ja hoolitsemiskohustus)	11
2010/C 113/16	Kohtuasi C-522/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) eelotsusetaotlus) — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie versus Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Elektrooniline side — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Direktiiv 2002/22/EÜ — Teenuste osutamise lepingu sõlmimise sidumine muude teenuste osutamise lepingu sõlmimisega — Keeld — Kiire internetiühendus)	12
2010/C 113/17	Kohtuasi C-578/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Rhimou Chakroun versus Minister van Buitenlandse Zaken (Perekonna taasühinemise õigus — Direktiiv 2003/86/EÜ — Mõiste „sotsiaalarabisüsteemi abil” — Mõiste „perekonna taasühinemine” — Perekonna loomine)	13

2010/C 113/18	Kohtuasi C-1/09: Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus (Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Centre d'exportation du livre français (CELF), likvideerimisel, Ministre de la Culture et de la Communication versus Société internationale de diffusion et d'édition (Riigiabi — EÜ artikli 88 lõige 3 — Õigusvastaselt antud abi, mis on tunnistanud ühisturuga kokkusobivaks — Komisjoni otsuse tühistamine — Liikmesriikide kohtud — Ebaseaduslikult rakendatud abi tagasinõudmine — Menetluse peatamine kuni komisjoni uue otsuse tegemiseni — Erandlikud asjaolud, mis võivad piirata abi tagasinõudmise kohustust) 13	13
2010/C 113/19	Kohtuasi C-19/09: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus (Oberlandesgericht Wiener eelotsusetaotlus — Austria) — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH versus Silva Trade, SA (Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus erandjuhtudel — Artikli 5 punkti 1 alapunkt a ja alapunkti b teine taane — Teenuste osutamine — Kaubandusagendi leping — Lepingu täitmine mitmes liikmesriigis) 14	14
2010/C 113/20	Kohtuasi C-258/09: Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2008/1/EÜ — Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll — Ettenähtud tähtaja jooksul üle võtmata jätmine) 14	14
2010/C 113/21	Kohtuasi C-361/09 P: Hans Molter 10. septembril 2009. aastal esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 12. augusti 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-141/09: Hans Molter versus Saksamaa Liitvabariik 15	15
2010/C 113/22	Kohtuasi C-389/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Contencioso Administrativo numero 3 de Almería (Hispaania) 2. oktoobril 2009 — Águeda María Sáenz Morales versus Consejería para la Igualdad y Bienestar Social 15	15
2010/C 113/23	Kohtuasi C-21/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Bíróság (Ungari Vabariik) 13. jaanuaril 2010 — Károly Nagy versus Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 15	15
2010/C 113/24	Kohtuasi C-33/10: 20. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik ... 16	16
2010/C 113/25	Kohtuasi C-51/10 P: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 1. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 19. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-298/06: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 17	17
2010/C 113/26	Kohtuasi C-53/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 2. veebruaril 2010 — Land Hessen versus Franz Mücksch OHG, menetlusse kaasatud isik: Merck KG aA 17	17
2010/C 113/27	Kohtuasi C-54/10 P: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-64/07–T-66/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (350) 18	18

2010/C 113/28	Kohtuasi C-55/10 P: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonikaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-200/07–T-202/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (222) 18	18
2010/C 113/29	Kohtuasi C-56/10 P: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonikaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-425/07 ja T-426/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (100) 19	19
2010/C 113/30	Kohtuasi C-70/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 5. veebruaril 2010 — Scarlet Extended SA versus Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs 20	20
2010/C 113/31	Kohtuasi C-71/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 8. veebruaril 2010 — Office of Communications versus The Information Commissioner 20	20
2010/C 113/32	Kohtuasi C-74/10 P: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonikaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-94/07: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) versus Euroopa Ühenduste Komisjon 21	21
2010/C 113/33	Kohtuasi C-75/10 P: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonikaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-40/08: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) versus Euroopa Ühenduste Komisjon 21	21
2010/C 113/34	Kohtuasi C-78/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 8. veebruaril 2010 Cour d'appel de Rouen (Prantsusmaa) — Marc Berel, äriühingu Société Port Angot Développement esindaja, Hess, Société Port Angot Développement pankrotihaldur, Société Rijn Schelde Mondia France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim) õigusjärglane, Asia Pulp & Paper France versus Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre 22	22
2010/C 113/35	Kohtuasi C-79/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 11. veebruaril 2010 — Systeme Helmholtz GmbH versus Hauptzollamt Nürnberg 23	23
2010/C 113/36	Kohtuasi C-82/10: 11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Iirimaa 23	23
2010/C 113/37	Kohtuasi C-83/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Hispaania) 11. veebruaril 2010 — Aurora Sousa Rodríguez jt versus Air France SA 24	24
2010/C 113/38	Kohtuasi C-86/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Siegburg (Saksamaa) 12. veebruaril 2010 — Hüseyin Balaban versus Zelter GmbH 24	24

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 113/39	Kohtuasi C-89/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 17. veebruaril 2010 — NV Q-Beef <i>versus</i> Belgia riik	25
2010/C 113/40	Kohtuasi C-90/10: 16. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik	25
2010/C 113/41	Kohtuasi C-91/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank Breda (Madalmaad) 17. veebruaril 2010 — VAV Autovermietung GmbH <i>vs.</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal	26
2010/C 113/42	Kohtuasi C-92/10 P: Media-Saturn-Holding GmbH 17. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 15. detsembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/08: Media-Saturn-Holding GmbH <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	27
2010/C 113/43	Kohtuasi C-95/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 22. veebruaril 2010 — Strong Segurança, SA <i>versus</i> Município de Sintra ja Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança	28
2010/C 113/44	Kohtuasi C-96/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 22. veebruaril 2010 — Frans Bosschaert <i>versus</i> Belgia riik, NV Slachthuizen Georges Goossens en Zonen, NV Slachthuizen Goossens	28
2010/C 113/45	Kohtuasi C-97/10, Kohtuasi C-98/10, Kohtuasi C-99/10: Eelotsusetaotlused, mille on esitanud Tribunal d'instance de Dax (Prantsusmaa) 22. veebruaril 2010 — kohtuasjades: AG2R Prévoyance <i>versus</i> Bourdil SARL AG2R Prévoyance <i>versus</i> Société boucalaise de boulangerie SARL AG2R Prévoyance <i>versus</i> Baba-Pom SARL	29
2010/C 113/46	Kohtuasi C-100/10: 23. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	29
2010/C 113/47	Kohtuasi C-102/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Judecătoria Focşani (Rumeenia) 24. veebruaril 2010 — Frăsina Bejan <i>versus</i> Tudorel Muşat	30
2010/C 113/48	Kohtuasi C-103/10: 24. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Portugali Vabariik	31
2010/C 113/49	Kohtuasi C-106/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 25. veebruaril 2010 — Lidl & Companhia <i>versus</i> Fazenda Pública	32
2010/C 113/50	Kohtuasi C-111/10: 1. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	32
2010/C 113/51	Kohtuasi C-112/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hof van Cassatie van België (Belgia) 1. märtsil 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen <i>versus</i> Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Belgia) pankrotihaldurid Phillippe ja Cécile Noelmans), menetlusse astuja vastustaja poolel: Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Madalmaad) pankrotihaldur Manon Cordewener)	33

2010/C 113/52	Kohtuasi C-116/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) 3. märtsil 2010 — Luksemburgi Suurhertsogiriik, Administration de l'enregistrement et des domaines versus Pierre Feltgen, aktsiaseltsi Bacino Charter Company SA pankrotihaldur, Aktsiaselts Bacino Charter Company SA	33
2010/C 113/53	Kohtuasi C-117/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu	34
2010/C 113/54	Kohtuasi C-118/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu	35
2010/C 113/55	Kohtuasi C-122/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Marknadsdomstolen (Rootsi) 8. märtsil 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) versus Ving Sverige AB	35
2010/C 113/56	Kohtuasi C-127/10: 10. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik	36

Üldkohus

2010/C 113/57	Kohtuasi T-401/06: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Brosmann Footwear (HK) jt versus nõukogu (Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Ühenduse tootmisharu toetus kaebusele — Asjaomase toote määramine — Võrdne kohtlemine — Kahju — Õiguspärane ootus — Põhjendamiskohustus)	37
2010/C 113/58	Liidetud kohtuasjad T-407/06 ja T-408/06: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Zhejiang Aokang Shoes ja Wenzhou Taima Shoes versus nõukogu (Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Kaitseõigused — Võrdne kohtlemine — Kahju — Õiguspärane ootus — Põhjendamiskohustus)	37
2010/C 113/59	Kohtuasi T-409/06: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory versus nõukogu (Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Väljavõtteline uuring — Koostöö puudumine — Kaitseõigused — Kahju — Põhjendamiskohustus)	38
2010/C 113/60	Kohtuasi T-410/06: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Foshan City Nanhai Golden Step versus nõukogu (Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Arvestusliku normaalväärtuse arvutamine — Ekspordihind — Kaitseõigused — Kahju — Põhjendamiskohustus)	39
2010/C 113/61	Kohtuasi T-9/07: Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — Grupo Promer Mon Graphic versus Siseturu Ühtlustamise Amet — PepsiCo (ümmarguse reklaameseme kujutis) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse registreeritud disainilahendus, milleks on ümmargune reklaamese — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alus — Vastuolu — Ühesugune üldmulje — Vastuolu mõiste — Asjaomane toode — Autori vabadusaste — Asjatundja — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 10 ja artikli 25 lõike 1 punkt d))	39

2010/C 113/62	Kohtuasi T-63/07: Üldkohtu 17. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Mäurer + Wirtz versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Exportaciones Aceiteras Fedeliva (tosca de FEDEOLIVA)</i> (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi tosca de FEDEOLIVA taotlus — Varasemad ühenduse ja siseriiklikud sõnamärgid TOSCA — Suhtelised keeldumispõhjused — Argumendi arvesse võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 74 lõige 1 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 1))	40
2010/C 113/63	Kohtuasi T-190/07: Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — <i>KEK Diavlos versus komisjon</i> (Euroopa kodanike teabevahetusstrateegia programmi (Prince) raames antud toetus — Projekt, mis puudutab Euro mõju koolilastele — Otsus, millega nõutakse tagasi eelnevalt makstud summad — Põhjendamiskohustus — Hindamisviga)	40
2010/C 113/64	Kohtuasi T-24/08: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Weldebräu versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Kofola Holding</i> (silindrilise kujuga pudel püstise spiraalse kaelaga) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Spiraalse kaelaga pudeli kuju — Varasem ühenduse ruumiline kaubamärk, mis koosneb spiraalse kaelaga pudeli kujust — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	41
2010/C 113/65	Kohtuasi T-94/08: Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Centre de coordination Carrefour versus komisjon</i> (Tühistamishagi — Riigiabi — Belgias asuvate koordineerimiskeskuste abiprogramm — Komisjoni uus otsus, mis võeti vastu peale Euroopa Kohtu osalise tühistamise otsust — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)	41
2010/C 113/66	Kohtuasi T-189/08: Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Forum 187 versus komisjon</i> (Tühistamishagi — Riigiabi — Belgias asuvate koordineerimiskeskuste abiprogramm — Komisjoni uus otsus, mis võeti vastu peale Euroopa Kohtu osalise tühistamise otsust — Ühendus — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)	42
2010/C 113/67	Kohtuasi T-477/08: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Mundipharma AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet — ALK-Abelló (AVANZALENE)</i> (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi AVANZALENE taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk AVANZ — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	42
2010/C 113/68	Kohtuasi T-564/08: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Monoscoop versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SUDOKU SAMURAI BINGO)</i> (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi SUDOKU SAMURAI BINGO taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõige 1 punkt c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõige 1 punkt c))	43
2010/C 113/69	Kohtuasi T-15/09: Üldkohtu 9. märtsi 2010. aasta otsus — <i>Euro-Information versus Siseturu Ühtlustamise Amet (EURO AUTOMATIC CASH)</i> (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi EURO AUTOMATIC CASH taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)) — Kirjeldav kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))	43

2010/C 113/70	Kohtuasi T-31/09: Üldkohtu 10. märtsi 2010. aasta otsus — Baid SARL <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (LE GOMMAGE DES FACADES) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi LE GOMMAGE DES FACADES taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldav kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Põhendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 73 esimene lause (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause))	44
2010/C 113/71	Kohtuasi T-77/09: Üldkohtu 9. märtsi 2010. aasta otsus — hofherr kommunikation <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (NATURE WATCH) (Ühenduse kaubamärk — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk NATURE WATCH — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldav iseloom — Määruse nr 40/94 artikli 7, lõike 1 punkt c (määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))	44
2010/C 113/72	Kohtuasi T-78/09: Üldkohtu 17. märtsi 2010. aasta otsus — Parlament <i>versus</i> Collée (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2004. aasta edutamine — Teenetepunktide andmise menetlus — Tõendite moonutamine — Põhjendamine — Aruannete komitee arvamuse tõenduslik kaal — Diskrimineerimiskeelu põhimõte)	45
2010/C 113/73	Kohtuasi T-538/08: Üldkohtu 3. märtsi 2010. aasta määrus — REWE-Zentral <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — KODI Diskontlāden (inéa) (Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	45
2010/C 113/74	Kohtuasi T-316/09: Üldkohtu 25. veebruari 2010. aasta määrus — Google <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (ANDROID) (Ühenduse kaubamärk — Registreerimisest keeldumine — Registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade loetelu piiramine — Registreerimisele esitatud vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	46
2010/C 113/75	Kohtuasi T-414/09: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta määrus — Henkel <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — JLO Holding (LIVE) (Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	46
2010/C 113/76	Kohtuasi T-435/09 R: Üldkohtu presidendi 15. märtsi 2010. aasta määrus — GL2006 Europe <i>versus</i> komisjon ja Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) (Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühenduse teadusuuringute ja tehnoloogia arengu programmid — Vahekohtuklausel — Sissenõudekorraldus — Võladeade — Täitmise peatamise taotlus — Rahaline kahju — Eriasjaolude puudumine — Kiireloomulisuse puudumine)	46
2010/C 113/77	Kohtuasi T-322/09: 14. augustil 2009 esitatud hagi — Al-Faqih ja MIRA <i>versus</i> nõukogu ja komisjon	47
2010/C 113/78	T-52/10 P: Giorgio Lebedefi 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-54/09, Lebedef <i>versus</i> komisjon	48
2010/C 113/79	Kohtuasi T-58/10: 11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Phoenix-Reisen ja DRV <i>versus</i> komisjon	49
2010/C 113/80	Kohtuasi T-62/10 P: Brigitte Zangerl-Posselti 10. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-83/07: Zangerl-Posselt <i>versus</i> komisjon	49
2010/C 113/81	Kohtuasi T-63/10: 10. veebruaril 2010 esitatud hagi — Jurašinović <i>versus</i> nõukogu	50

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2010/C 113/82	Kohtuasi T-66/10: 15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Zuckerfabrik Jülich <i>versus</i> komisjon	51
2010/C 113/83	Kohtuasi T-72/10: 15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Intermark <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Natex International (NATYS)	52
2010/C 113/84	Kohtuasi T-75/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Embraer jt <i>versus</i> komisjon	52
2010/C 113/85	Kohtuasi T-77/10: 18. veebruaril 2010 esitatud hagi — Certmedica International <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet-Lehning Enterprise (L112)	53
2010/C 113/86	Kohtuasi T-78/10: 19. veebruaril 2010 esitatud hagi — Lehning Enterprise <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Certmedica International (L112)	55
2010/C 113/87	Kohtuasi T-79/10: 22. veebruaril 2010 esitatud hagi — COLT Télécommunications France <i>versus</i> Euroopa Komisjon	56
2010/C 113/88	Kohtuasi T-80/10: 16. veebruaril 2010 esitatud hagi — Bell & Ross <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Klockgrossisten i Norden (Käekella kujutis)	57
2010/C 113/89	Kohtuasi T-84/10: 22. veebruaril 2010 esitatud hagi — Regione Puglia <i>versus</i> komisjon	58
2010/C 113/90	Kohtuasi T-86/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — British Sugar <i>versus</i> komisjon	58
2010/C 113/91	Kohtuasi T-88/10: 15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Inter IKEA Systems <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Meteor Controls (GLÄNSA)	59
2010/C 113/92	Kohtuasi T-90/10: 19. veebruaril 2010 esitatud hagi — Ferriere Nord <i>versus</i> komisjon	60
2010/C 113/93	Kohtuasi T-91/10: Üldkohtu 19. veebruari 2010. aasta määrus — Lucchini <i>versus</i> komisjon	61
2010/C 113/94	Kohtuasi T-92/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti <i>versus</i> komisjon	62
2010/C 113/95	Kohtuasi T-93/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Bilbaína de Alquitranes jt <i>versus</i> ECHA	63
2010/C 113/96	Kohtuasi T-94/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Rütgers Germany jt <i>versus</i> ECHA	64
2010/C 113/97	Kohtuasi T-95/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Cindu Chemicals jt <i>versus</i> ECHA	65
2010/C 113/98	Kohtuasi T-96/10: 17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Rütgers Germany jt <i>versus</i> ECHA	66
2010/C 113/99	Kohtuasi T-99/10: 2. märtsil 2010 esitatud hagi — Meica <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Tofutown.com (TOFUKING)	66
2010/C 113/100	Kohtuasi T-100/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Nordzucker <i>versus</i> komisjon	67
2010/C 113/101	Kohtuasi T-101/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Poola <i>versus</i> komisjon	68

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 113/102	Kohtuasi T-102/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Südzucker jt versus komisjon	69
2010/C 113/103	Kohtuasi T-103/10 P(R): Euroopa Parlamendi 5. märtsil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi 18. detsembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-92/09 R: U versus parlament	70
2010/C 113/104	Kohtuasi T-105/10: 1. märtsil 2010 esitatud hagi — BASF versus komisjon	70
2010/C 113/105	Kohtuasi T-106/10: 4. märtsil 2010 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon	71
2010/C 113/106	Kohtuasi T-111/10: 3. märtsil 2010 esitatud hagi — Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon	72
2010/C 113/107	Kohtuasi T-112/10: 1. märtsil 2010 esitatud hagi — Prionics versus komisjon ja EFSA	73
2010/C 113/108	Kohtuasi T-113/10: 8. märtsil 2010 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon	74
2010/C 113/109	Kohtuasi T-115/10: 4. märtsil 2010 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik versus Euroopa Komisjon	75
2010/C 113/110	Kohtuasi T-118/10: 5. märtsil 2010 esitatud hagi — Acron versus nõukogu	76
2010/C 113/111	Kohtuasi T-119/10: 5. märtsil 2010 esitatud hagi — Madalmaad versus komisjon	77
2010/C 113/112	Kohtuasi T-310/07: Üldkohtu 2. märtsi 2010. aasta määrus — gardeur versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Blue Rose (g)	78
2010/C 113/113	Kohtuasi T-298/08: Üldkohtu 2. märtsi 2010. aasta määrus — Aldi versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes (ALDI)	78
2010/C 113/114	Kohtuasi T-552/08: Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta määrus — komisjon versus Domótica	78
2010/C 113/115	Kohtuasi T-196/09: Üldkohtu 1. märtsi 2010. aasta määrus — TerreStar Europe versus komisjon	78

Avaliku Teenistuse Kohus

2010/C 113/116	Kohtuasi F-9/10: 29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — AC versus nõukogu	79
2010/C 113/117	Kohtuasi F-12/10: 9. veebruaril 2010 esitatud hagi — Kerstens versus komisjon	79

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA KOHUS

*(2010/C 113/01)****Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas***

ELT C 100, 17.4.2010

Eelmised väljaanded

ELT C 80, 27.3.2010

ELT C 63, 13.3.2010

ELT C 51, 27.2.2010

ELT C 37, 13.2.2010

ELT C 24, 30.1.2010

ELT C 11, 16.1.2010

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus
— Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik**(Kohtuasi C-38/06) ⁽¹⁾**(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Spetsiaalselt sõjaliseks
otstarbeks mõeldud kauba maksuvaba import)**

(2010/C 113/02)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Wilms ja M. Afonso)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, Â. Seïça Neves, J. Gomes ja C. Guerra Santos)

Taani Kuningriik (esindaja: J. Molde), Kreeka Vabariik (esindajad: E.-M. Mamouna ja K. Boskovits), Itaalia Vabariik (esindaja: I. Bruni, *avvocato dello Stato* G. De Bellis), Soome Vabariik (esindaja: A. Guimaraes-Purokoski)**Kohtuasja ese**

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ (EÜT L 155, lk 1) ja pärast 31. maid 2000 nõukogu 22. mai 2000. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr

1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169) artiklite 2, 9, 10 ja 11 rikkumine — Sõjalise otstarbega kaupade ja kahese kasutusega (sõjalisel- ja tsiviilotstarbel kasutatavate) kaupade importimine tollimaksuvabalt.

Resolutsioon

1. Kuna Portugali Vabariik keeldus kindlaks määramast ja komisjonile kättesaadavaks tegemast spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks mõeldud kauba impordile vastavaid omavahendeid ning keeldus maksmast vastavat viivitusintressi, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad ajavahemiku 1. jaanuarist 1998 kuni 30. maini 2000 (k.a) osas nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/89 (millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, Euratom, muudetud nõukogu 8. juuli 1996. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1355/96) artiklitest 2 ja 9–11 ning ajavahemiku 31. maist 2000 kuni 31. detsembrini 2002 osas nõukogu 22. mai 2000. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 (millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom) artiklitest 2 ja 9–11.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.
3. Jätta Taani Kuningriigi, Kreeka Vabariigi, Itaalia Vabariigi ja Soome Vabariigi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 74, 25.3.2006.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2009. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-424/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Elektrooniline side — Direktiiv 2002/19/EÜ — Direktiiv 2002/21/EÜ — Direktiiv 2002/22/EÜ — Võrgud ja teenused — Siseriiklikud õigusnormid — Uued turud)

(2010/C 113/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja A. Nijenhuis)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma, professor C. Koenig ja Rechtsanwalt S. Loetz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) (EÜT L 108, lk 7; ELT eriväljaanne 13/29, lk 323) artikli 8 lõike 4, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349) artiklite 6, 7, artikli 8 lõike 1, artikli 15 lõike 3 ja artikli 16 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuste ning kasutajate õiguste elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) artikli 17 lõike 2 rikkumine — Uute turgude mõiste, analüüs ja reguleerimine — Siseriiklikud õigusaktid, mis määratlevad „uusi turge“ üldiselt ja määravad piiravad tingimused riigi reguleerivale asutusele uute turgude reguleerimiseks ja ühenduse õigusega ette nähtud konsulteerimismenetlusele seoses turgude määratlemise ja analüüsiga

Resolutsioon

1. Võttes vastu 22. juuni 2004. aasta telekommunikatsiooniseaduse (Telekommunikationsgesetz) § 9a, rikkus Saksamaa Liitvabariik kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artikli 8 lõikest 4, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise

reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) artiklites 6 ja 7, artikli 8 lõigetest 1 ja 2, artikli 15 lõikest 3 ja artiklist 16 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuste ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikli 17 lõikest 2.

2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 283, 24.11.2007.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-518/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/46/EÜ — Üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumine — Artikli 28 lõige 1 — Liikmesriikide järelevalveasutused — Sõltumatus — Nende asutuste üle teostatav haldusjärelevalve)

(2010/C 113/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Docksey, C. Ladenburger ja H. Krämer)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma ja J. Möller)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa andmekaitseinspektor (esindajad: H. Hijmans ja A. Scirocco)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) artikli 28 lõike 1 teise lõigu rikkumine — Liikmesriikide kohustus tagada, et isikuandmete töötlemise üle

järelevalvet teostavad järelevalveasutused tegutsevad oma ülesannete täitmisel täielikult sõltumatult — Selliste asutuste allutamine riiklikule järelevalvele, kes on liidumaades pädevad teostama järelevalvet isikuandmete töötlemise üle erasektoris

Resolutsioon

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik allutas riiklikule järelevalvele asutused, kes on erinevates liidumaades pädevad teostama järelevalvet isikuandmete töötlemise üle eraõiguslike asutuste ja turul konkureerivate avalik-õiguslike äriühingute (öffentlich-rechtliche Wettbewerbsunternehmen) poolt, ning võttis seetõttu ebaõigelt üle nõude, et need asutused tegutsevad oma ülesannete täitmisel „täiesti sõltumatult“, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 28 lõike 1 teisest lõigust tulenevaid kohustusi.
2. Möista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.
3. Euroopa andmekaitseinspektor kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 37, 9.2.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. märtsi 2010. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Janko Rottmann versus Freistaat Bayern

(Kohtuasi C-135/08) (¹)

(Liidu kodakondsus — EÜ artikkel 17 — Liikmesriigi kodakondsus, mis on omandatud sünniga — Liikmesriigi kodakondsus, mis saadakse naturalisatsiooni korras — Sünnijärgse kodakondsuse kaotamine teise kodakondsuse vastuvõtmise tõttu — Naturalisatsiooni korras saadud kodakondsuse tagasiulatav kaotamine põhjusel, et kodakondsus saadi pettuse teel — Kodakondsuseta isiku staatus, mis toob kaasa liidu kodakondsuse staatuse kaotuse)

(2010/C 113/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Janko Rottmann

Vastustaja: Freistaat Bayern

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesverwaltungsgericht — EÜ artikli 17 tõlgendamine — Liikmesriigi kodakondsuse vastuvõtmine, mis toob kaasa sünnijärgse kodakondsuse lõpliku kaotamise — Uue kodakondsuse tagasiulatav kaotamine põhjusel, et kodakondsus saadi pettuse teel — Asjaomase isiku kodakondsuseta isiku staatus, mis toob kaasa liidu kodakondsuse kaotuse

Resolutsioon

Liidu õiguse, eelkõige EÜ artikliga 17 ei ole vastuolus see, kui liikmesriik võtab liidu kodanikult naturalisatsiooni korras pettuse teel saadud kodakondsuse ära, kui kodakondsuse äravõtmise otsus on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas.

(¹) ELT C 171, 5.7.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. märtsi 2010. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08) versus Saksamaa Liitvabariik

(Liidetud kohtuasjad C-175/08, C-176/08, C-178/08 ja C-179/08) (¹)

(Direktiiv 2004/83/EÜ — Pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi andmise miinimumnõuded — Pagulase staatus — Artikli 2 punkt c — Pagulasseisundi lõppemine — Artikkel 11 — Asjaolude muutumine — Artikli 11 lõike 1 punkt e — Pagulane — Põhjendamata tagakiusamishirm — Hindamine — Artikli 11 lõige 2 — Pagulasseisundi kehtetuks tunnistamine — Tõend — Artikli 14 lõige 2)

(2010/C 113/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Ese

Eelotsusetaotlused — Bundesverwaltungsgericht — Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96) artikli 11 lõike 1 punkti e tõlgendamine — Siseriikliku asutuse otsused, millega lõpetatakse huvitatud isikute pagulasseisund üksnes tuvastuse alusel, et nende tagakiusamishirm on kõrvaldatud, ilma et oleks uuritud täiendavaid tingimusi poliitilise olukorra kohta nende päritoluriigis — Iraagi kodanikud, kellelt võeti ära pagulasseisund pärast Saddam Husseini režiimi lõppu

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ (miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta) artikli 11 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada järgmiselt:

— isik kaotab oma pagulasseisundi siis, kui arvestades asjaolude olulise ja püsiva muutumisega asjasepuutuvas kolmandas riigis on ära langenud asjaolud, mille tõttu oli tal põhjendatud hirm tagakiusamise ees ühel direktiivi 2004/83 artikli 2 punktis c nimetatud põhjusel ja millest tulenevalt talle pagulasseisund anti, ning pagulane ei pea ka muudel põhjustel kartma „tagakiusamist” direktiivi 2004/83 artikli 2 punkti c mõttes;

selgitama, kas direktiivi 2004/83 artikli 7 lõikes 1 viidatud kaitse pakkuja või pakkujad on astunud mõistlikke samme, et vältida tagakiusamist, kas nende käsutuses on seega eeskätt tõhus õigussüsteem tagakiusamisena käsitatavate tegude avastamiseks, menetlemiseks ja karistuse määramiseks, ning kas see kaitse on huvitatud kolmanda riigi kodanikule tema pagulasseisundi lõppemise korral kättesaadav;

— direktiivi 2004/83 artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud kaitse pakkujate hulka võivad kuuluda rahvusvahelised organisatsioonid, kes valitsevad riiki või olulist osa riigi territooriumist, sealhulgas riigi territooriumil asuvate rahvusvaheliste relvajõudude abil.

2. Kui pagulasseisundi andmise aluseks olnud asjaolud on lakanud olemast ja kui liikmesriigi pädevad ametiasutused on välja selgitamas, kas esineb muid asjaolusid, mis õigustaksid asjaomase isiku tagakiusamishirmu kas samal põhjusel kui alguses või mõnel muul direktiivi 2004/83 artikli 2 punktis c nimetatud põhjusel, tuleb nendest muudest asjaoludest tuleneva ohu hindamisel lähtuda samast tõenäosuskriteeriumist, millest lähtuti pagulaseks tunnistamisel.

3. Direktiivi 2004/83 artikli 4 lõige 4 — kuivõrd see annab aimu eelnenud tagakiusamisaktide või tagakiusamise ähvarduste tõenduslikust jõust — võib olla kohaldatav siis, kui pädevad ametiasutused kavatsevad tunnistada pagulasseisundi kehtetuks direktiivi 2004/83 artikli 11 lõike 1 punkti e alusel ja huvitatud isik tugineb põhjendatud tagakiusamishirmu jätkumise õigustamiseks muudele asjaoludele kui need, mille alusel teda tunnustati pagulaseks. See on tavaliselt nii siiski vaid siis, kui tagakiusamise põhjus on erinev sellest põhjusest, mida võeti arvesse pagulasseisundi andmisel, ning kui esinevad eelnenud tagakiusamisaktid või tagakiusamise ähvardused, millel on seos asjaomases staadiumis uuritava tagakiusamise põhjusega.

(¹) ELT C 197, 2.8.2008.
ELT C 180, 1.8.2009.

— asjaolude muutumise hindamisel peavad liikmesriigi pädevad ametiasutused pagulase isiklikku olukorda arvestades välja

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus
— Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik**

(Kohtuasi C-197/08) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad tubakatoodete müügi „alandatud hinnaga, mis on vastuolus rahvatervise eesmärkidega” — Mõiste „hinnataseme kontrolli ja fikseeritud hindasid käsitlevad siseriiklikud õigusaktid” — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon)

(2010/C 113/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: W. Mölls ja R. Lyal)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, J.-S. Pilczer, J.-C. Gracia ja B. Beaupère-Manokha)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 291, lk 40; ELT eriväljaanne 09/01, lk 283) artikli 9 lõike 1 rikkumine — Miinimumhindade kehtestamine — Kaupade vaba liikumise takistus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitleva raamkonventsiooni (EÜT L 213, lk 8) asjaspeutuvus

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik võttis vastu ja jättis jõusse Prantsusmaal tarbimiseks ringlusse lubatavate sigarettide suhtes kohaldatava jaemüügi miinimumhindade süsteemi ning keelu müüa tubakatooteid „alandatud hinnaga, mis on vastuolus rahvatervise eesmärkidega”, siis on ta rikkunud nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ (muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu, muudetud nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiiviga 2002/10/EÜ) artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 183, 19.7.2008.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus
— Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik**

(Kohtuasi C-198/08) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna ja peeneks lõigatud tubaka jaemüügi miinimumhinna — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon)

(2010/C 113/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Mölls ja R. Lyal)

Kostja: Austria Vabariik (esindajad: E. Riedl, J. Bauer ja C. Pesendorfer)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 291, lk 40; ELT eriväljaanne 09/01, lk 283) artikli 9 lõike 1 rikkumine — Tubakatoodete jaemüügi miinimumhindade määramine ametiasutuste poolt

Resolutsioon

1. Kuna Austria Vabariik võttis vastu ja jättis jõusse õigusaktid, millega avalik võim kehtestab sigarettide ja sigarettide keeramiseks mõeldud peeneks lõigatud tubaka jaemüügi miinimumhinnad, siis on ta rikkunud nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ (muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu, muudetud nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiiviga 2002/10/EÜ) artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 197, 2.8.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-221/08) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 95/59/EÜ — Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu — Artikli 9 lõige 1 — Tootjate ja importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna — Õigustatus — Rahvatervise kaitse — Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon)

(2010/C 113/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja W. Mölls)

Kostja: Iirimaa (esindajad: D. O'Hagan ja G. Hogan, SC)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 291, lk 40; ELT eriväljaanne 09/01, lk 283) artikli 9 lõike 1 rikkumine — Tubakatoodete jaemüügi miinimum- ja maksimumhindu kehtestav siseriiklik seadus

Resolutsioon

1. Kuna Iirimaa kehtestas sigarettide jaemüügi miinimumhinnad, siis on ta rikkunud nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivi 95/59/EÜ (muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu, muudetud nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiiviga 2002/10/EÜ) artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Kuna Iirimaa ei esitanud teavet, mis on Euroopa Komisjonile vajalik tema ülesannete täitmiseks järelevalve teostamisel direktiiviga 2002/10 muudetud direktiivi 95/59 järgimise üle, siis on ta rikkunud EÜ artiklist 10 tulenevaid kohustusi.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

4. Mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

⁽¹⁾ ELT C 209, 15.8.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-241/08) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Artikli 6 lõiked 2 ja 3 — Ebaõige ülevõtmine — Erikaitsealad — Projekti olulised keskkonnamõjud — „Häiriva” mõju puudumine teatud tegevuste puhul — Keskkonnamõju hindamine)

(2010/C 113/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja A.-L. During)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7) artikli 6 lõigete 2 ja 3 nõuetele mittevastav ülevõtmine

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik

— on esiteks kehtestanud üldised õigusnormid, mille kohaselt kalastamine, vesiviljelus, jaht ja teised jahitegevused, mida teostatakse kehtivate seaduste ja õigusnormidega lubatud tingimustel ning neis kindlaks määratud aladel, ei kujuta endast tegevusi, mis on häirivad või võivad avaldada häirivat mõju, ja

— teiseks vabastab pidevalt Natura 2000 lepingutes ette nähtud tööd, ehitustööd ja planeeringud kaitsealale tekkida võivate tagajärgede hindamismenetlusest ning

— vabastab tööd, ehitustööd ja planeeringud, millele kohaldatakse teavitamiskorda, hindamismenetlustest,

siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõigetest 2 ja 3 tulenevaid vastavaid kohustusi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista Prantsuse Vabariigilt välja kaks kolmandikku kohtukuludest. Mõista Euroopa Komisjonilt välja üks kolmandik kohtukuludest.

(¹) ELT C 197, 2.8.2008.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-297/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2006/12/EÜ — Artiklid 4 ja 5 — Jäätmehooldus — Jäätmekavad — Sobiv ja ühtne jäätmekõrvaldamisrajatiste võrgustik — Oht inimeste tervisele või keskkonnale — Vääramatu jõud — Avaliku korra rikkumised — Organiseeritud kuritegevus)

(2010/C 113/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Zadra, D. Recchia ja J.-B. Laiguelot)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja avvocato dello Stato G. Aiello)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski ja barrister K. Bacon)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ jäätmete kohta (ELT L 114, lk 9) artiklite 4 ja 5 rikkumine — Campania maakond

Resolutsioon

1. Kuna Itaalia Vabariik ei ole Campania maakonnas võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et tagada jäätmete taaskasutamine ja kõrvaldamine viisil, mis ei sea ohtu inimeste tervist ja mis ei kahjusta

keskkonda, ning eeskätt ei ole loonud sobivat ja ühtset jäätmekõrvaldamisrajatiste võrgustikku, siis on ta rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ jäätmete kohta artiklitest 4 ja 5 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

3. Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannab oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 223, 30.8.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA

(Kohtuasi C-378/08) (¹)

(„Saastaja maksab” põhimõte — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnastatus — Ajaline kohaldatavus — Saastus, mis on tekkinud enne nimetatud direktiivi ülevõtmiseks ettenähtud kuupäeva ja mis jätkub pärast seda kuupäeva — Siseriiklikud õigusnormid, millega jäetakse selle saastusega seotud kahjustuste parandamise kulud mitme ettevõtja kanda — Süülisuse või hooletuse nõue — Põhjusliku seose nõue — Ehitustööde riigihange)

(2010/C 113/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Raffinerie Mediterranée SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA

menetluses osalesid: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, lk 56; ELT eriväljaanne 15/08, lk 357) ja „saastaja maksab” põhimõtte tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt võivad ametiasutused nõuda eraettevõtjatelt kahju heastamise meetmete võtmist sõltumata sellest, et saastuse eest vastutava isiku tuvastamiseks ei ole läbi viidud nõuetekohast uurimist

Resolutsioon

Kui keskkonnasaastuse olukorras ei ole täidetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta ajalise ja/või esemelise kohaldamise tingimused, kuulub selline olukord seega siseriikliku õiguse kohaldamisalasse, kooskõlas asutamislepingu eeskirjadega ja ilma et see piiraks muude teisest õigusaktide kohaldamist.

Direktiiviga 2004/35 ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis lubavad selle direktiivi raames tegutseval pädeval asutusel eeldada põhjusliku seose olemasolu ettevõtjate ja tuvastatud saastuse vahel tulenevalt nende käitiste lähedusest saastunud alale, sealhulgas ka hajusaastuse korral. Vastavalt „saastaja maksab” põhimõttele peab sellise põhjusliku seose eeldamiseks sellel asutusel olema siiski usutavaid kaudseid tõendeid, mis võivad tema eeldust põhjendada, näiteks ettevõtja käitise lähedus tuvastatud saastusele ja leitud saasteainete vastavus nimetatud ettevõtja poolt oma tegevuses kasutatavatele ainetele.

Direktiivi 2004/35 artikli 3 lõiget 1, artikli 4 lõiget 5 ja artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui pädev asutus otsustab keskkonnakahjustuste parandusmeetmeid rakendada ettevõtjatele, kelle tegevusala kuulub selle direktiivi III lisasse, ei ole ta kohustatud kindlaks tegema niisuguse ettevõtja süüd, hooletust ega ka tahtlust, kelle tegevust peetakse keskkonnale tekitatud kahjustuste põhjustajaks. Seevastu peab see asutus esiteks eelnevalt uurima tuvastatud saastuse päritolu, kusjuures nimetatud asutusel on sellega seoses menetluste, kasutatavate vahendite ja niisuguse uurimise kestuse osas kaalutusõigus. Teiseks on kõnealune asutus kohustatud tõendeid käsitlevate siseriiklike õigusnormide kohaselt kindlaks tegema põhjusliku seose nende ettevõtjate tegevuse, kelle suhtes parandusmeetmeid kohaldatakse, ja selle saastuse vahel.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 9. märtsi 2010. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itaalia) eelotsusetaotlused) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-379/08), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08) versus Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque

(Liidetud kohtuasjad C-379/08 ja C-380/08) ⁽¹⁾

(„Saastaja maksab” põhimõte — Direktiiv 2004/35/EÜ — Keskkonnastatus — Ajaline kohaldatavus — Saastus, mis on tekkinud enne nimetatud direktiivi ülevõtmiseks ettenähtud kuupäeva ja mis jätkub pärast seda kuupäeva — Parandusmeetmed — Kohustus konsulteerida asjaomaste ettevõtjatega — II lisa)

(2010/C 113/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotlused esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA (C-379/08), ENI SpA (C-380/08)

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza

del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), varem Sviluppo Italia SpA

menetluses osalesid: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SPA (C-379/08), Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa) SpA, varem Sviluppo Italia SpA (C-380/08)

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlused — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ, keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, lk 56; ELT eriväljaanne 15/08, lk 357) artikli 7 ja II lisa tõlgendamine — Heastamise meetmed — Sekkumised keskkonnamaatriksitesse — Siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad ametiasutustel kohaspetsiifilisi tingimusi hindamata nõuda täiendavaid sekkumisi lisaks neile, milles lepitakse algselt kokku kohase arutelu tulemusel ja mis on juba heaks kiidetud, rakendatud ning täitmisel — Priolo riikliku tähtsusega ala

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta artiklit 7 ja artikli 11 lõiget 4 koosmõjus selle direktiivi II lisaga tuleb tõlgendada nii, et pädeval asutusel on õigus muuta oluliselt keskkonnakahjustuste parandusmeetmeid, mis on otsustatud koostöös asjaomaste ettevõtjatega läbi viidud võistleva menetluse tulemusel ja mida on juba rakendatud või mille rakendamiseks on alustatud. Siiski, niisuguse otsuse vastuvõtmiseks:

— peab see asutus ära kuulama ettevõtjad, kellele niisugused meetmed on kehtestatud, välja arvatud juhul, kui keskkonna olukorra kiireloomulisus nõuab pädeva asutuse viivitamatut sekkumist;

— peab nimetatud asutus samuti paluma eelkõige isikutel, kelle maal neid meetmeid teostatakse, esitada oma märkused ja võtab need arvesse, ning

— peab see asutus võtma arvesse direktiivi 2004/35 II lisa punktis 1.3.1 nimetatud kriteeriume ja esitama oma valiku põhjused ning vajaduse korral põhjused, mis võivad õigustada seda, et nimetatud kriteeriume arvestades ei olnud vaja üksikasjalikku uurimist või ei olnud seda võimalik läbi viia, näiteks keskkonna olukorra kiireloomulisuse tõttu.

2. Sellistel asjaoludel, nagu on arutusel põhikohtuasjades, ei ole direktiiviga 2004/35 vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis lubavad pädeval asutusel piirata keskkonna parandusmeetmetega silmas peetud ettevõtjate õigust kasutada oma maad, seades tingimuse, et nad teostaksid asutuste nõutud tööd, ja seda isegi siis, kui need meetmed nimetatud maad ei puuduta, kuna sellel on juba teostatud varasemad saneerimismeetmed või kuna see ei ole saastunud. Siiski peab niisugust meetet õigustama eesmärk takistada keskkonna olukorra halvenemist seal, kus keskkonna parandusmeetmeid rakendatakse, või ettevaatuspõhimõtte kohaselt eesmärk hoida ära muude keskkonnakahjustuste tekkimine või taastekkimine kõnealusel ettevõtjate maal, mis külgneb kogu ulatuses mereannaga, kus neid meetmeid rakendatakse.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010 aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio eelotsusetaotlus — Itaalia) — Attanasio Group Srl versus Comune di Carbognano

(Kohtuasi C-384/08) (¹)

(EÜ artiklid 43 ja 48 — Siseriiklikud õigusnormid, mis sätestavad teeäärsete kütusetanklate vahelise kohustusliku miinimumkauguse — Euroopa Kohtu pädevus ja eelotsusetaotluse vastuvõetavus — Asutamisvabadus — Piirang)

(2010/C 113/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Attanasio Group Srl

Kostja: Comune di Carbognano

Menetluses osales: Felgas Petroli Srl

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Teeäärsete kütuse tanklate vahelise kohustusliku miinimumkauguse sätestavate siseriiklike õigusnormide kooskõla EÜ artiklitega 43, 48, 49 ja 46 ning konkurentsivabadust ja mittediskrimineerimist käsitlevate ühenduse põhimõtetega.

Resolutsioon

EÜ artiklit 43 koosmõjus EÜ artikliga 48 tuleb tõlgendada nii, et sellised nagu põhikohtuasjas arutusel olevad siseriiklikud sätted, mis kehtestavad teeäärsete kütusetanklate vahelise miinimumkauguse nõude, kujutavad endast EÜ asutamislepinguga kehtestatud asutamisevabaduse piirangut. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas näib, et see piirang ei ole kohane liiklusohutuse, tervise- ja keskkonnakaitse ning osutatavate teenuste ratsionaliseerimise eesmärkide saavutamiseks, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-496/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ametnikud — Ühest kategooriast teise üleviimiseks korraldatud sisekonkursi läbimine endiste personalieeskirjade kehtivusajal — Uute personalieeskirjade jõustumine — Palgaastme määramise üleminekueeskirjad — Õigusvastasuse väide — Omandatud õigused — Õiguspärane ootus — Võrdne kohtlemine — Hea halduse põhimõte ja hoolitsemiskohustus)

(2010/C 113/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (esindajad: advokaat E. Boigelot)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament (esindajad: L. G. Knudsen ja K. Zejdová), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja K. Zieleškievicz)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 18. septembri 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/05: *Angé Serrano jt vs. parlament*, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata hagejate hagi, millega taotleti selliste palgaastmele määramise üksikotsuste tühistamist, mis võeti Euroopa Ühenduste ametnike personalieeskirjade, mida on muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004 (ELT L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 130), XIII lisas ja eelkõige selle artiklis 2 ette nähtud üleminekumeetmeid kohaldades — Endiste personalieeskirjade kehtivusajal toimunud sisekonkursi läbimise tõttu palgaastmele määramise tühistamine pärast uute personalieeskirjade jõustumist — Põhjendatud huvi säilimine hoolimata vaidlustatud otsuste tühistamisest — Omandatud õiguste kaitse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Võrdse kohtlemise põhimõte

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
3. P. Angé Serrano, J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau, F. J. Solana Ramos, Euroopa Parlament ning Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 44, 21.2.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) eelotsusetaotlus) — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie versus Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Kohtuasi C-522/08) ⁽¹⁾

(Elektrooniline side — Telekommunikatsiooniteenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Direktiiv 2002/22/EÜ — Teenuste osutamise lepingu sõlmimise sidumine muude teenuste osutamise lepingu sõlmimisega — Keeld — Kiire internetiühendus)

(2010/C 113/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Telekomunikacja Polska SA w Warszawie

Vastustaja: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Naczelny Sąd Administracyjny — EÜ asutamislepingu artikli 95; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta („juurdepääsu käsitlev direktiiv”; EÜT L 108, lk 7; ELT eriväljaanne 13/29, lk 323) põhjenduse 13, artiklite 5 ja 8; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta („loadirektiiv”; EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337) sätete; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta („raamdirektiiv”; EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349) põhjenduste 1 ja 28, artikli 1 lõike 3, artiklite 3, 7, 8, 14, 15, 16 ja 19; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul („universaalteenuse direktiiv”; EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) põhjenduse 26, artiklite 16 ja 17 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, millega keelatakse kõigil telekommunikatsiooniteenuseid osutavatel ettevõtjatel siduda teenuste osutamise lepingu sõlmimine teise teenusega ostmisega — Kiire internetiühenduse teenuse osutamise lepingu sõlmimise sidumine telefoniteenuse osutamise lepingu sõlmimisega

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu 16. juuli 2004. aasta telekommunikatsiooniseaduse (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) artikli 57 lõike 1 punkt 1, mis keelab seada teenuse osutamise lepingu sõlmimise tingimuseks seda, et lõppkasutaja sõlmib muude teenuste osutamise lepingu.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (eबाासate kaubandustavade direktiiv) tuleb aga tõlgendada nii, et sellega on vastuolus

sellised siseriiklikud õigusnormid, mis — teatud erandid välja arvatud ja juhtumiga seotud asjaolusid arvesse võtmata — keelavad kõik müüja poolt tarbijale tehtavad seotud pakkumised.

(¹) ELT C 69, 21.3.2009.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus
(Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Rhimou
Chakroun versus Minister van Buitenlandse Zaken**

(Kohtuasi C-578/08) (¹)

**(Perekonna taasühinemise õigus — Direktiiv 2003/86/EÜ —
Mõiste „sotsiaaialabisüsteemi abil” — Mõiste „perekonna taas-
ühinemine” — Perekonna loomine)**

(2010/C 113/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Rhimou Chakroun

Vastustaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Raad van State — Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 2 punkti d ning artikli 7 lõike 1 punkti c tõlgendamine — Mõisted „sotsiaaialabisüsteemi abil” ja „perekonna taasühinemine”

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta artikli 7 lõike 1 punkti c esitatud väljendit „sotsiaaialabisüsteemi abil” tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigil ei ole lubatud kehtestada perekonna taasühinemist osas õigusnorme, mis toovad kaasa selle, et perekonna taasühinemist ei võimaldata perekonna taasühinemist taotlevale isikule, kes on tõendanud, et tal on stabiilne ja korrapärane sissetulek, millega

ta suudab iseennast ja oma pereliikmeid ülal pidada, kuid kellel tema sissetuleku suuruse tõttu on õigus saada eritoetusi, selleks et katta erilisi, individuaalselt määratletud elamiseks vajalikke kulusid, saada sissetulekust sõltuvaid maksuvabastusi kohalike omavalitsustelt või õigus miinimumsissetulekuga (minimabeleid) isikuid toetava kommunaalpoliitika raames võetavatele sissetulekut toetavatele meetmetele.

2. Direktiivi 2003/86, eelkõige selle artikli 2 lõiget d tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mis direktiivi 2003/86 artikli 7 lõike 1 punkti c sätestatud sissetulekunõude kohaldamisel eristab seda, kas peresuhted on tekkinud enne või pärast perekonna taasühinemist taotleva isiku vastuvõttasse liikmesriiki saabumist.

(¹) ELT C 55, 7.3.2009.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus
(Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Centre
d'exportation du livre français (CELF), likvideerimisel,
Ministre de la Culture et de la Communication versus
Société internationale de diffusion et d'édition**

(Kohtuasi C-1/09) (¹)

(Riigiabi — EÜ artikli 88 lõige 3 — Õigusvastaselt antud abi, mis on tunnistatud ühisturuga kokkusobivaks — Komisjoni otsuse tühistamine — Liikmesriikide kohtud — Ebaseaduslikult rakendatud abi tagasinõudmine — Menetluse peatamine kuni komisjoni uue otsuse tegemiseni — Erandlikud asjaolud, mis võivad piirata abi tagasinõudmise kohustust)

(2010/C 113/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Centre d'exportation du livre français (CELF), likvideerimisel, Ministre de la Culture et de la Communication

Kostja: Société internationale de diffusion et d'édition

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État (Prantsusmaa) — Riigiabi — Ekspordiabi raamatusektoris — Ebaseaduslikult rakendatud abi tagasinõudmise kohustus — Võimalus peatada abisumma tagastamine, et ära oodata komisjoni lõplik otsus abi asutamislepinguga kokkusobivuse kohta? — Abi tagasinõudmise kohustuse piiramise lubatavus, mida põhjendab erandlik asjaolu?

Resolutsioon

1. Liikmesriigi kohus, kes menetleb EÜ artikli 88 lõike 3 alusel esitatud taotlust, mille ese on ebaseadusliku riigiabi tagastamine, ei või selle taotluse üle otsustamist peatada ajani, mil komisjon teeb pärast varasema positiivse otsuse tühistamist otsuse abi ühisturuga kokkusobivuse kohta.
2. Asjaolu puhul, et komisjon võtab abi ühisturuga kokkusobivaks tunnustamise kohta vastu kolm järjestikust otsust, mille ühenduste kohus seejärel tühistab, ei ole iseenesest tegemist erandliku asjaoluga, mis juhul, kui abi on antud EÜ artikli 88 lõiget 3 rikkudes, võib põhjendada selle abi saajal olevat abi tagastamise kohustuse piiramist.

⁽¹⁾ ELT C 69, 21.03.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. märtsi 2010. aasta otsus (Oberlandesgericht Wiener eelotsusetaotlus — Austria) — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH versus Silva Trade, SA

(Kohtuasi C-19/09) ⁽¹⁾

(Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus erandjuhtudel — Artikli 5 punkti 1 alapunkt a ja alapunkti b teine taane — Teenuste osutamine — Kaubandusagendi leping — Lepingu täitmine mitmes liikmesriigis)

(2010/C 113/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Kostja: Silva Trade, SA

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Wien — Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 5 punkti 1 alapunkti a ja alapunkti b teise taande tõlgendamine — Kohtualluvus erandjuhtudel — Kohaldamisala — Hagi, mille esemeks on kahjutasu maksmise nõue teenuste osutamise lepingu lõpetamisel — Ühe lepingu alusel erinevates liikmesriikides osutatud teenused.

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et see säte on kohaldatav teenuste osutamise korral mitmes liikmesriigis.
2. Määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et kui teenuseid osutatakse mitmes liikmesriigis, on kõikide lepingust tulenevate nõuete üle otsustamiseks pädev see kohus, kelle piirkonnas asub peamine teenuste osutamise koht. Kaubandusagendi lepingu osas on see koht agendi peamine teenuste osutamise koht, nagu see tuleneb lepingu tingimustest, selliste tingimuste puudumisel selle lepingu tegelik täitmise koht, ning kui sellel alusel ei ole kohta võimalik kindlaks teha, siis on selleks agendi elukoht.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.4.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. märtsi 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-258/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2008/1/EÜ — Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll — Ettenähtud tähtaja jooksul üle võtmata jätmine)

(2010/C 113/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja A. Marghelis)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindaja: T. Materne)

Kohtuasja ese

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (ELT L 24, lk 8) artikli 5 lõike 1 täitmiseks vajalike meetmete ettenähtud jooksul võtmata või teavitamata jätmine Valloonia piirkonnas — Olemasolevad käitised, millel on mõju heidetele õhku, vette või pinnasesse ja saastusele

Resolutsioon

1. Kuna Belgia Kuningriik andis Valloonia piirkonnas loa olemasolevate käitiste toimimiseks, mis ei ole vastavuses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta artiklite 3, 7, 9, 10 ja 13, artikli 14 punktide a ja b ning artikli 15 lõike 2 nõuetega, ning seda hoolimata nimetatud direktiivi artikli 5 lõikes 1 ettenähtud tähtaja (30. oktoober 2007) möödumisest, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi

2. Möista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Hans Molteri 10. septembril 2009. aastal esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 12. augusti 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-141/09: Hans Molter versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-361/09 P)

(2010/C 113/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Hans Molter (esindaja: Rechtsanwalt T. Damerau)

Teine menetluspool: Saksamaa Liitvabariik

Euroopa Liidu Kohus (viies koda) jättis oma 5. veebruari 2010. aasta määrusega apellatsioonkaebuse läbi vaatamata ning otsustas, et apellatsioonkaebuse esitaja kannab ise oma kohtukulud.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Contencioso Administrativo numero 3 de Almería (Hispaania) 2. oktoobril 2009 — Águeda María Sáenz Morales versus Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

(Kohtuasi C-389/09)

(2010/C 113/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso Administrativo numero 3 de Almería

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Águeda María Sáenz Morales

Vastustaja: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

Euroopa Kohus (kuues koda) tunnistas 20. jaanuari 2010. aasta määrusega eelotsusetaotluse ilmselgelt vastuvõetamatuks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Bíróság (Ungari Vabariik) 13. jaanuaril 2010 — Károly Nagy versus Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Kohtuasi C-21/10)

(2010/C 113/23)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Károly Nagy

Vastustaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu määruse 1257/1999/EÜ⁽¹⁾ artiklit 22 ning komisjoni määruse 817/2004/EÜ⁽²⁾ artiklit 58 saab tõlgendada selliselt, et seoses nõukogu määruse 1257/1999/EÜ artiklis 22 nimetatud põllumajanduse keskkonnatoetuse rohumaaade raamprogrammidega peab määruse 817/2004/EÜ artikli 68 kohaste ENAR andmebaasis olevate andmete kontroll hõlmama elusloomade tihedusega määratud pindalatoetusi?
2. Kas kaks ülalmainitud õigusnormi on tõlgendatavad selliselt, et ka siis, kui toetuse andmise tingimus on elusloomade tihedus, kuid toetus ei ole loomapõhine, tuleb kohaldada integreeritud haldus- ja kontrollsüsteemi ristkontrolle?
3. Kas ülalmainitud õigusnormid on tõlgendatavad selliselt, et ametiasutus võib või peab kontrollima pindalatoetuste andmise käigus lisaks ENAR süsteemile toetuse andmise tingimuste tegelikku olemasolu?
4. Millist kontrollikohustust tähendab ametiasutuste jaoks ülalmainitud õigusnormide tõlgenduse kohaselt eespool nimetatud ühenduse õigusnormides sätestatud kontrolli- ja ristkontrollikohustus? Kas kontroll võib piirduda ainult ENAR andmebaasis sisalduvate andmete kontrolliga?
5. Kas liikmesriigi ametiasutusel on ülalmainitud õigusnormide alusel seoses toetuse tingimustega (nt ENAR deklareerimiskohustusega) teavitamiskohustus? Kui vastus on jaatav, siis mil viisil ja millises ulatuses?

20. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik**(Kohtuasi C-33/10)**

(2010/C 113/24)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro, H. Støvlbæk)

Kostja: Taani Kuningriik

Hageja nõuded

— tunnistada, et kuna Taani Kuningriik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid tagamaks, et alates 30. oktoobrist 2007 oleksid kõik load läbi vaadatud ja vajaduse korral ajakohastatud, siis on Taani Kuningriik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivist 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Taani Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi artikli 5 lõike 1 kohaselt peavad kõik liikmesriigid võtma vajalikud meetmed, et rakendada lubade ja/või läbivaatamise protseduur olemasolevate käitiste suhtes. Seda tähtaega kohaldatakse eranditult ja direktiiv ei luba liikmesriikidel selle kohustuse täitmata jätmise korral tugineda erakorralistele asjaoludele.

Sellest ei piisa, et Taani Kuningriik on võtnud meetmeid tagamaks kõigi nende juhtumite lõpetamine, mis on seotud direktiivi artikli 5 lõike 1 täitmisega 2009. aasta lõpuks. Samuti ei saa 1. jaanuari 2007. aasta haldusreformist tulenevad hilinemistel olla mingit kaalu selle hindamisel, kas Taani on täitnud artikli 5 lõike 1 tulenevaid kohustusi. Käitiste seadustamiseks kehtestatud tähtaeg möödus 30. oktoobril 2007 ning sellest teatati liikmesriikidele juba 22. septembril 2005. Taanil oli seega mitu aastat aega, et võtta vastu vajalikke meetmeid direktiivi täitmiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 3/25, lk 391).

⁽²⁾ Komisjoni 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 817/2004, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) kohaldamiseks (ELT L 153, lk 30; ELT eriväljaanne 3/46, lk 87).

Taani ei ole vaidlustanud olemasolevate käitiste jaoks lubade andmise nõuete rakendamata jätmist. Seega ei ole vaidlust, et märkimisväärsed kaheksa Taani käitist tegutsesid ilma direktiivi kohase loata, mis on vastuolus direktiivi artikli 5 lõikega 1.

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 1. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 19. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-298/06: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-51/10 P)

(2010/C 113/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (esindajad: advokaadid A. von Mühlendhal ja H. Hartwig)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 19. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-298/06;

— saata kohtuasi Üldkohtule tagasi;

— mõista Euroopa Kohtu menetlusega seotud kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse (¹) artikli 7 lõike 1 punkti c, kuivõrd ta kohaldas apellandi kaubamärgi registreeritavuse hindamisel väära õiguslikku kriteeriumit.

Apellant väidab lisaks, et Üldkohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või selle määruuse artiklit 76 või neid mõlemaid sätteid, kuivõrd ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikast seoses selliste kaubamärkide registreerimisega, mis koosnevad numbriest või reklaami sisu tähistest.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 2. veebruaril 2010 — Land Hessen versus Franz Mücksch OHG, menetluse kaasatud isik: Merck KG aA

(Kohtuasi C-53/10)

(2010/C 113/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Land Hessen

Vastustaja: Franz Mücksch OHG

Menetluse kaasatud isik: Merck KG aA

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (¹), mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1137/2008 (?) — Seveso-II direktiiv — artikli 12 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et selles sätestatud liikmesriikide kohustused, eriti kohustus tagada, et maakasutuse põhimõtete ja nende põhimõtete rakendamise menetluse puhul võetakse arvesse vajadust säilitada pikemas perspektiivis käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste ning üldkasutatavate hoonete vahel vajalik kaugus, on suunatud planeerimisastutestele, mis otsustavad maakasutuse üle, kaaludes puudutatud avalikke- ja erahuvisid, või on need kohustused suunatud ka ehituslube väljastavatele asutustele, mis peavad langetama kaalutusõigust kasutamata otsuse projekti lubamise kohta juba kompaktselt hoonestatud alal?

2. Kui Seveso-II direktiivi artikli 12 lõige 1 on suunatud ka ehituslube väljastavatele asutustele, mis peavad langetama kaalutlusõigust kasutamata otsuse projekti lubamise kohta juba kompaktelt hoonestatud alal, siis: kas nimetatud kohustused hõlmavad ka keeldu anda luba üldkasutatava hoone rajamiseks, mis ei säilita — lähtuvalt üleplaneerimise suhtes kehtivatest põhimõtetest — vajalikku kaugust olemasolevast käitisest, kui sellest käitisest sama kaugel või üksnes veidi kaugemal asuvad juba mitmed sarnased üldkasutatavad hooned, käitaja ei pea uue projekti tõttu arvestama täiendavate nõuetega õnnetuste tagajärgede piiramiseks ning täidetud on tervislike elu- ja töötingimuste nõuded?

3. Kui vastus sellele küsimusele on eitav:

kas õigusnorm, mille kohaselt tuleb üldkasutatava hoone rajamiseks eelmises küsimuses nimetatud tingimustel kindlasti luba anda, võtab piisavalt arvesse vajaliku kauguse säilitamise nõuet?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 10, lk 13; ELT eriväljaanne 05/02, lk 410.

⁽²⁾ ELT L 311, lk 1.

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-64/07–T-66/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (350)

(Kohtuasi C-54/10 P)

(2010/C 113/27)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (esindaja: D. Rządewska)

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

— tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-64/07–T-66/07;

— saata asi uueks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumentid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et apellandi kaubamärki ei ole võimalik registreerida.

Lisaks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või artiklit 76 või mõlemat, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikat selliste tähiste registreerimisel, mis koosnevad numbritest või mis viitavad väljaande sisule.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-200/07–T-202/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (222)

(Kohtuasi C-55/10 P)

(2010/C 113/28)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (esindaja: D. Rządewska)

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

— tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-200/07-T-202/07;

— saata asi uueks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et apellandi kaubamärki ei ole võimalik registreerida.

Lisaks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või artiklit 76 või mõlemat, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikat selliste tähiste registreerimisel, mis koosnevad numbritest või mis viitavad väljaande sisule.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-425/07 ja T-426/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (100)

(Kohtuasi C-56/10 P)

(2010/C 113/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (esindaja: D. Rządewska)

Apellandi nõuded

— tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-425/07 ja T-426/07;

— saata asi uueks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 38 lõiget 2, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et apellatsioonikojal oli õigus nõuda kinnitust numbriliste elementide 100 ja 300 ainuõigustest loobumise kohta.

Lisaks leiab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et elemendid, mille õigustest loobumise kohta nõuti kinnitust, on kirjeldavad.

Veel väidab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või artiklit 76 või mõlemat, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikat selliste tähiste registreerimisel, mis koosnevad numbritest või mis viitavad väljaande sisule.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 5. veebruaril 2010 — Scarlet Extended SA versus Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs

(Kohtuasi C-70/10)

(2010/C 113/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles (Belgia)

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Scarlet Extended SA

Vastustaja: Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs (SABAM)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivid 2001/29 ⁽¹⁾ ja 2004/48 ⁽²⁾ koosmõjus direktiividega 95/46 ⁽³⁾, 2000/31 ⁽⁴⁾ ja 2002/58 ⁽⁵⁾, kui neid tõlgendada eelkõige Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklitest 8 ja 10 lähtuvalt, võimaldavad liikmesriikidel lubada siseriiklikul kohtul, kelle poole on pöördutud sisulisi küsimusi lahendava menetluse raames ning sellise ainukese õigusnormi alusel, mis sätestab: „Ta [siseriiklik kohus] võib ka teha rikkumise lõpetamise korralduse vahendajale, kelle teenuseid kolmas isik kasutab autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks”, kohustada Interneti-teenuse pakkujat rakendama kõikide oma klientide puhul *in abstracto* ja ennetavalt, üksnes kõnealuse Interneti-teenuse pakkuja kuludega ning ajalise piiranguta filtreerimise süsteemi kogu tema teenuste kaudu ning eelkõige P2P tarkvara vahendusel toimuvale elektroonilisele sidele, s.t nii sisenevale kui ka väljuvale liiklusele, selleks et teha tema võrgus kindlaks selliste failide vahetus, mis sisaldavad muusika-, kinematograafilisi või audiovisuaalseid teoseid, mille õigusi taotluse esitaja väidab omavat, ning seejärel blokeerida nende edastamine vastuvõtmisel või saatmisel?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas kõnealused direktiivid kohustavad siseriiklikku kohut, kes langetab otsuse rikkumise lõpetamise korralduse taotluse üle, mis on esitatud vahendaja vastu, kelle teenuseid kasutab

kolmas isik autoriõiguste rikkumiseks, kohaldama proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta peab hindama nõutud meetme tõhusust ja pärssivat mõju?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).
- (⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).
- (⁵) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 8. veebruaril 2010 — Office of Communications versus The Information Commissioner

(Kohtuasi C-71/10)

(2010/C 113/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Edasikaebaja: Office of Communications

Vastustaja: The Information Commissioner

Eelotsuse küsimused

Kas olukorras, kus ametiasutus valdab keskkonnateavet, mille avalikustamine kahjustaks eraldiseisvaid huve, mida kaitseb rohkem kui üks nõukogu direktiivis 2003/4/EÜ ⁽¹⁾ sätestatud erandit (käesolevas kohtuasjas avaliku julgeolekuga seotud

huve, mida kaitseb nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 2 punkt b, ning intellektuaalomandiõigustega seotud huve, mida kaitseb artikli 4 lõike 2 punkt e), kuid kumbki erand eraldi ei tee seda määral, mis oleks piisav üldsuse huvi üles kaalumiseks, nõuab direktiiv edasist tegutsemist, mis hõlmab kõnealuses kahes erandis kajastuvate eraldiseisvate huvide kumuleerimist ja seejärel ühiselt võrdlemist üldsuse huviga selle teabe avalikustamise vastu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, lk 6; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375).

European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-94/07: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (esindaja: Rechtsanwalt J. Kuhbier)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 19. novembri 2009. aasta määrus kohtuasjas T-94/07: EREF vs. Euroopa Ühenduste Komisjon;

— saata käesolev kohtuasi tagasi Üldkohtu kuuendale kojale otsuse tegemiseks;

— mõista apellatsioonkaebuse kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub Euroopa Kohtul tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-94/07 ja saata see Üldkohtule tagasi uue otsuse tegemiseks.

Apellant vaidleb vastu Esimese Astme Kohtu seisukohale, mille kohaselt ei ole apellanti esindav jurist Dr. Fouquet pädev teda Esimese Astme Kohtu menetluses esindama ja et seega on apellandi hagi vastuvõetamatu.

Esimese astme Kohus leiab, et kuna Dr. Fouquet määrati 29. juunil 2004 EREF juhatajaks, ei saa teda pidada sõltumatuks kolmandaks pooleks. Apellant leiab, et Dr. Fouquet'd ei määratud EREF juhatajaks ametlikult, kuna Belgia õigusnormide kohaselt tuleb niisugune ametisemääramine pädevas Belgia ametiasutuses registreerida. Dr. Fouquet' juhataja ametikoht on titulaarametikoht ja see ei ole või on üksnes väga vähesel määral esindamisõigusega seotud.

Apellant väidab lisaks, et kui eeldada, et Dr. Fouquet' EREF juhataja ametikohale määramine oli üksnes vormiline, kohaldas Esimese Astme Kohus väärtalt advokaadi kui sõltumatu kolmanda osapoole staatuse määramise kriteeriume. Apellant leiab, et Esimese Astme Kohus tõlgendas väärtalt nii EREF-i esindaja õiguslikku seisundit selle kohtu menetluses kui ka tegelikku Dr. Fouquet'i ja EREF-i vahelist ülesannete ja kohustuste jaotust. Saksa õiguse kohaselt on Dr. Fouquet'l kui EREF-i juhatajal õigus apellanti Euroopa Kohtus esindada.

European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-40/08: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (esindaja: Rechtsanwalt J. Kuhbier)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tunnistada Üldkohtu 19. novembri 2009. aasta määrus kohtuasjas T-40/08: EREF vs. Euroopa Ühenduste Komisjon õigustühiseks;
- saata käesolev kohtuasi tagasi Üldkohtu kuuendale kojale otsuse tegemiseks;
- mõista apellatsioonkaebuse kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub Euroopa Kohtul tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-40/08 ja saata see Üldkohtule tagasi uue otsuse tegemiseks.

Apellant vaidleb vastu Esimese Astme Kohtu seisukohale, mille kohaselt ei ole apellanti esindav jurist Dr. Fouquet pädev teda Esimese Astme Kohtu menetluses esindama ja et seega on apellandi hagi vastuvõetamatu.

Esimese astme Kohus leiab, et kuna Dr. Fouquet määrati 29. juunil 2004 EREF juhatajaks, ei saa teda pidada sõltumatuks kolmandaks pooleks. Apellant leiab, et Dr. Fouquet'd ei määratud EREF juhatajaks ametlikult, kuna Belgia õigusnormide kohaselt tuleb niisugune ametisemääramine pädevas Belgia ametiasutuses registreerida. DR. Fouquet' juhataja ametikoht on titulaarametikoht ja see ei ole või on üksnes väga vähesel määral esindamisõigusega seotud.

Apellant väidab lisaks, et kui eeldada, et Dr. Fouquet' EREF juhataja ametikohale määramine oli üksnes vormiline, kohaldas Esimese Astme Kohus väärtalt advokaadi kui sõltumatu kolmanda osapoole staatuse määratlemise kriteeriume. Apellant leiab, et Esimese Astme Kohus tõlgendas väärtalt nii EREF-i esindaja õiguslikku seisundit selle kohtu menetluses kui ka tegelikku Dr. Fouquet'i ja EREF-i vahelist ülesannete ja kohustuste jaotust. Saksa õiguse kohaselt on Dr. Fouquet'l kui EREF-i juhatajal õigus apellanti Euroopa Kohtus esindada.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 8. veebruaril 2010 Cour d'appel de Rouen (Prantsusmaa) — Marc Berel, äriühingu Société Port Angot Développement esindaja, Hess, Société Port Angot Développement pankrotihaldur, Société Rijn Schelde Mondia France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim) õigusjärglane, Asia Pulp & Paper France versus Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Kohtuasi C-78/10)

(2010/C 113/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Rouen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Marc Berel, äriühingu Société Port Angot Développement esindaja, Hess, Société Port Angot Développement pankrotihaldur, Société Rijn Schelde Mondia France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim) õigusjärglane, Asia Pulp & Paper France

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Eelotsuse küsimused

Kas ühenduse tolliseadustiku ⁽¹⁾ artiklitega 213, 233 ja 239 on vastuolus, kui tollivõla tasumise eest solidaarselt vastutav isik, kellele nimetatud võla vähendamise otsus ei laiene, võib tollivõla tasumisest vabastamise eesmärgil tugineda võla sissenõudmise eest vastutava asutuse vastu tollimaksu vähendamise otsusele, mis on tehtud tolliseadustiku artikli 239 alusel ja millest viimane teavitab teist solidaarvõlgnikku?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
11. veebruaril 2010 — Systeme Helmholtz GmbH versus
Hauptzollamt Nürnberg**

(Kohtuasi C-79/10)

(2010/C 113/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Systeme Helmholtz GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Nürnberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik⁽¹⁾, artikli 14 lõike 1 punkti b esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et eraviisiliste lõbulendude välistamine maksusoodustuse alt tähendab seda, et energiatoodete suhtes, mida kasutatakse õhusõiduki kütusena, antakse maksuvabastus üksnes lennuettevõtjatele, või laieneb maksuvabastus kõigile õhusõiduki kütustele, kui lennukit kasutatakse tööga seotud eesmärkidel?
2. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 15 lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada nii, et see säte kehtib ka kütuste suhtes, mida kasutatakse lennuki sõiduks angaari ja tagasi, või kehtib soodustuse võimalus üksnes ettevõtjatele, kelle tegelik tegevusala on õhusõidukite tootmine, välja-töötamine, katsetamine ja hooldamine?
3. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 11 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nii eraotstarbeliselt kui ka äriotstarbeliselt kasutatava õhusõiduki hooldamis- ja

koolituslendude puhul antakse nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b kohaselt nendel lendudel kasutatud kütusele maksuvabastus proportsionaalselt äriotstarbelise kasutusega?

4. Kui vastus kolmandale küsimusele on eitav: kas direktiivi 2003/96/EÜ artikli 11 lõike 3 kohaldamise võimatuse tõttu nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b raames, võib järeldada, et õhusõiduki eraotstarbelise ja äriotstarbelise segakasutuse puhul hooldamis- ja koolituslendudeks maksuvabastust ei anta?
5. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav või kui nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, mõnest muust sättest tuleneb samasugune õiguslik tagajärg: millised kriteeriumid ja milline ajavahemik tuleb hooldus- ja koolituslendude puhul aluseks võtta vastava kasutatud proportsiooni määramisel nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 11 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

**11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon
versus Iirimaa**

(Kohtuasi C-82/10)

(2010/C 113/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: N. Yerrell)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Iiri Vabariik ei ole kohaldanud kõiki Euroopa Liidu kindlustusalaseid õigusakte kõikide kindlustusseltside suhtes võrdsetel alustel, siis on Iiri Vabariik rikkunud eelkõige nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, mida on muudetud, artiklitest 6, 8, 9, 13, 15, 16 ja 17 ning nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ, artiklitest 22 ja 23 tulenevaid kohustusi; ning

— mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on arvamusel, et i) Voluntary Health Insurance Boardile (edaspidi „VHI”) ei saa nõuetekohaselt jätkata direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 4 ettenähtud erandi võimaldamist alates ajast, mil tema staatust esimest korda seoses 1996. aasta Voluntary Health Insurance (Amendment) Acti (1996. aasta vabatahtliku tervisekindlustuse (muutmise) seadus) jõustumisega muudeti, ja ii) alates sellest kuupäevast on tema suhtes täies ulatuses kohaldatavad Euroopa Liidu kindlustusalaste õigusaktide nõuded, sealhulgas eelkõige nõuded, mis puudutavad loa andmist, finantsjärelevalvet, kindlustustehniliste eraldiste moodustamist ja solventsusmarginaali, sealhulgas garantiifondi.

VHI jätkab antud hetkel kogu oma tegevust ilma, et ta oleks Irish Financial Regulatorilt (Iiri finantsteenuste reguleerimisamet) loa saanud ja ilma, et ta oleks muu hulgas täitnud vajalikud maksejõulisuse nõuded.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Hispaania) 11. veebruaril 2010 — Aurora Sousa Rodríguez jt versus Air France SA

(Kohtuasi C-83/10)

(2010/C 113/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Kostja: Air France S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas [määruse nr 261/2004/EÜ] ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 1 määratletud mõistet „tühistamine” tuleb tõlgendada ainult lennu kavakohase väljumise ärajäämise tähenduses või ka mis tahes asjaolu tähenduses, mille tõttu kõnealune broneeringuga lend on startinud, kuid ei jõua sihtkohta, sealhulgas tehniliste asjaolude sunnil lähtekoha lennujaama tagasi pöördumise tähenduses?
2. Kas kõnealuse määruse artiklis 12 sätestatud mõistet „lisahüvitis” tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab siseriiklikul kohtul lennu tühistamise korral määrata kahju hüvitamise, sealhulgas mittevahalise kahju hüvitamise lennutransporditeenuse osutamise lepingu täitmata jätmise eest vastavalt lepinguliste kohustuste täitmata jätmist käsitlevates siseriiklikes õigusnormides ja kohtupraktikas kehtestatud kriteeriumidele, või kas, vastupidi, kõnealust hüvitist kohaldatakse ainult seoses reisijate kantud ja nõuetekohaselt tõendatud kuludega, mida lennuettevõtja ei ole piisavalt hüvitanud vastavalt määruse nr 261/2004/EÜ artiklite 8 ja 9 nõuetele, ilma et nendele artiklitele oleks tuginetud, või lõpuks, kas need kaks lisahüvitise mõistet on omavahel kokkusobivad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Siegburg (Saksamaa) 12. veebruaril 2010 — Hüseyin Balaban versus Zelter GmbH

(Kohtuasi C-86/10)

(2010/C 113/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Siegburg

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* Hüseyin Balaban*Kostja:* Zelter GmbH**Eelotsuse küsimus**

Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette, et majanduslikel põhjustel koondatavate töötajate valiku puhul võib töötajate tasakaalustatud vanuselise koosseisu säilitamiseks moodustada vanuserühmad ja korraldada võrreldavate töötajate hulgas valik nii, et igast vanuserühmast valitavate töötajate arvu ja koondatavate võrreldavate töötajate arvu suhe vastab vastava asjaomase vanuserühma töötajate arvu ja ettevõtte kõigi võrreldavate töötajate arvu suhtele?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdeks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 17. veebruaril 2010 — NV Q-Beef versus Belgia riik

(Kohtuasi C-89/10)

(2010/C 113/39)

Kohtumenetluse keel: hollandi**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* NV Q-Beef*Kostja:* Belgia riik**Eelotsuse küsimused**

1. Kas ühenduse õigus takistab siseriiklikul kohtul kohaldada siseriiklikus õiguskorras riigi vastu esitatavate nõuete puhul ettenähtud viieaastast aegumistähtaega nõuetele, mis puudutavad selliste maksude tagasi saamist, mis on liikmesriigile makstud segatüüpi riigiabi- ja maksusüsteemi alusel, mis ei

olnud mitte ainult osaliselt õigusvastane, vaid ühtlasi osaliselt vastuolus ühenduse õigusega, kusjuures maksud on tasutud enne seda, kui jõustus uus riigiabi- ja kohustuslike maksete süsteem, millega asendati esimene süsteem ja mis tunnistati komisjoni lõpliku otsusega ühenduse õigusega kooskõlas olevaks, välja arvatud juhul, kui kõnealused maksed kehtestatakse tagasiulatuvalt perioodi eest, mis elneb asjaomase otsuse tegemise päevale?

2. Kas ühenduse õigus takistab liikmesriigil tuginemast tema jaoks võrreldes siseriiklike üldnormidega eriti soodsatele siseriiklikele aegumistähtaegadele, et kaitsta ennast menetluses, mille on tema vastu isikule EÜ-asutamislepingust tulenevate õiguste kaitseks algatanud teine isik sellistel asjaoludel, mis on kujunenud käesolevas siseriiklikule kohtule esitatud asjas, milles kõnealused eriti soodsad siseriiklikud aegumistähtajad toovad kaasa olukorra, et selliste maksude tagasinõudmine, mis on tasutud mitte ainult osaliselt õigusvastase, vaid ka ühenduse õigusega vastuolus oleva segatüüpi riigiabi- ja maksusüsteemi alusel, muutub võimatuks, kuigi vastuolu ühenduse õigusega tuvastas tookordne Euroopa Ühenduste Kohus alles pärast kõnealuste eriti soodsate aegumistähtaegade lõppemist, olenemata sellest, et õigusvastasus oli olemas juba varem?

16. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-90/10)

(2010/C 113/40)

Kohtumenetluse keel: hispaania**Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán ja D. Recchia)*Kostja:* Hispaania Kuningriik**Hageja nõuded**

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik

- ei ole määratlenud kaitseprioriteete Makaroneesia biogeograafilises piirkonnas asuvatele ühenduse tähtsusega aladele vastavatele erikaitsealadele, mis asuvad tema territooriumil ja mis on märgitud otsuses 2002/11/EÜ⁽¹⁾ vastavalt direktiivi 92/43/EMÜ⁽²⁾ artikli 4 lõikele 4, ja

— ei ole vastu võtnud ega kohaldanud kaitsemeetmeid ega kaitsekorda, mis välistaks elupaikade halvenemise ja liikide märkimisväärse häirimise ja tagaks otsuses 2002/11/EÜ märgitud aladele vastavate erikaitsealade, mis asuvad Hispaania territooriumil, õigusliku kaitse vastavalt direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõigetele 1 ja 2,

siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 92/43/EMÜ artikli 4 lõikest 4 ning artikli 6 lõigetest 1 ja 2;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Mis puudutab Makaroneesia biogeograafilises piirkonnas asuvatele ühenduse tähtsusega aladele vastavaid erikaitsealasid, mis asuvad Hispaania territooriumil ja mis on märgitud otsuses 2002/11/EÜ, siis leiab komisjon, et Hispaania Kuningriik on rikkunud:

— oma kohustust kehtestada kaitseprioriteedid vastavalt direktiivi artikli 4 lõikele 4;

— oma kohustust võtta vastu ja kohaldada kaitsemeetmeid ja kaitsekorda, mis välistaks elupaikade halvenemise ja liikide märkimisväärse häirimise ja tagaks nende erikaitsealade õigusliku kaitse vastavalt direktiivi artikli 6 lõigetele 1 ja 2

(¹) 28. detsembri 2001. aasta otsus, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Makaroneesia biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (EÜT 2002 L 5, lk 16).

(²) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank Breda (Madalmaad) 17. veebruaril 2010 — VAV Autovermietung GmbH vs. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Kohtuasi C-91/10)

(2010/C 113/41)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Breda

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: VAV Autovermietung GmbH

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õigusega, eeskätt EÜ artiklites 49–55 (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 56–62) sätestatud teenuste osutamise vabaduse põhimõttega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt Madalmaades elav või asukohta omav isik, kes kasutab Madalmaades mõnes teises liikmesriigis registreeritud ja üüritud sõidukit, on kohustatud selle sõiduki esmakordsel kasutuselevõtul Madalmaade teedel tasuma maksu, kusjuures maks kuulub esmalt tasumisele täies ulatuses ja hiljem, kui sõidukit Madalmaade teedel enam ei kasutata, hüvitatakse maksu ülemäära tasutud osa intressita, nii et maksmisele kuuluv ja tasutud summa vastab lõppkokkuvõttes sõiduki Madalmaades kasutamise kestusele?
2. Kas kõnealust seaduses sätestatud korda, juhul kui seda tuleb pidada teenuste osutamise vabaduse piiranguks EÜ artiklite 49–55 (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 56–62) tähenduses, õigustab kõikide Madalmaades asuvate sõidukite võrdne kohtlemine ning (sellega seotud ja sellest tulenevate) kuritarvituste ja/või nii Madalmaade üürileandjate kui ka nende klientide vastupidise diskrimineerimise vältimine, kuna ka Madalmaades toimuva üürileandmise korral tuleb maks täies ulatuses ette maksta?

Media-Saturn-Holding GmbH 17. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 15. detsembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/08: Media-Saturn-Holding GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-92/10 P)

(2010/C 113/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Media-Saturn-Holding GmbH (esindajad: advokaadid C.-R. Haarmann ja E. Warnke)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

- Tühistada täies ulatuses Euroopa Liidu Üldkohtu 15. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-476/08,
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 28. augusti 2008. aasta otsus menetluses R 591/2008-4,
- mõista kostjalt välja menetluse kulud apellatsioonikojas ning kohtukulud Euroopa Liidu Üldkohtus ja Euroopa Kohtus.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva apellatsioonkaebusega vaidlustatakse Üldkohtu otsust, millega Üldkohus jättis rahuldamata apellandi hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 28. augusti 2008. aasta otsuse peale apellandi kujutismärgi BEST BUY registreerimise taotluse rahuldamata jätmise kohta. Apellant väidab, et Üldkohus tõlgendas ekslikult ja ebaõigesti nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (edaspidi „kaubamärgimäärus”) artikli 7 lõike 1

punktis b sätestatud absoluutset keeldumispõhjust kaubamärkide osas, millel puudub eristusvõime. Apellatsioonkaebuse väited on jaotatud kolme ossa:

Esiteks tuletas Üldkohus õigusvastaselt puuduva eristusvõime ühe teise, st mitte tegelikult taotletud kaubamärgi osas antud hinnangust. Üldkohus lähtus eristusvõime uurimisel tähisest, milles on sõnaosa BEST BUY korrektselt kirjutatud kujul ja mis oli Üldkohtus teise menetluse ese. Erinevalt sellest teisest tähisest tekib apellandi taotletava kaubamärgi puhul esile tõstetud tähe B, mis on nii sõna BEST kui BUY esimene täht, paigutamise tulemusel väidetav sõnaosa BEST BUY alles pärast mõttelist vahesammu. Kuna kõrvalekalduva, reeglitevastase kirjaviisist tuleneva eristatavuse suurenemisest võib piisata minimaalse eristusvõime jaoks, siis ei oleks Üldkohus tohtinud eristusvõime hindamisel tugineda varasemale otsusele, mis puudutab tähist, millel see iseärasus puudub.

Teiseks rikkus Üldkohus põhimõtet, et kombineeritud kaubamärgi eristusvõime tuvastamine või mittetuvastamine peab sõltuma kogu kaubamärgi hindamisest. Vaidlustatud kohtuotsuses sellist üldist vaatlust läbi viidud ei ole. Üldkohus hindas igat osa eraldi sellest aspektist, et kas see osa üksi võib anda tähisele eristusvõime; sellele küsimusele anti automaatselt eitav vastus, kui osa ei olnud Üldkohtu arvates eraldivõetuna eristusvõimeline. Teostamata jäi kaubamärgi kui terviku hindamine, mille juures ei saa välistada, et kaitsmisele mittekuuluvate elementide summa võib moodustada kokku kaubamärgi, millele võib anda õiguskaitse.

Kolmandaks kasutas Üldkohus eristusvõime hindamisel liiga ranget kriteeriumi. Üldkohtu arvates piisab juba sellest, et kaubamärki tajutakse „esmajoones” reklaamlausena, kui võib konstateerida kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud keeldumispõhjuse olemasolu. Sellega rikutakse aga kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b puudutavaid õiguspõhimõtteid, nii nagu neid on täpsustanud Euroopa Kohus. Sõnamärgi reklaamitav tähendus ei välista, et see on siiski sobiv andma tarbijatele teavet tähistatavate kaupade või teenuste päritolu kohta. Sellist kaubamärki võib asjaomane sihtgrupp tajuda samaaegselt reklaamlausena kui ka viitena kaubanduslikule päritolule. Üldkohus oleks selles osas pidanud vähemalt nimetama põhjused, miks ei ole taotletava kaubamärgi puhul siiski sellega tegemist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 22. veebruaril 2010 — Strong Segurança, SA versus Município de Sintra ja Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Kohtuasi C-95/10)

(2010/C 113/43)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Strong Segurança, SA

Vastustaja: Município de Sintra ja Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ⁽¹⁾ artikkel 47 on alates 31. jaanuarist 2006 siseriiklikus õiguskorras vahetult kohaldatav, nii et see annab isikutele õiguse, millele nad võivad tugineda Portugali haldusorganite ees?
2. Kui vastus on jaatav, kas kõnealune säte on vaatamata sama direktiivi artiklis 21 sätestatule kohaldatav lepingutele, mille objektiks on II B lisas loetletud teenuste osutamine?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 22. veebruaril 2010 — Frans Bosschaert versus Belgia riik, NV Slachthuizen Georges Goossens en Zonen, NV Slachthuizen Goossens

(Kohtuasi C-96/10)

(2010/C 113/44)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Frans Bosschaert

Kostjad: Belgia riik, NV Slachthuizen Georges Goossens en Zonen, NV Slachthuizen Goossens

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õigus takistab siseriiklikul kohtul kohaldada siseriiklikus õiguskorras riigi vastu esitatavate nõuete puhul ettenähtud viieaastast aegumistähtaega nõuetele, mis puudutavad selliste maksude tagasi saamist, mis on liikmesriigile makstud segatüüpi riigiabi- ja maksusüsteemi alusel, mis ei olnud mitte ainult osaliselt õigusvastane, vaid ühtlasi osaliselt vastuolus ühenduse õigusega, kusjuures maksud on tasutud enne seda, kui jõustus uus riigiabi- ja kohustuslike maksete süsteem, millega asendati esimene süsteem ja mis tunnistati komisjoni lõpliku otsusega ühenduse õigusega kooskõlas olevaks, välja arvatud juhul, kui kõnealused maksed kehtestatakse tagasiulatuvalt perioodi eest, mis eelneb asjaomase otsuse tegemise päevale?
2. Kas olukorras, kus liikmesriik paneb maksude tasumise kohustuse isikule, kes omakorda on kohustatud jätma maksud teiste isikute kanda, kellega ta on kaubandussuhetes valdkonnas, mille jaoks on liikmesriik ette näinud segatüüpi riigiabi- ja maksusüsteemi, mis aga hiljem ei osutunud mitte ainult osaliselt õigusvastaseks, vaid ka ühenduse õigusega vastuolus olevaks, ei ole ühenduse õigusega kooskõlas, et siseriiklikud õigusnormid näevad kõnealuste isikute poolt

liikmesriigi vastu ühenduse õigusega vastuolus olevate maksete tagastamise nõuete aegumisele ette lühema tähtaja kui samade nõuete puhul, mida esitab teine eraõiguslik vahendaja, millest tulenevalt võib see vahendaja sattuda olukorda, milles tema vastu esitatud nõue ei ole aegunud, küll aga on aegunud nõue liikmesriigi vastu, ja seega võivad teised turuosaliselised esitada nõude kõnealuse vahendaja vastu, mistõttu peab viimane esitama vajaduse korral tagatise nõude liikmesriigi vastu, kuid makseid, mida ta ise tasus vahetult liikmesriigile, ei saa ta liikmesriigilt tagasi nõuda?

3. Kas ühenduse õigus takistab liikmesriigil tuginemast tema jaoks võrreldes siseriiklike üldnormidega eriti soodsatele siseriiklikele aegumistähtaegadele, et kaitsta ennast menetluses, mille on tema vastu isikule EÜ-asutamislepingust tulenevate õiguste kaitseks algatanud teine isik sellistel asjaoludel, mis on kujunenud käesolevas siseriiklikule kohtule esitatud asjas, milles kõnealused eriti soodsad siseriiklikud aegumistähtajad toovad kaasa olukorra, et selliste maksude tagasinõudmine, mis on tasutud mitte ainult osaliselt õigusvastase, vaid ka ühenduse õigusega vastuolus oleva segatüüpi riigiabi- ja maksusüsteemi alusel, muutub võimatuks, kuigi vastuolu ühenduse õigusega tuvastas tookordne Euroopa Ühenduste Kohus alles pärast kõnealuste eriti soodsate aegumistähtaegade lõppemist, olenemata sellest, et õigusvastasus oli olemas juba varem?

Eelotsusetaotlused, mille on esitanud Tribunal d'instance de Dax (Prantsusmaa) 22. veebruaril 2010 — kohtuasjades: AG2R Prévoyance versus Bourdil SARL AG2R Prévoyance versus Société boucalaise de boulangerie SARL AG2R Prévoyance versus Baba-Pom SARL

(Kohtuasi C-97/10)

(Kohtuasi C-98/10)

(Kohtuasi C-99/10)

(2010/C 113/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance de Dax (Prantsusmaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AG2R Prévoyance

Kostjad: Bourdil SARL, Société boucalaise de boulangerie SARL, Baba-Pom SARL

Eelotsuse küsimused

Kas laiendatud kollektiivleping, mis annab tervishoiukulude täiendava hüvitamise ainsa skeemi haldamise ainuõiguse (käesolevas asjas asutusele AG2R Prévoyance), rikub EÜ asutamislepingu artiklit 82, kui selles lepingus ei ole ette nähtud või on lausa sõnaselgelt välistatud selle skeemiga liitumisest vabastamise võimalus (tingimusel, et ühenduse konkurentsieeskirjad ei takista nõnda määratud asutusele AG2R Prévoyance antud ülesande täitmist)?

23. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-100/10)

(2010/C 113/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Braun ja J. Sénchal)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ, ⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 53 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/43/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 28. juunil 2008. Hagi esitamise päevaks ei olnud kostja veel vastu võtnud kõiki direktiivi ülevõtmiseks vajalikke norme või vähemalt ei olnud neist komisjoni teavitanud.

(¹) ELT L 157, lk 87.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Judecătoria Focşani (Rumeenia) 24. veebruaril 2010 — Frăsina Bejan versus Tudorel Muşat

(Kohtuasi C-102/10)

(2010/C 113/47)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Judecătoria Focşani

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Frăsina Bejan

Kostja: Tudorel Muşat

Eelotsuse küsimused

1. Kas seaduse nr 136/1995 (¹) artikkel 40bis ning Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (Kindlustuse järelevalve komisjon) dekreedid 3111/2004 (²) artiklid 1–6 ja eelkõige artiklid 3 ja 6 koostoimes seaduse nr 136/1995 artikli 10 lõikega 3 on vastuolus ELTL artikliga 169 (varem EÜ artikkel 153)?
2. Kas siis, kui liikmesriigi siseriiklikud õigusnormid näevad ette, et kahjustatud isikul ei ole liikluskindlustuslepingu kohaselt õigust kahju hüvitamisele, kui õnnetus põhjustati tahtlikult, kui õnnetus toimus seoses faktiliste asjaoludega, mida avalikel teedel liiklemist käsitlevate seaduste kohaselt karistatakse kriminaalkorras kui kuritegu, kui õnnetus toimus hetkel, mil tahtlikult kuriteo toime pannud isik püüdis korrakaitseorganite eest põgeneda, ning kui kahju põhjustanud isik juhtis sõidukit ilma kindlustusvõtja nõusolekuta, on need õigusnormid liiga piiravad, et saavutada taotletud (sotsiaalkaitse) eesmärk (st eesmärk tagada kahjus-

tatud isikule hüvitis tema omandis oleva vara hävitamise eest), ning ületavad selle eesmärgi saavutamiseks vajaliku?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on eitav, asetab kehtestatud piirang kahjustatud isiku diskrimineerivasse olukorda võrreldes ELi teiste liikmesriikide kodanikega, kelle puhul on kahju hüvitamine välistatud ainult nõukogu 30. detsembri 1983. aasta direktiivi 84/5/EMÜ (teine direktiiv, mis käsitleb liikmesriikide õigusaktide ühtlustamist sõidukite liikluskindlustuse valdkonnas) (³) artikli 2 lõike 1 esimeses kuni kolmandas taandes nimetatud olukordades?
4. Kas erandid kindlustusjuhtumist, mis on siseriiklike õigusaktidega niisuguses olukorras ette nähtud, kujutavad endast ELTL artiklis 49 (varem EÜ artikkel 43) ja ELTL artiklis 56 (varem EÜ artikkel 49) koostoimes nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiviga 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (⁴) sätestatud asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangut?
5. Kas juhul, kui ELi liikmesriigi siseriiklik õigus näeb ette, et liiklusõnnetuse ohver võib taotleda õnnetuse põhjustanud isikult, et see hüvitaks remondi- või sõiduki väljavahetamise kulud ning võimalikud muud kulud, võib seda, kui kindlustusandja vabastatakse kohustusest hüvitada kahju, mida kahjustatud isik liiklusõnnetuse tagajärjel kandis, viivitamatult (kohe pärast seda, kui õnnetus toimus), nii et seejärel võib kindlustusandja vaidluse lahendamise korra ja eelkõige kahju põhjustanud isiku kindlakstegemise korra kohaselt esitada regressihagi, et hõlbustada kahju hüvitamise taotluste kiiret ja tõhusat rahuldamist ning vältida, kui võimalik, kulukaid kohtumenetlusi, mille tõttu võib juhtuda, et pooled ei saa oma õigusi kaitsta, ning seda ka olukordades, kus kohaldatakse direktiivi 2003/8/EÜ (⁵) ja soovitusi R(81)7 ja (93)1, pidada ebaõiglaseks ja vastuolus olevaks kõikide liikluskindlustust käsitlevate direktiivide põhjendustega?
6. Kas juhul, kui vastus viiendale küsimusele on eitav, on see olukord vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/14/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse kohta (⁶) põhjendusega 21 (preambul)?
7. Kas see, kui hageja puhul käesolevas kohtuasjas välistatakse liikluskindlustuslepingu alusel kahju hüvitamine, asetab ta diskrimineerivasse olukorda võrreldes teiste isikutega, kellele hüvitatakse nende kahju ka siis, kui kahju põhjustanud isik jäi teadmata või ei olnud kindlustatud, võttes arvesse, et hageja sõlmis nii kohustusliku kui ka vabatahtliku kindlustuslepingu üsna kõrgete summade peale, ilma et tema vara oleks siiski kuidagi kaitstud?

8. Kas siseriiklik kohus on ainsana pädev tegema kindlaks, kas niisugune organisatsioon nagu kõnesolev kindlustusselts vastab kriteeriumitele, mis võimaldavad tema suhtes tugineda direktiivile, millel on vahetu õigusmõju, ning kui vastus on jaatav, siis missuguseid kriteeriume selles osas kohaldatakse?

9. Kas see, kui Euroopa Liidu liikmesriik ei ole võtnud oma õiguskorda üle direktiivi 2005/14/EÜ (kuigi ülevõtmistähtpäev oli 11. juuni 2007) ja eelkõige põhjendusi 20–22, kahjustab hagejat, sest rikutakse ühte tema põhiõigust, st õigust oma omandit segamatult kasutada, isegi kui praegu on I–V direktiiv (72/166/EMÜ, 84/5/EMÜ, 90/232/EMÜ, 2000/26/EÜ ja 2005/14/EÜ) liikluskindlustuse kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/103/EÜ ⁽⁷⁾ kehtetuks tunnistatud, võttes arvesse, et õigusnormid, millele me viitasime, on täielikult ära toodud uue Euroopa Ühenduse direktiivi tekstis, millega kahjustatud isiku õigust, mis tal tekkis liiklusõnnetuse tagajärjel, kaitsakse palju rohkem kui tühistatud õigusnormidega?

10. Kas siseriiklik kohus võib omal algatusel väita, et rikuti ühenduse õigusnormi, ning tunnistada kehtetuks tingimuse, millega välistatakse kindlustusjuhtumi olemasolu, kui kahjustatud isikut, st tarbijat ei teavitatud välistamisjuhtumitest (olukorrad, kus kindlustus ei kehti, mis on vastuolus direktiiviga 2005/14/EÜ) ja kui kindlustusselts on kehtestanud ka muid välistamisjuhtumeid peale nende, mis on nähtud ette kindlustuse raamseaduses nr 136/1995, ning kas kohus võib seda teha ka vaatamata sellele, et õigustatud isik ei väitnud kohtus, et see tingimus on kehtetu, ja direktiiv 93/13/EÜ ⁽⁸⁾ võeti üle seadusega nr 193/2000 ⁽⁹⁾?

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta (EMP's kohaldatav tekst) (ELT L 263, lk 11).

⁽⁸⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽⁹⁾ *Monitorul Oficial*, I osa, 10.11.2000, nr 560; täiendatud seadusega nr 363/2006 ebaõiglaste tingimuste kohta ettevõtjate ja tarbijate vahel sõlmitud lepingutes, *Monitorul Oficial*, 28.12.2007, nr 899).

24. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-103/10)

(2010/C 113/48)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver ja P. Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/121/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ⁽¹⁾ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, et kohandada seda määrusega (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur, artiklist 2, kuna ta ei ole vastu võtnud selle direktiivi täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või igal juhul ei ole neist komisjonile teatanud.

— Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ Seadus nr 136/1995 kindlustuse ja edasikindlustuse kohta Rumeenias (*Monitorul Oficial*, 30.12.1995, nr 303).

⁽²⁾ Comisia de Supraveghere a Asigurărilor'i dekreet nr 3111/2004 (*Monitorul Oficial*, 23.12.2004, nr 1243).

⁽³⁾ Nõukogu 30. detsembri 1983. aasta direktiiv 84/5/EMÜ (teine direktiiv mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (EÜT L 8, lk 17; ELT eriväljaanne 06/07, lk 3).

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346).

⁽⁵⁾ Nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/8/EÜ, millega parandatakse õiguskaitse kättesaadavust piiriüleste vaidluste korral, kehtestades sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi kohta ühised miinimumeeskirjad (ELT L 26, lk 41; ELT eriväljaanne 19/06, lk 90).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/14/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 72/166/EMÜ, 84/5/EMÜ, 88/357/EMÜ ja 90/232/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/26/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse kohta (EMP's kohaldatav tekst) (ELT L 149, lk 14).

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 1. juunil 2008.

(¹) ELT L 396, lk 851.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 25. veebruaril 2010 — Lidl & Companhia versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-106/10)

(2010/C 113/49)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lidl & Companhia

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

Kas 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹) artikli 78 esimese lõigu punkti a koostoimes sama direktiivi artikli 79 esimese lõigu punktiga c tuleb tõlgendada nii, et see takistab ühendusesisestes ostudes arvestada 29. juuni 2007. aasta seadusega nr 22-A/2007 kehtestatud sõidukimaksu summat käibemaksu arvestusbaasi hulka?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

1. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-111/10)

(2010/C 113/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2009. aasta otsus, milles käsitletakse Leedu Vabariigi asutuste poolt riigiabi andmist riigiomandis oleva põllumajandusmaa ostmiseks ajavaheajal 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 (¹);

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Võttes vastu vaidlustatud otsuse, muutis nõukogu komisjoni otsust, mis tuleneb suuniste riigiabi kohta põllumajandus- ja metsasektoris aastateks 2007–2013 (²) (edaspidi „2007. aasta põllumajandussuunised“) punktis 196 esitatud ettepanekust asjakohaste meetmete kohta ja selle tingimusteta heakskiidust Leedu poolt, mis kohustas viimast lõpetama olemasoleva abikava põllumajandusmaa ostmiseks hiljemalt 31. detsembriks 2009. Erandlike asjaolude ettekäändel lubas nõukogu tegelikult Leedul abikava säilitada kuni 2007. aasta põllumajandussuuniste aegumiseni 31. detsembril 2013. Nõukogu poolt oma otsuse põhjendamiseks esitatud asjaolud ei ole ilmselgelt erandlikud asjaolud, mis võiksid tehtud otsust õigustada, ning need ei võta arvesse komisjoni otsust selle kava kohta.

2. Tühistamishagi põhjenduseks esitab komisjon neli väidet:

Esiteks leiab ta, et nõukogul puudus pädevus tegutseda ELTL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel, kuna abi, mille ta heaks kiitis, oli olemasolev abi, mille Leedu oli komisjoni pakutud asjakohaseid meetmeid heaks kiites kohustunud kaotama 2009. aasta lõpuks.

Teiseks väidab komisjon, et lubades kohaldada abimeetmeid kuni 2013. aastani, kuritarvitas nõukogu oma volitusi, püüdes neutraliseerida otsust, mille kohaselt võis Leedu säilitada abimeetmed 2009. aasta lõpuni, kuid mitte pärast seda kuupäeva.

Kolmandaks võeti vaidlustatud otsus vastu, rikkudes lojaalse koostöö põhimõtet, mis on kohaldatav liikmesriikidele ja ka institutsioonide vahel. Oma otsusega vabastas nõukogu Leedu kohustusest teha komisjoniga koostööd seoses asjakohaste meetmetega, mille liikmesriik ELTL artikli 108 lõikes 1 ettenähtud koostöö raames riigiomandis oleva põllumajandusmaa ostmiseks antava olemasoleva abi osas heaks kiitis.

Viimaseks kinnitab komisjon, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kuna ta leidis, et esinesid erandlikud asjaolud, mis õigustavad heakskiidetud meetme võtmist. Komisjon väidab, et juhul kui erandlikud asjaolud tõepoolest esinesid, kiidetakse vaidlustatud otsuses heaks abi, mis kas ei saa olla nende erandlike asjaolude puhul kohane või siis läheb proportsionaalsuse põhimõtet rikkudes kaugemale sellest, mis oleks nende lahendamiseks vajalik.

⁽¹⁾ 2009/983/EÜ, ELT L 338, lk 93.

⁽²⁾ ELT 2006 C 319, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hof van Cassatie van België (Belgia) 1. märtsil 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen versus Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Belgia) pankrotihaldurid Phillippe ja Cécile Noelmans), menetlusse astuja vastustaja poolel: Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Madalmaad) pankrotihaldur Manon Cordewener)

(Kohtuasi C-112/10)

(2010/C 113/51)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie van België

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Belgia) pankrotihaldurid Phillippe ja Cécile Noelmans),

Menetlusse astuja: Zaza Retail BV (Zaza Retail BV (Madalmaad) pankrotihaldur Manon Cordewener)

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1346/2000 ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 4 punktis a kasutatud mõiste „[...] sätestatud tingimuste” hõlmab ka

tingimusi, mis puudutavad maksejõuetusmenetluse algatamiseks vajalikku omadust või selleks vajalikku isiku — nt teise liikmesriigi prokuröri — huvi, või mõeldakse tingimuste all üksnes sellise menetluse algatamise ja läbiviimise sisulisi eeldusi?

2. Kas määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 4 punktis b sätestatud mõistet „võlausaldaja” saab tõlgendada laialt, nii et ka siseriiklik asutus, kes on oma asukohaliikmesriigi õiguse kohaselt pädev taotlema maksejõuetusmenetluse algatamist ning kes tegutseb üldistes huvides ja kõigi võlausaldajate esindajana, saab käesoleval juhul määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 4 punkti b alusel taotleda õiguspäraselt siseriikliku maksejõuetusmenetluse algatamist?

3. Kas juhul, kui mõiste „võlausaldaja” hõlmab ka siseriiklikku asutust, kes on pädev taotlema pankrotimenetluse algatamist, on määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 4 punkti b kohaldamiseks vajalik, et see asutus tõendab, et ta tegutseb selliste võlausaldajate huvides, kelle elukoht, asukoht või igakordne viibimiskoht on selle siseriikliku asutuse asukohariigis?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) 3. märtsil 2010 — Luksemburgi Suurhertsogiriik, Administration de l'enregistrement et des domaines versus Pierre Feltgen, aktsiaseltsi Bacino Charter Company SA pankrotihaldur, Aktsiaselts Bacino Charter Company SA

(Kohtuasi C-116/10)

(2010/C 113/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Luksemburgi Suurhertsogiriik, Administration de l'enregistrement et des domaines

Vastustaja: Pierre Feltgen, aktsiaseltsi Bacino Charter Company SA pankrotihaldur, Aktsiaselts Bacino Charter Company SA

Eelotsuse küsimused

Kas laevaomaniku osutatud teenuseid, kes annab laeva koos meeskonnaga tasu eest füüsiliste isikute käsutusse, et need kliendid saaksid teha vabaajareise avamerel, võib nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 5 alusel maksust vabastada, kui neid teenuseid käsitletakse nii laeva rendile andmise teenusena kui ka veoteenusena?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-117/10)

(2010/C 113/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 20. novembri 2009. aasta otsus 2010/10/EÜ, milles käsitletakse Poola Vabariigi asutuste poolt riigiabi andmist põllumajandusmaa ostmiseks ajavahe-
mikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 ⁽¹⁾;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Võttes vastu vaidlustatud otsuse, muutis nõukogu komisjoni otsust, mis tuleneb 2007. aasta põllumajandussuuniste punktis 196 esitatud ettepanekust asjakohaste meetmete kohta ja selle tingimusteta heakskiidust Poola poolt, mis kohustas viimast lõpetama olemasoleva abikava põllumajandusmaa ostmiseks hiljemalt 31. detsembriks 2009. Erandlike asjaolude ettekäändel lubas nõukogu tegelikult Poolal abikava säilitada kuni 2007. aasta põllumajandussuuniste aegumiseni 31. detsembril 2013. Nõukogu poolt oma otsuse põhjendamiseks esitatud asjaolud ei ole ilmselgelt erandlikud asjaolud, mis võiksid tehtud otsust õigustada, ning need ei võta arvesse komisjoni otsust selle kava kohta. Tühistamishagi põhjenduseks esitab komisjon neli väidet:

- a) Esiteks leiab ta, et nõukogul puudus pädevus tegutseda EÜ artikli 88 lõike 2 kolmanda lõigu alusel, kuna ta ei teinud Poola avalduse kohta otsust selle sätte neljandas lõigus ettenähtud kolmekuulise tähtaja jooksul ning kuna igal juhul oli abi, mille ta heaks kiitis, olemasolev abi, mille Poola oli komisjoni pakutud asjakohaseid meetmeid heaks kiites kohustunud kaotama 2009. aasta lõpuks.
- b) Teiseks, lubades kohaldada abimeetmeid kuni 2013. aastani, kuritarvitas nõukogu oma volitusi, püüdes neutraliseerida otsust, mille kohaselt võis Poola säilitada abimeetmed 2009. aasta lõpuni, kuid mitte pärast seda kuupäeva.
- c) Seejärel kolmanda väite kohaselt võeti vaidlustatud otsus vastu, rikkudes lojaalse koostöö põhimõtet, mis on kohaldatav liikmesriikidele ja ka institutsioonide vahel. Oma otsusega vabastas nõukogu Poola kohustusest teha komisjoniga koostööd seoses asjakohaste meetmetega, mille liikmesriik EÜ artikli 88 lõikes 1 ettenähtud koostöö raames põllumajandusmaa ostmiseks antava olemasoleva abi osas heaks kiitis.
- d) Viimases väites kinnitab komisjon, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kuna ta leidis, et esinesid erandlikud asjaolud, mis õigustavad heakskiidetud meetme võtmist.

⁽¹⁾ ELT L 4, 8.1.2010, lk 89.

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-118/10)**

(2010/C 113/54)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2009. aasta otsus 2009/991/EÜ⁽¹⁾, milles käsitletakse Läti Vabariigi asutuste poolt riigiabi andmist põllumajandusmaa ostmiseks ajavahe-
mikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Võttes vastu vaidlustatud otsuse, muutis nõukogu komisjoni otsust, mis tuleneb 2007. aasta põllumajandussuuniste punktis 196 esitatud ettepanekust asjakohaste meetmete kohta ja selle tingimusteta heakskiidust Läti poolt, mis kohustas viimast lõpetama olemasoleva abikava põllumajandusmaa ostmiseks hiljemalt 31. detsembriks 2009. Erandlike asjaolude ettekäändel lubas nõukogu tegelikult Lätil abikava säilitada kuni 2007. aasta põllumajandussuuniste aegumiseni 31. detsembril 2013. Nõukogu poolt oma otsuse põhjendamiseks esitatud asjaolud ei ole ilmselgelt erandlikud asjaolud, mis võiksid tehtud otsust õigustada, ning need ei võta arvesse komisjoni otsust selle kava kohta. Tühistamishagi põhjenduseks esitab komisjon neli väidet:

a) Esiteks leiab ta, et nõukogul puudus pädevus tegutseda ELTL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel, kuna abi, mille ta heaks kiitis, oli olemasolev abi, mille Läti oli komisjoni pakutud asjakohaseid meetmeid heaks kiites kohustunud kaotama 2009. aasta lõpuks.

b) Teiseks, lubades kohaldada abimeetmeid kuni 2013. aastani, kuritarvitas nõukogu oma volitusi, püüdes neutraliseerida otsust, mille kohaselt võis Läti säilitada abimeetmed 2009. aasta lõpuni, kuid mitte pärast seda kuupäeva.

c) Seejärel kolmanda väite kohaselt võeti vaidlustatud otsus vastu, rikkudes lojaalse koostöö põhimõtet, mis on kohaldatav liikmesriikidele ja ka institutsioonide vahel. Oma otsusega vabastas nõukogu Läti kohustusest teha komisjoniga koostööd seoses asjakohaste meetmetega, mille liikmesriik ELTL artikli 108 lõikes 1 ettenähtud koostöö raames põllumajandusmaa ostmiseks antava olemasoleva abi osas heaks kiitis.

d) Viimases väites kinnitab komisjon, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kuna ta leidis, et esinesid erandlikud asjaolud, mis õigustavad heakskiidetud meetme võtmist.

⁽¹⁾ ELT L 339, 22.12.2009, lk 34.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Marknadsdomstolen (Rootsi) 8. märtsil 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) versus Ving Sverige AB**(Kohtuasi C-122/10)**

(2010/C 113/55)

*Kohtumenetluse keel: rootsi***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Marknadsdomstolen

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* Konsumentombudsmannen (KO)*Kostja:* Ving Sverige AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaasaid kaubandustavasid siseturul⁽¹⁾, artikli 2 punktis i sätestatud tingimust „seega võimaldab tarbijal ostu sooritada” tuleb tõlgendada nii, et ostukutse eksisteerib niipea, kui teave reklaamitava toote ja selle hinna kohta on kättesaadav, nii et tarbija võib teha ostuotsuse, või on selleks vajalik, et kommertsteadaandega pakutakse ka tegelikku võimalust kõnealune toode osta (nt tellimisblankett) või et sellele võimalusele peab olema juurdepääs (nt reklaam väljaspool kauplust)?
2. Kui vastus eeltoodud küsimusele on, et vajalik on tegelik võimalus toodet osta, siis kas see võimalus loetakse olema-solevaks, kui kommertsteadaandes viidatakse telefoninumbrile või veebilehele, kus seda toodet saab tellida?
3. Kas direktiivi 2005/29 artikli 2 punkti i tuleb tõlgendada nii, et hinna nimetamise nõue on täidetud, kui kommertsteadaandes sisaldub baashind, see tähendab madalaim hind, millega reklaamitavat toodet või toodete kategooriat saab osta, ning samal ajal müüakse reklaamitavaid tooteid või toodete kategooriad ka teistes versioonides või teistsuguse sisuga, mille hindu ei ole avaldatud?
4. Kas direktiivi 2005/29 artikli 2 punkti i tuleb tõlgendada nii, et toote omaduste nimetamise nõue on täidetud niipea, kui on olemas sõnaline või visuaalne viide tootele⁽²⁾, see tähendab, et toode on eristatud, kuid seda ei ole täpsemalt kirjeldatud?
5. Kui vastus eeltoodud küsimustele on jaatav, siis kas see kehtib ka juhul, kui reklaamitavat toodet pakutakse paljudes versioonides, kuid kommertsteadaandes viidatakse nendele ainult ühise nimetuse abil?
6. Kui on olemas ostukutse, siis kas artikli 7 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada nii, et piisab, kui on esitatud ainult teatavad toote põhiomadused ning ettevõtja viitab lisaks oma veebilehele, tingimusel et kõnealusel veebilehel on oluline teave toote põhiomaduste, hinna ja muude tingimuste kohta vastavalt artikli 7 lõike 4 nõuetele?

7. Kas artikli 7 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et hinna esitamise nõude täitmiseks piisab, kui on ära toodud baashind?

⁽¹⁾ ELT 2005 L 149, lk 22.

⁽²⁾ Komisjoni töödokument „Suunised direktiivi 2005/29 rakendamise kohta”, lk 47f.

10. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-127/10)

(2010/C 113/56)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Karanasou-Apostolopoulou ja G. Zavvos)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusakte Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/42/EÜ, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ⁽¹⁾, või vähemalt ei ole komisjonile neist aktidest teatanud, siis on ta rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/42/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 29. juunil 2008.

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 24.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Brosmann Footwear (HK) jt versus nõukogu(Kohtuasi T-401/06) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Ühenduse tootmisharu toetus kaebusele — Asjaomase toote määratlemine — Võrdne kohtlemine — Kahju — Õiguspärane ootus — Põhjendamiskohustus)

(2010/C 113/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, Hiina), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd (Zhongshan, Hiina), Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, Hiina) ja Risen Footwear (HK) Co., Ltd (Kowloon, Hiina) (esindajad: advokaadid L. Ruessmann ja A. Willems)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Van Vliet ja T. Scharf) ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, ning hiljem P. Vlaemminck ja A. Hubert)

Ese

Nõue tühistada osaliselt nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigi ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1), hagejaid puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Brosmann Footwear (HK) Ltd-lt, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd-lt, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd-lt ja Risen Footwear (HK) Co., Ltd-lt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.

3. Euroopa Komisjon ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 42, 24.2.2007.**Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Zhejiang Aokang Shoes ja Wenzhou Taima Shoes versus nõukogu**(Liidetud kohtuasjad T-407/06 ja T-408/06) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Individuaalne kohtlemine — Väljavõtteline uuring — Kaitseõigused — Võrdne kohtlemine — Kahju — Õiguspärane ootus — Põhjendamiskohustus)

(2010/C 113/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Yongjia, Hiina) (kohtuasi T-407/06); ja Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Wenzhou, Hiina) (kohtuasi T-408/06) (esindajad: *solicitor* I. MacVay, R. Thompson, QC, ja *barrister* K. Beal)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja T. Scharf, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, ning hiljem P. Vlaemminck ja A. Hubert, ja B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, asukoht Monte Urano (Itaalia), ja ülejäänud kuusteist menetlusse astujat, kelle nimed on esitatud lisas, esindajad: advokaadid G. Celona, P. Tabellini ja C. Cavaliere,

Ese

Taotlus tühistada osaliselt nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1), hagejaid puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd-lt ja Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd-lt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.
3. Euroopa Komisjon, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas ja ülejäänud 16 menetlusse astujat, kelle nimed on esitatud lisas, kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 42, 24.2.2007.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory versus nõukogu

(Kohtuasi T-409/06) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiinast ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite import — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisund — Väljavõtteline uuring — Koostöö puudumine — Kaitseõigused — Kahju — Põhjendamiskohustus)

(2010/C 113/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd (Hui Yang City, Hiina) (esindajad: solicitor I. MacVay, R. Thompson, QC, ja barrister K. Beal)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Van Vliet ja T. Scharf), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, hiljem P. Vlaemminck ja A. Hubert), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Monte Urano, Itaalia) ja ülejäänud 16 menetlusse astujat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid G. Celona, P. Tabellini ja C. Cavaliere)

Ese

Nõue tühistada osaliselt nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1), hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
3. Euroopa Komisjon, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas ja ülejäänud 16 menetlusse astujat, kelle nimed on esitatud lisas, kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 42, 24.2.2007.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Foshan City Nanhai Golden Step versus nõukogu**(Kohtuasi T-410/06) ⁽¹⁾**

(Dumping — Hiinast ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Arvestusliku normaalväärtuse arvutamine — Ekspordihind — Kaitseõigused — Kahju — Põhjendamiskohustus)

(2010/C 113/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (Lishui, Hiina) (esindajad: *solicitor* I. MacVay, R. Thompson, QC ja *barrister* K. Beal)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet ja T. Scharf) ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst ning hiljem P. Vlaemminck ja A. Hubert)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada osaliselt nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigi ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, lk 1), hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

3. Euroopa Komisjon ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 42, 24.2.2007.

Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — Grupo Promer Mon Graphic versus Siseturu Ühtlustamise Amet — PepsiCo (ümmarguse reklaameseme kujutis)**(Kohtuasi T-9/07) ⁽¹⁾**

(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse registreeritud disainilahendus, milleks on ümmargune reklaamese — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alus — Vastuolu — Ühesugune üldmulje — Vastuolu mõiste — Asjaomane toode — Autori vabadusaste — Asjatundja — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 10 ja artikli 25 lõike 1 punkt d))

(2010/C 113/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Grupo Promer Mon Graphic, SA (Sabadell, Hispaania) (esindaja: advokaat R. Almaraz Palmero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: PepsiCo, Inc (New York, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid E. Armijo Chávarri ja A. Castán Pérez-Gómez)

Ese

Hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti kolmanda apellatsioonikoja 27. oktoobri 2006. aasta otsuse (asi R 1001/2005-3) peale, mis käsitleb Grupo Promer Mon Graphic, SA ja PepsiCo, Inc. vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kolmanda apellatsioonikoja 27. oktoobri 2006. aasta otsus (asi R 1001/2005-3).
2. Mõista Grupo Promer Mon Graphic, SA poolt Üldkohtu menetluses kantud kulud välja ühtlustamisametilt ja PepsiCo, Inc-ilt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.
3. Mõista Grupo Promer Mon Graphic, SA poolt apellatsioonikoja menetluses kantud kulud välja ühtlustamisametilt ja PepsiCo, Inc-ilt, kes ühtlasi kannavad ise oma kulud.

(¹) ELT C 56, 10.3.2007.

Üldkohtu 17. märtsi 2010. aasta otsus — Mäurer + Wirtz versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Kohtuasi T-63/07) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi toska de FEDEOLIVA taotlus — Varasemad ühenduse ja siseriiklikud sõnamärgid TOSCA — Suhtelised keeldumispõhjused — Argumendi arvesse võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 74 lõige 1 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 1))

(2010/C 113/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. Eickemeier)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: D. Botis)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE (Jaén, Hispaania)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 18. detsembri 2006. aasta otsuse (asi R 761/2006-2) peale, mis käsitleb Mülhens GmbH & Co. KG ning Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 18. detsembri 2006. aasta otsus (asi R 761/2006-2) niivõrd, kuivõrd sellega lükati nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõikele 5 (nüüd nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõige 5) tuginev vastulause tagasi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG ja Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 95, 28.4.2007.

Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — KEK Diavlos versus komisjon

(Kohtuasi T-190/07) (¹)

(Euroopa kodanike teabevahetusstrateegia programmi (Prince) raames antud toetus — Projekt, mis puudutab Euro mõju koolilastele — Otsus, millega nõutakse tagasi eelnevalt makstud summad — Põhjendamiskohustus — Hindamisviga)

(2010/C 113/63)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: KEK Diavlos (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat D. Chatzimichalis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Condou-Durande ja S. Petrova, keda abistas advokaat E. Politis)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Kofola Holding a.s. (Ostrava, Tšehhi Vabariik) (esindajad: advokaadid S. Hejdová ja R. Charvát)

Ese

Tühistada komisjoni 23. veebruari 2006. aasta otsus C (2006) 465, millega tühistati hagejale, endise ärinimega „KEK XINI” antud toetus projektile, mis puudutas Euro mõju koolilastele ja mis viidi läbi programmi „PRINCE” raames (Euroopa kodanike teabevahetusstrateegia), ning mille alusel nõuti komisjoni välja-makstud summade tagastamist ja viivisintresse.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja KEK Diavlos'ilt.

(¹) ELT C 211, 8.9.2007.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Weldebräu versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Kofola Holding (silindrilise kujuga pudel püstise spiraalse kaelaga)

(Kohtuasi T-24/08) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Spiraalse kaelaga pudeli kaju — Varasem ühenduse ruumiline kaubamärk, mis koosneb spiraalse kaelaga pudeli kujust — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2010/C 113/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Weldebräu GmbH & Co. KG (Plankstadt, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Göpfert)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: P. Bullock)

Ese

Hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 15. novembri 2007. aasta otsuse (asi R 1096/2006-4) peale, mis käsitleb Weldebräu GmbH & Co. KG ja Kofola Holding a.s. vahelist vastulausemenetlust

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Weldebräu GmbH & Co. KG lt.

(¹) ELT C 64, 8.3.2008.

Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — Centre de coordination Carrefour versus komisjon

(Kohtuasi T-94/08) (¹)

(Tühistamishagi — Rügiabi — Belgias asuvate koordineerimiskeskuste abiprogramm — Komisjoni uus otsus, mis võeti vastu peale Euroopa Kohtu osalise tühistamise otsust — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)

(2010/C 113/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Centre de coordination Carrefour SNC (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid X. Claretout ja K. Platteau)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: J.-P. Keppenne)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 13. novembri 2007. aasta otsus 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse otsust 2003/757/EÜ (ELT 2008, L 90, lk 7), kuna see ei näe ette kohast üleminekuaega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Centre de coordination Carrefour SNC-lt.

(¹) ELT C 92, 12.4.2008.

Üldkohtu 18. märtsi 2010. aasta otsus — Forum 187 versus komisjon

(Kohtuasi T-189/08) (¹)

(Tühistamishagi — Riigiabi — Belgias asuvate koordineerimiskeskuste abiprogramm — Komisjoni uus otsus, mis võeti vastu peale Euroopa Kohtu osalise tühistamise otsust — Ühendus — Põhjendatud huvi puudumine — Vastuvõetamatus)

(2010/C 113/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Forum 187 ASBL (Brüssel, Belgia) (esindajad: barrister A. Sutton ja barrister G. Forwood)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: N. Khan ja C. Urraca Caviedes)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 13. novembri 2007. aasta otsus 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse otsust 2003/757/EÜ (ELT 2008, L 90, lk 7), kuna see ei näe nendele koordineerimiskeskustele, keda puudutas Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 vs. komisjon (EKL 2006, lk I-5479), ette mõistliku pikkusega üleminekuaga.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Forum 187 ASBL-lt.

(¹) ELT C 183, 19.7.2008.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Mundipharma AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet — ALK-Abelló (AVANZALENE)

(Kohtuasi T-477/08) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi AVANZALENE taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk AVANZ — Segiajamise tõenäosus — Tähistesarnasus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2010/C 113/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mundipharma AG (Basel, Šveits) (esindaja: advokaat F. Nielsen)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: ALK-Abelló A/S (Hørsholm, Taani) (esindaja: advokaat S. Palomäki Arnesen)

Ese

Hagi ühtlustamisemeti neljanda apellatsioonikoja 28. augusti 2008. aasta otsuse peale (asi R 1694/2007-4), mis tehti vastulausemenetluses ALK-Abelló A/S-i ja Mundipharma AG vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, välja arvatud ALK-Abelló A/S-i kulud välja Mundipharma AG-lt.
3. ALK-Abelló kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 6, 10.1.2009.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus — Monoscoop versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SUDOKU SAMURAI BINGO)

(Kohtuasi T-564/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi SUDOKU SAMURAI BINGO taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõige 1 punkt c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõige 1 punkt c))

(2010/C 113/68)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Monoscoop BV (Alkmaar, Madalmaad) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: Ó. Mondéjar Ortuño)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 30. septembri 2008. aasta otsuse (asi R 816/2008-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi SUDOKU SAMURAI BINGO ühenduse kaubamärgina registreerimist.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Monoscoop BV-lt.

⁽¹⁾ ELT C 44, 21.2.2009.

Üldkohtu 9. märtsi 2010. aasta otsus — Euro-Information versus Siseturu Ühtlustamise Amet (EURO AUTOMATIC CASH)

(Kohtuasi T-15/09) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi EURO AUTOMATIC CASH taotlus — Absoluutsed keeldumispõhused — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Kirjeldav kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))

(2010/C 113/69)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Grolée)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (

Ese

Ühenduse kaubamärk — Nõue tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2008. aasta otsus (asi R 70/2006-4), mis käsitles sõnalise tähise EURO AUTOMATIC CASH registreerimist ühenduse kaubamärgina

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2008. aasta otsus (asi R 70/2006-4).

2. Mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja neli viiendikku Üldkohtu menetluse kuludest, mille hüvitamist pooled on nõudnud.

3. Mõista Européenne de traitement de l'informationilt (Euro-Information) välja üks viiendik Üldkohtu menetluse kuludest, mille hüvitamist on pooled nõudnud.

4. Mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja ühtlustamisameti apellatsioonikoja menetluse vältimatud kulud, mille hüvitamist on hageja nõudnud.

2. Mõista kohtukulud välja Baid SARL-ilt.

(¹) ELT C 69, 21.3.2009.

(¹) ELT C 69, 21.3.2009.

Üldkohtu 10. märtsi 2010. aasta otsus — Baid SARL versus Siseturu Ühtlustamise Amet (LE GOMMAGE DES FACADES)

(Kohtuasi T-31/09) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi LE GOMMAGE DES FACADES taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldav kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Põhjendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 73 esimene lause (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause))

(2010/C 113/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Baid SARL (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Grasset)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Ese

Nõue tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 30. oktoobri 2008. aasta otsus (asi R 963/2008-1), mis käsitles taotlust registreerida sõnamärk LE GOMMAGE DES FACADES ühenduse kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

Üldkohtu 9. märtsi 2010. aasta otsus — hofherr kommunikation versus Siseturu Ühtlustamise Amet (NATURE WATCH)

(Kohtuasi T-77/09) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk NATURE WATCH — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldav iseloom — Määruse nr 40/94 artikli 7, lõike 1 punkt c (määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))

(2010/C 113/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Austria) (esindaja: advokaat S. Warbek)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 4. detsembri 2008. aasta otsuse (asi R 1410/2008-1) peale, mis käsitleb sõnamärgi NATURE WATCH rahvusvahelist registreeringut, milles nimetatakse Euroopa Ühendust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja hofherr kommunikation GmbH-lt.

(¹) ELT C 90, 18.4.2009.

Üldkohtu 17. märtsi 2010. aasta otsus — Parlament versus Collée

(Kohtuasi T-78/09) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2004. aasta edutamine — Teenetepunktide andmise menetlus — Tõendite moonutamine — Põhjendamine — Aruannete komitee arvamuse tõenduslik kaal — Diskrimineerimiskeelu põhimõte)

(2010/C 113/72)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Parlament (esindajad: C. Burgos ja A. Lukošius, hiljem R. Ignătescu)

Teine menetluspool: Laurent Collée (esindajad: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Ese

Apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 11. detsembri 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas F-148/06: Collée vs. parlament (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata), milles taotletakse selle kohtuotsuse tühistamist.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Laurent Collée käesoleva kohtuastme kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 102, 1.5.2009.

Üldkohtu 3. märtsi 2010. aasta määrus — REWE-Zentral versus Siseturu Ühtlustamise Amet — KODI Diskontlāden (inéa)

(Kohtuasi T-538/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2010/C 113/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: REWE-Zentral AG (Köln, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey ja A. Bognár)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused) (esindaja: R. Manea)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: KODI Diskontlāden GmbH (Oberhausen, Saksamaa) (esindaja: J. Schmidt)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda koja 6. oktoobri 2008. aasta otsuse (asi R 744/2008-4) peale vastulausemenetluses KODI Diskontlāden GmbH ja REWE-Zentral AG vahel.

Resolutsioon

1. Puudub vajadus asjas otsuse tegemiseks.
2. Mõista pool kostja kohtukuludest välja hagejalt ja pool menetlusse astujalt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 55, 7.3.2009.

Üldkohtu 25. veebruari 2010. aasta määrus — Google versus Siseturu Ühtlustamise Amet (ANDROID)**(Kohtuasi T-316/09) ⁽¹⁾**

(Ühenduse kaubamärk — Registreerimisest keeldumine — Registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade loetelu piiramine — Registreerimisele esitatud vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2010/C 113/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Google, Inc. (Mountain View, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. Bognár ja M. Kinkeldey)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: D. Botis)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 26. mai 2009. aasta otsuse (asi R 1622/2008-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi ANDROID ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on äralangenud.
2. Hageja ja kostja kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 244, 10.10.2009.

Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta määrus — Henkel versus Siseturu Ühtlustamise Amet — JLO Holding (LIVE)**(Kohtuasi T-414/09) ⁽¹⁾**

(Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2010/C 113/75)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Milbradt, hiljem C. Milbradt ja H. Van Volxem)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: B. Schmidt)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: JLO Holding Company, LLC (Santa Monica, Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Klett)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 30. juuli 2009. aasta otsuse peale (asi R 609/2008-1), mis käsitleb Henkel AG & Co. KGaA ja JLO Holding Company, LLC vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Puudub vajadus käesolevas asjas otsuse tegemiseks.
2. Pooled kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 312, 19.12.2009.

Üldkohtu presidendi 15. märtsi 2010. aasta määrus — GL2006 Europe versus komisjon ja Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF)**(Kohtuasi T-435/09 R)**

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühenduse teadusuuringute ja tehnoloogia arengu programmid — Vahekohtuklausel — Sissenõudekorraldus — Võlateade — Täitmise peatamise taotlus — Rahaline kahju — Eriasjaolude puudumine — Kiireloomulisuse puudumine)

(2010/C 113/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid M. Gardenal ja E. Belinguier-Raiz)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja N. Bambara, keda abistas advokaat R. Van der Hout)

tühistada komisjoni määrused nr 14/2005, nr 492/2007 ja nr 1190/2005 osas, milles need puudutavad hagejaid otsestelt ja isiklikult; ja

Ese

Nõue peatada komisjoni 10. juuli 2009. aasta kirjas sisalduva otsuse, millega lõpetatakse hagejaga osalemine kahes ühenduse tasandi projektides ning sõlmitud kaks lepingut, ning 7. augustil 2009 esitatud võlateadete, millega nõutakse tagasi ühenduse tasandi projektide, milles hageja osales, raames makstud summad, täitmine.

— mõista hagejate kohtukulud välja nõukogult ja/või komisjonilt.

Resolutsioon

1. *Lugeda Euroopa Komisjon ainsaks kostjaks*
2. *Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.*
3. *Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.*

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis paluvad hagejad EÜ artikli 230 alusel tühistada nõukogu määruse nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud, ning mida on muudetud komisjoni 5. jaanuari 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 14/2005, 3. mai 2007. aasta määrusega nr 492/2007 ja 20. juuli 2005. aasta määrusega nr 1190/2005, ja/või tühistada komisjoni määrused nr 14/2005, nr 492/2007 ja 1190/2005 hagejaid puudutavas osas.

14. augustil 2009 esitatud hagi — Al-Faqih ja MIRA versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-322/09)

(2010/C 113/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Saad Al-Faqih ja Movement for Islamic Reform in Arabia (London, Ühendkuningriik) (esindajad: Barrister J. Jones ja Solicitor A. Raja)

Hagejad olid kantud ÜRO sanktsioonide komitee konsolideeritud loetellu, mis hõlmas Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga väidetavalt seotud isikuid ja üksusi, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid tuleb külmutada. Sellele tuginedes võttis Euroopa Komisjon vastu määrused (EÜ) nr 14/2005 ja 1190/2005, millega lisati hagejad nõukogu määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisasse, mis sisaldab nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid EL-is külmutatakse. Esimest hagejat, S. Al-Faqihi puudutavas osas muudeti loetelu kannet hiljem komisjoni määrusega (EÜ) nr 492/2007.

Hagejad põhjendavad hagi järgmiste väidetega:

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada täielikult või osaliselt nõukogu määrus (EÜ) nr 881/2002 ⁽¹⁾, muudetud komisjoni määrustega (EÜ) nr 14/2005 ⁽²⁾, nr 492/2007 ⁽³⁾ ja nr 1190/2005 ⁽⁴⁾ ja/või

Hagejad väidavad, et nende rahaliste vahendite külmutamine, mis on ette nähtud vaidlustatud määrustega, rikub nende põhilisi inimõigusi, nimelt õigust olla ära kuulatud ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna ei nõukogu ega komisjon ei teavitanud neid põhjustest, millest lähtudes nad kanti nõukogu määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisasse, ning neile ei ole saadetud tõendusmaterjali, mis õigustaks eripiirangute kehtestamist. Seetõttu ei ole hagejatel olnud võimalust ennast kaitsta ja loetellu kandmise otsuseid Euroopa Kohtus vaidlustada.

Lisaks väidavad hagejad, et rikutud on nende õigust omandi kaitsele, kuna nende rahaliste vahendite külmutamisega määrata ajaks on mainitud õigust piiratud viisil, mis kujutab endast selle fundamentaalse inimõiguse ebaproportsionaalset ja lubamatut rikkumist.

- (¹) Nõukogu 27. mai 2002. aasta määrus (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniiga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001, millega keelustatakse teatavate kaupade ja teenuste eksport Afganistani, laiendatakse Afganistani rühmitusega Taliban seotud lennukeldu ning rahaliste vahendite ja muude finantsallikate külmutamist (EÜT L 139, lk 9; ELT eriväljaanne 18/01, lk 294).
- (²) Komisjoni 5. jaanuari 2005. aasta määrus (EÜ) nr 14/2005, millega 42. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniiga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001 (ELT L 5, lk 10).
- (³) Komisjoni 3. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 492/2007, millega 75. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniiga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001 (ELT L 116, lk 5).
- (⁴) Komisjoni 20. juuli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1190/2005, millega 48. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniiga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001 (ELT L 193, lk 27).

Giorgio Lebedefi 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-54/09, Lebedef versus komisjon

(T-52/10 P)

(2010/C 113/78)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (*esindaja:* advokaat F. Frabetti)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta määrus kohtuasjas F-39/08: Giorgio LEBEDEF (elukoht 4, Neie Wee, L-1670, Senningerberg, Luksemburg, Euroopa Komisjoni ametnik, keda abistab ja esindab advokaat Frédéric FRABETTI, 5, rue Jean Bertels, L-1230 Luksemburg, kohtu advokaat, kelle büroo aadress on kohtudokumentide kättetoimetamise aadress) vs. Euroopa Ühenduste Komisjon

(keda esindavad tema esindajad, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, kostja), mille ese on nõue tühistada 29.5.2007, 20.6.2007, 28.6.2007 ja 6.7.2007 otsused, kaks 26.7.2007 otsust ja 2.8.2007 otsus, mis käsitlevad 32 päeva mahaarvamist hageja puhkuseõigustest 2008. aasta osas;

- rahuldada hageja esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
- teise võimalusena saata asi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule;
- otsustada kohtukulude jaotus ja mõista need välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas apellatsioonkaebuses palub hageja tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta määrus kohtuasjas F-39/08: Lebedef vs. komisjon, millega jäeti igasuguse õigusliku aluse ilmselge puudumise tõttu rahuldamata hagi, milles hageja oli palunud tühistada rea otsuseid, mis käsitlevad 32 päeva mahaarvamist tema korralisest puhkusest 2008. aastal.

Oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitab hageja üheksa väidet, mille aluseks on:

- personalieeskirjade II lisa artikli 1 kuuenda lõigu ja komisjoni ning ametiühingute ja kutseorganisatsioonide vahelisi suhteid reguleeriva raamlepingu artikli 1 lõike 2 rikkumine;
- ühinemisvabaduse kontseptsiooni väär tõlgendamine ja kohaldamine;
- asjaolud, mida 2008. aastal ei esinenud;
- komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsuse, mis käsitleb rakendussätete loomist seoses töölt puudumisega haiguse või õnnetusjuhtumi tõttu, eiramine;
- mõistete „töötajate esindamine“, „ametiühingutega seotud töö“ ja „ametiühingutega seotud kohustused“ väär tõlgendamine ja kohaldamine;
- faktide ja hageja kinnituste moonutamine ning Esimese Astme Kohtu järelduste sisuline ebatäpsus seoses „loata puudumiste“ registreerimisega SysPer2-s;

- hageja esitatud väidete väär tõlgendamine ja õigusnormi rikkumine Avaliku Teenistuse Kohtu poolt mõiste „puudumine” tõlgendamisel personalieeskirjade artiklites 57, 59 ja 60 sätestatud määratluse kohaselt;
- õigusnormi rikkumine Avaliku Teenistuse Kohtu poolt personalieeskirjade artikli 60 kohaldamisel;
- vaidlustatud otsuse mitmeid olulisi punkte puudutavate põhjenduste puudumine.

Hagi põhjenduseks väidavad hagejad, et maksejõuetute ettevõtjate toetamist ei saa õigustada direktiiviga 80/987/EMÜ⁽¹⁾, kuna selle eesmärk on üksnes maksejõuetute ettevõtjate töötajate, mitte aga nende ettevõtjate kaitse. Hagejad on seisukohal, et Saksamaa Liitvabariigi õiguspraktikas saavad maksejõuetud ettevõtjad pankrotihüvitistest otsest kasu. Lisaks väidavad hagejad, et teiste ühenduse liikmesriikide eeskujul on võimalik direktiivi 80/987EMÜ üle võtta ka nii, et seejuures ei toetata konkureerivaid ettevõtjaid lubamatult.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiiv 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 283, lk 23; ELT eriväljaanne 05/01, lk 217).

11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Phoenix-Reisen ja DRV versus komisjon

(Kohtuasi T-58/10)

(2010/C 113/79)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Saksamaa) ja Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Gerharz)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada kostja 20. novembri 2009. aasta otsus mitte sekkuda Saksamaa Liitvabariigi poolt pankrotihüvitiste vormis makstavasse riigiabisse, mis tehti teatavaks 11. detsembri 2009. aasta kirjaga;

- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 19. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) 8707 (lõplik) riigiabi NN 55/2009 — Saksamaa, väidetav riigiabi pankrotihüvitiste kaudu ja selle finantseerimine. Selles otsuses jõudis komisjon järeldusele, et asjaomase meetme puhul ei ole tegemist riigiabiga EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses.

Brigitte Zangerl-Posselti 10. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-83/07: Zangerl-Posselt versus komisjon

(Kohtuasi T-62/10 P)

(2010/C 113/80)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Brigitte Zangerl-Posselt (Merzig, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Paulmann)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul

- tühistada vaidlustatud otsus;

- teha asjas ise otsus ning tühistada vastavalt apellatsioonkaebuse esitaja poolt esimeses kohtuastmes esitatud taotlusele nüüdseks 13. detsembri 2007. aasta kaebuse lahendamise otsusega muutmata jäetud konkursi EPSO/AST/27/06 komisjoni 25. juuli 2007. aasta otsus mitte lubada apellatsioonkaebuse esitajat selle konkursi praktilistele ja suulistele katsetele;

— mõista mõlema kohtuastme kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses vaidlustatakse Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas F-83/07: Zangerl-Posselt vs. komisjon, millega jäeti rahuldamata apellatsioonkaebuse esitaja hagi.

Apellatsioonkaebuse esitaja toob oma apellatsioonkaebuse põhjendusena esile, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus avalikul konkursil EPSO/AST/27/06 osalemise eelduste kontrollimisel õigusnormi. Sellega seoses heidetakse muu hulgas ette, et Avaliku Teenistuse Kohus lähtus asjaolu kontrollimisel, kas apellatsioonkaebuse esitaja diplom on diplom vaidlusaluse konkursiteate tähenduses, eelkõige Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade artikli 5 lõike 3 punkti a alapunkti ii prantsusekeelsest versioonist.

Lisaks rikkus Avaliku Teenistuse Kohus mitmeti õigusnormi, kui püüdis vähendada apellatsioonkaebuse esitaja väidete osatähtsust. Siinkohal leitakse muu hulgas, et tehtud tuvastuste ebaõigsus tuleneb toimikust ning ka esitatud tõendeid on võltsitud.

Apellatsioonkaebuse esitaja leiab samuti, et tema poolt esile toodud vanuse alusel kaudse diskrimineerimise fakti olemasoluga küll nõustuti, kuid seda peeti ebapiisavate ning valede põhjendustega õigustatuks.

10. veebruaril 2010 esitatud hagi — Jurašinović versus nõukogu

(Kohtuasi T-63/10)

(2010/C 113/81)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ivan Jurašinović (Angers, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat N. Amara-Lebret)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada 7. detsembri 2009. aasta otsus, millega keelduti andmast hagejale võimalust tutvuda järgmiste dokumentidega:

— nõukogu otsused esitada endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelisele kriminaalkohtule dokumendid, mida see kohus Gotovina kohtuasjas palus;

— EL institutsioonide ja endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu vahel kõnealuse kohtumenetluse raames peetud kogu kirjavahetus (+ võimalikud lisad) ning eelkõige endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu ja A. Gotovina advokaatide esitatud esimesed taotlused;

— anda EL Nõukogule — selle peasekretariaadile — korraldus võimaldada kõigile taotletud dokumentidele juurdepääs elektrooniliselt;

— mõista EL Nõukogult hageja kasuks välja menetluskulud summas 2 000 eurot ilma maksudeta ehk 2 392 eurot koos maksudega, millele lisada hagiavalduse registreerimise kuupäeval kehtinud EKP intressimääraga intress.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada 7. detsembri 2009. aasta otsus, millega keelduti andmast talle võimalust tutvuda nõukogu otsustega esitada endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelisele kriminaalkohtule (EJRK) dokumendid, mida see kohus Gotovina kohtuasjas palus, ning EL institutsioonide ja endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu vahel kõnealuse kohtumenetluse raames peetud kogu kirjavahetusega (+ võimalikud lisad) ning eelkõige endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu ja A. Gotovina advokaatide esitatud esimeste taotlustega.

Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet:

— õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et nõukogu keeldus dokumentidega tutvumise õigust andmast EJRK menetlus- ja tõendite esitamise korra artikli 70B alusel, kuigi see õigusakt ei ole kohaldatav;

— puudub oht kahjustada kohtumenetlust ja õigusnõustamist määruse nr 1049/2001 (¹) artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses, kuna see erand puudutab Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide kohtumenetlusi mitte menetlust endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelises kriminaalkohtus, mis asub väljaspool EL-i jurisdiktsiooni;

— puudub oht kahjustada avalikku huvi seoses rahvusvaheliste suhetega sama määruse artikli 4 lõike 1 punkti a kolmanda taande tähenduses;

— väide, mis puudutab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande kohase ülekaaluka üldise huvi olemasolu, kuna hageja taotleb dokumentidega tutvumise õigust selleks, et ta saaks kaitsta oma õigusi kohtuasjas T-465/09. See taotlus seondub õiguskaitsevahendite kättesaadavusega ja õigusega õiglasele kohtumenetlusele Euroopa kohtutes. Pealegi lõppes konflikt, mida need dokumendid puudutavad, juba 1995. aastal.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Zuckerfabrik Jülich versus komisjon

(Kohtuasi T-66/10)

(2010/C 113/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Zuckerfabrik Jülich AG (Jülich, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H.-J. Prieß ja B. Sachs)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada kehtetuks komisjoni 3. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1193/2009, millega muudetakse määruseid

(EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004, (EÜ) nr 1686/2005 ja (EÜ) nr 164/2007 ning millega määratakse kindlaks turustusaastatel 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

Esiteks väidab hageja, et rikutud on EÜ artiklit 233 (ELTL artikkel 266), kuna komisjon ei ole rakendanud Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-5/06 ja C-23/06–C-36/06: Zuckerfabrik Jülich jt (EKL 2008, lk I-3231) esitatud nõudeid. Selles otsuses määras Euroopa Kohus kindlaks, kuidas tuleb määrata selliseid parameetreid nagu „eksporditav ülejääk” ja „ekspordikohustuste kogusumma” toodangumaksud arvutamisel suhkru turustusaastatel 2002/2003 ja 2005/2006. Hageja on seisukohal, et komisjon muutis vaidlustatud määruses ka kolmandat parameetrit „toetuste kogusumma”, kuigi selle arvutamine ei olnud kohtuasja Zuckerfabrik Jülich ese.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus määruse (EÜ) nr 1260/2001 (¹) artikli 15 lõike 1 punkti d ning selle määruse mõtet ja eesmärki. Sellega seoses väidab hageja muu hulgas, et komisjon lähtus toetuste kogusumma puhul ka eksporditoetustest, mida ei kasutatud ning mida ei maksud. Lisaks toob igakuiste eksportide üldistamine kaasa ebatäpsed arvutused. Hageja väidab siinkohal, et kohtuasjas Zuckerfabrik Jülich keelas Euroopa Kohus kogukahjumi kindlaksmääramise suuremas summas kui toetustega seonduvate kulude summa.

Kolmandaks on rikutud tagasiulatava jõu keeldu, kuna komisjon muutis vaidlustatud määrusega toetuste kogusummat tagasiulatuvalt.

Neljandaks väidab hageja, et komisjonil ei olnud 3. novembril 2009 enam suhkru turustusaastate 2002/2003 ja 2005/2006 toodangumaksud määruse andmise pädevust, kuna määrus nr 1260/2001, mis oli komisjoni väitel tema tegevuse õiguslik alus, ei kehtinud enam määruse andmise hetkel, teisi teiseses õiguses sätestatud õiguslikke aluseid ei olnud ning asjaomaste EÜ asutamislepingu sätete kohaselt oli pädev nõukogu, mitte komisjon.

Viiendaks väidab hageja, et rikutud on EÜ artikli 37 lõiget 2, kuna selle sätte alusel oleks määruse andmisel tulnud valida teistsugune menetlus.

Viimasena väidab hageja, et rikutud on EÜ artiklis 253 (ELTL artikli 296 lõige 2) sätestatud põhjendamiskohustust, kuna komisjon põhjendab vaidlustatud määrust sellega, et ta rakendab kohtuotsust Zuckerfabrik Jülich, eirates hageja arvates seejuures aga selle otsuse nõudeid.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1260/2001 suhkru-sektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 3/33, lk 17).

15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Intermark versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Natex International (NATY'S)

(Kohtuasi T-72/10)

(2010/C 113/83)

Hagiavaldus esitati ungari keeles

Pooled

Hageja: Intermark Srl (Stein, Rumeenia) (esindaja: ügyvéd Á. M. László)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Natex International Trade SpA (Pioltello, Itaalia)

Hageja nõuded

— muuta kostja otsust ja jätta kaubamärgi registreerimise taotlus kõikide kaupade suhtes rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Natex International Trade S.p.A.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: klassidesse 29, 30 ja 32 kuuluvate kaupade jaoks registreeritud sõnamärk „NATY'S” (ühenduse kaubamärk nr 5 810 627)

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: klassidesse 30 ja 35 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks registreeritud kujutismärk „NATY” (ühenduse kaubamärk nr 4 149 456)

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: jätta vastulause rahuldamata

Väited: rikutud on määruse nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna vastandatud kaubamärkide vahel esineb segiajamise tõenäosus.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Embraer jt versus komisjon

(Kohtuasi T-75/10)

(2010/C 113/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Empresa Brasileira de Aeronáutica, SA (Embraer) (São José dos Campos, Brasiilia), Embraer Aviation Europe SAS (EAE) (Villepinte, Prantsusmaa), Indústria Aeronáutica de Portugal SA (OGMA) (Alverca do Ribatejo, Portugal) (esindajad: *solicitor* U. O'Dwyer ja *solicitor* A. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

— asjaolu, et komisjon ei analüüsinud riigiabi mõju konkurentsile 100–149-kohaliste lennukite tiibade turul;

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— komisjoni analüüs mõju kohta, mida riigiabi avaldab konkurentsile 100–149-kohaliste valmislennukite turul on ebapiisav ja mittetäielik.

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Teiseks, hagejad väidavad hagejad, et asjaolu, et komisjon määratles sihtturuna õhusõidukite osade tootmise turu ning jättis asjaomase turuna määratlemata 100–149-kohaliste lennukite tiibade turu, kujutab endast ilmset hindamisviga abi ühisturuga kokkusobivuse hindamise menetluses, mis on läbi viidud ELTL artikli 108 lõike 3 punkti c alusel.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad tühistada komisjoni 17. juuni 2009. aasta otsus C(2009) 4541 lõplik, millega tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks Ühendkuningriigi ametiasutuste poolt Bombardier'le (Short Brothers) antud abi teatud lennundustustoote väljatöötamise ja tootmisega seotud uurimis- ja arenduskulude rahastamiseks [N 654/2008] ⁽¹⁾. Komisjon võttis oma otsuse vastu pärast ELTL artikli 108 lõike 3 alusel läbi viidud esialgset uurimist. Hagejad on abi saaja konkurendid, nad on esitanud kaebuse kavandatud abi vastu, milles nad paluvad komisjonil algatada ametliku uurimismenetluse.

Kolmandaks, nad väidavad, et asjaolu, et komisjon ei analüüsinud riigiabi mõju konkurentsile asjaomasel, s.o 100–149-kohaliste lennukite tiibade turul, kujutab endast ELTL artikli 108 lõike 3 punkti c alusel toimunud riigiabi ühisturuga kokkusobivuse hindamise menetluses tehtud ilmset hindamisviga.

Oma tühistamishagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised õigusväited:

Neljandaks, nad kinnitavad, et komisjoni ebapiisav ja mittetäielik analüüs mõju kohta, mida riigiabi avaldab konkurentsile 100–149-kohaliste valmislennukite turul, kujutab endast ELTL artikli 108 lõike 3 punkti c alusel toimunud riigiabi ühisturuga kokkusobivuse hindamise menetluses tehtud ilmset hindamisviga.

Esiteks väidavad nad, et komisjonil tekkisid riigiabi ühisturuga kokkusobivuse esialgse uurimismenetluse käigus tõsised raskused ning seega oleks ta pidanud algatama ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku uurimismenetluse. Edasi väidavad nad, et kuna komisjon ei algatanud ametlikku uurimismenetlust, siis jättis ta hagejad ilma õigusest, et nendega konsulteeritakse komisjoni uurimismenetluse käigus. Hagejate väitel on selle puhul tegemist menetlusveaga, millega rikutakse aluslepingut.

⁽¹⁾ ELT 2009, C 298, lk 2.

Komisjonil tekkinud raskustest annavad tunnistust:

— esialgse menetluse pikkus ja asjaolud;

— asjaolu, et komisjon ei määratlenud 100–149-kohaliste lennukite tiibade turu asjaomaste toodete turuna;

18. veebruaril 2010 esitatud hagi — Certmedica International versus Siseturu Ühtlustamise Amet-Lehning Enterprise (L112)

(Kohtuasi T-77/10)

(2010/C 113/85)

Hagiavaldus esitati saksa keeles

Pooled

Hageja: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Pfortner)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lehning Enterprise SARL (Sainte Barbe, Prantsusmaa)

Hageja nõuded

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 9. detsembri 2009. aasta otsus asjas R 934/2009-2, mis on kätte saadud 21. detsembril 2009, osas, milles tunnistati kehtetuks ühenduse kaubamärk L112 (EU 002349728) seoses kaupadega klassis 5 „Farmatseutilised ja veterinaarsed tooted; suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid”;

teise võimalusena tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 9. detsembri 2009. aasta otsus asjas R 934/2009-2, mis on kätte saadud 21. detsembril 2009, osas, milles tunnistati kehtetuks ühenduse kaubamärk L112 (EU 002349728) seoses kaupadega klassis 5 „Suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid”;

kolmanda võimalusena tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 9. detsembri 2009. aasta otsus asjas R 934/2009-2, mis on kätte saadud 21. detsembril 2009, osas, milles tunnistati kehtetuks ühenduse kaubamärk L112 (EU 002349728) seoses kaupadega klassis 5 „Suu kaudu manustatavad meditsiinitooted”;

- jätta täies ulatuses rahuldamata prantsuse kaubamärgile L.114 (F 1 312 700) tuginev ühenduse kaubamärgi L112 (EU 002349728) kehtetuks tunnistamise taotlus ning registreerida ühenduse kaubamärk L112 järgmiste kaupade jaoks:

„Klass 5: Farmatseutilised ja veterinaarsed tooted ning ravipreparaadid; suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid, koorikloomade baasil dieettoidukonsentraadid (nagu kitosaan)

Klass 29: koorikloomade baasil toidukonsentraadid (nagu kitosaan)”;

teise võimalusena jätta rahuldamata prantsuse kaubamärgile L.114 (F 1 312 700) tuginev ühenduse kaubamärgi L112 (EU 002349728) kehtetuks tunnistamise taotlus osas, milles taotleti ühenduse kaubamärgi L112 kehtetuks tunnistamist järgmiste klassi 5 kuuluvate kaupade osas „Suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid”, ning registreerida ühenduse kaubamärk L112 järgmiste kaupade jaoks:

Klass 5: „Ravipreparaadid; suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid, koorikloomade baasil dieettoidukonsentraadid (nagu kitosaan)”;

Klass 29: koorikloomade baasil toidukonsentraadid (nagu kitosaan)”;

kolmanda võimalusena jätta rahuldamata prantsuse kaubamärgile L.114 (F 1 312 700) tuginev ühenduse kaubamärgi L112 (EU 002349728) kehtetuks tunnistamise taotlus osas, milles taotleti ühenduse kaubamärgi L112 kehtetuks tunnistamist järgmiste klassi 5 kuuluvate kaupade osas „Suu kaudu manustatavad meditsiinitooted”, ning registreerida ühenduse kaubamärk L112 järgmiste kaupade jaoks:

Klass 5: „Ravipreparaadid; suu kaudu manustatavad meditsiinitooted; koorikloomade baasil dieettoidukonsentraadid (nagu kitosaan)”;

Klass 29: koorikloomade baasil toidukonsentraadid (nagu kitosaan)”;

- mõista kehtetuks tunnistamise taotlejalt välja kõik kulud, mis hagejal on tekkinud kehtetuks tunnistamise või kaebuse menetluses;

teise võimalusena mõista taotlejalt välja kehtetuks tunnistamise menetluse kulud osas, milles tunnistati kehtetuks kaubamärk L112 (EU 002349728) seoses kaupadega „farmatseutilised tooted” (20 %);

kolmanda võimalusena mõista taotlejalt välja kehtetuks tunnistamise menetluse kulud üksnes osas, milles tunnistati kehtetuks kaubamärk L112 (EU 002349728) seoses kaupadega „farmatseutilised tooted, meditsiinilistel eesmärkidel toidulisandid” (30 %).

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: ühenduse sõnamärk nr 2 349 728 kaupadele klassides 5 ja 29

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Lehning Entreprise SARL

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: prantsuse sõnamärk L.114 (kaubamärk nr 1 312 700), kusjuures kehtetuks tunnistamise taotlus piirdus ainult teatud klassi 5 kaupadega

Tühistamisotsakonna otsus: kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamine ning asjaomase kaubamärgi osaline kehtetuks tunnistamine

Apellatsioonikoja otsus: hageja kaebuse osaline rahuldamine

Väited:

— kehtetuks tunnistamise taotleja ei ole tõendanud prantsuse kaubamärgi L.114 kasutamist;

— klassi 5 kuuluvate kaupade vahel puudub sarnasus;

— apellatsioonikoda on hinnanud tähiste sarnasust õiguslikult vääralt

19. veebruaril 2010 esitatud hagi — Lehning Entreprise versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Certmedica International (L112)

(Kohtuasi T-78/10)

(2010/C 113/86)

Hagiavaldus esitati prantsuse keeles

Pooled

Hageja: Lehning Entreprise (Sainte-Barbe, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat P. Demoly)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Saksamaa)

Hageja nõuded

— arvestades, et asjaomased tähised ja kaubad on sarnased, eksisteerib kaubamärkide L.114 ja L112 segiajamise tõenäosus kõigi kaubamärkide registreerimistaotlusega hõlmatud, klassi 5 kuuluvate kaupade osas. Järelikult tuleb otsus tühistada osas, millega hageja esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus jäeti rahuldamata järgmiste kaupade osas: „hügieenitooted” ja „dieetoidukonsentraadid koorikloomade baasil (nt kitosaan)” ning millega otsus ülejäänud osas kehtima jäeti;

— juhtumi asjaolusid arvestades on eriti ebaproportsionaalne jätta hageja kanda kulud, mille on tinginud kõnealune ilmselgelt põhjendamatu menetlus. Seega palub hageja mõista Certmedica International GmbH-lt välja hageja kõik menetluskulud vastulausemenetluses ja pärast seda.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „L112” kaupadele klassides 5 ja 29 (ühenduse kaubamärk nr 2 349 728)

Ühenduse kaubamärgi omanik: Certmedica International GmbH

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: hageja

— tühistada otsus osas, milles sedastatakse, et „teatatud meede ei ole riigiabi asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses”;

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: Prantsusmaal registreeritud siseriiklik kaubamärk „L114” kaupadele klassis 5

— mõista kõik käesoleva kohtuastme kulud välja komisjonilt.

Tühistamisotsakonna otsus: rahuldada asjaomase kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus osaliselt klassi 5 kuuluvate kaupade osas

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada osaliselt Cesrtemedic Internationali kaebus

Väited: nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklite 8, 52 ja 53 rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide segiajamine on tõenäoline järgmiste kaupade osas: „hügieenitooted” ja „dieettoidukonsentraadid koorikloomade baasil (nt kitosaan)”.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 30. septembri 2009. aasta otsus C(2009) 7426 lõplik, milles sedastatakse, et avaliku teenuse osutamise kulude hüvitamine 59 miljoni euro suuruses summas, mille Prantsusmaa ametiasutused andsid ühele ettevõtjate ühendusele kiire lairibaühenduse rajamiseks ja käitamiseks (projekt THD 92) Hauts-de-Seine'i departemangus, ei kujuta endast riigiabi.

Hageja esitab oma hagi toetuseks üheainsa väite, mille kohaselt komisjon ei algatanud ametlikku uurimismenetlust, mis on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 108 lõikes 2. See väide koosneb seitsmest osast:

22. veebruaril 2010 esitatud hagi — COLT Télécommunications France versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-79/10)

(2010/C 113/87)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: COLT Télécommunications France SAS (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Debroux)

Kostja: Euroopa Komisjon

— esimene osa põhineb tõdemusel, et otsusele eelnenud eriti pikk uurimine (15 kuud) iseenesest näitab, kui keerukas see küsimus on ning et on vaja algatada ametlik uurimismenetlus;

— teises osas väidab hageja, et võrgu kasutuselevõtt kahes etapis oleks pidanud viima komisjoni vähemalt järeltulele, et kasutuselevõtu esimene etapp, milles keskenduti tihedalt asustatud ja tulutoovatele piirkondadele, ei vajanud mingisugust riiklikku subsideerimist;

Hageja nõuded

— anda komisjonile Üldkohtu kodukorra artiklites 49, 64 ja 65 ettenähtud menetlust korraldavate meetmete ja menetlustoimingute raames korraldus esitada teatavad dokumendid, mis on nimetatud komisjoni otsuses C(2009) 7426 lõplik (riigiabi nr 331/2008 — Prantsusmaa);

— kolmandas väite osas näitab hageja, et väidetavalt „mittetuloovate” piirkondade kindlaksmääramise otsuse tegemisel kasutatud metodoloogia väärrib tõsist kriitikat ning on vastuolus Prantsuse turusektori regulaatori ARCEP järeldustega; need vastuolud ja metodoloogilised vead oleksid pidanud viima põhjaliku uurimismenetluse algatamiseni;

- neljas väite osa põhineb mitmetel vastuväidetel ja argumentidel, mille on esitanud konkureerivad ettevõtjad ning mis oleksid samuti pidanud komisjoni ajendama põhjalikku uurimismenetlust algatama;
- viiendas väite osas kinnitab hageja, et komisjon ei kontrollinud üldse, isegi mitte minimaalselt, et oleks tagatud, et Prantsuse ametiasutused pole teinud väidetava üldist majandushuvi esindava teenuse loomisel, eriti turutörke puudumise tõttu, ilmset hindamisviga;
- kuues väite osa käsitleb samuti isegi minimaalse kontrolli puudumist selles osas, kas Prantsuse ametiasutused pole teinud ilmset hindamisviga SIEG-i loomisel, eriti kuna puudus kavandatava avaliku sekkumise eriline iseloom;
- väite viimases seitsmendas osas kinnitab hageja, et otsuses ei ole arvesse võetud tegelikku ohtu kõnealuste avaliku teenuse osutamise kohustuste väidetavad ülekulud üle kompenseerida.

16. veebruaril 2010 esitatud hagi — Bell & Ross versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Klockgrossisten i Norden (Käekella kujutis)

(Kohtuasi T-80/10)

(2010/C 113/88)

Hagiavaldus esitati prantsuse keeles

Pooled

Hageja: Bell & Ross BV (Zoetermeer, Madalmaad) (esindaja: advokaat S. Guerlain)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Klockgrossisten i Norden AB (Upplands Väsby, Rootsi)

Hageja nõuded

- tühistada kolmanda apellatsioonikoja 9. detsembri 2009. aastal langetatud ja äriühingu Bell & Ross BV esindajatele 16. detsembril 2009 teatavaks tehtud otsus asjas R 1285/2008-3 järgmistel põhjustel:
- nõukogu määruse nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 91 sätete rikkumine;
- nõukogu määruse nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artiklite 63 ja 57 ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 rikkumine;
- nõukogu määruse nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 6 sätete rikkumine;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esimeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: ühenduse tööstusdisainilahendus nr 342 951 (käekellad)

Ühenduse disainilahenduse omanik: hageja

Ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Klockgrossisten i Norden AB

Tühistamisosakonna otsus: tunnistada ühenduse disainilahendus kehtetuks.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artiklite 6, 63, 57 ja 91 rikkumine.

22. veebruaril 2010 esitatud hagi — Regione Puglia versus komisjon**(Kohtuasi T-84/10)**

(2010/C 113/89)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Regione Puglia (Bari, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Brunelli ja A. Aloia)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista komisjonilt lisaks kohtukulude välja kindlasummaline hüvitis üldiste kulude eest.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi palutakse tühistada Euroopa Komisjoni 22. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 10350, millega vähendatakse Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) makstavat abi, mida anti seoses arengukavaga POR Puglia, eesmärk 1 (2000-2006), jättes kehtima üksnes artikli 4.

Otsuse tühistamist nõutakse Puglia maakonna poolt esitatud konkreetsete vastuväidete alusel, millega seatakse kahtluse alla komisjoni poolt selle maakonna vastu esitatud etteheidete õigsus ja põhjendatus ning väidetakse, et 2007. ja 2009. aastal läbi viidud auditi tulemuste hindamiseks komisjoni poolt kasutatud metodoloogia oli õigusvastane ning sobimatu.

Täpsemalt väidab Puglia maakond, et otsus võeti järgmistel asjaoludel:

— ühenduse inspektorite poolt läbi viidud kontrolle, mille alusel otsus vastu võeti, ei viidud läbi sobival ja hoolikal moel;

— inspektorite järeldusi iga haru ja meetme kohta ning kontrollide kogumi osas ei kinnita ega toeta uuritavad ja esitatud dokumendid ning teatud juhtudel ei ole nõuetekohaselt arvestatud vastava sektori õigusnormidega;

— igal juhul ei ole antud hinnangud metodoloogilisest vaatepunktist sobivad kinnitama ja põhjendama komisjoni lõplikke järeldusi, mis lisaks on apodiktilised, kuivõrd need ei ole sobivalt põhjendatud ja/või tõendatud.

Lisaks sellele ei ole komisjon arvestanud:

— Euroopa Kontrollikoja ja Itaalia Vabariigi majandus- ja rahandusministeeriumi poolt läbi viidud auditi eri tulemustega;

— maakonna poolt iga kord vastusena komisjoni esitatud etteheidetele ning taotlustele dokumentidele toetudes, hoolikalt ja asjaoludele vastavalt esitatud märkusi ning vastuväiteid ning lisaks sellele

— rikkus komisjon tema enda ja abi saaja suhete osas kehtivat koostöökohustust, sest ta tuvastas asjaolusid ning andis neile hinnangu enne nende vastuste ja selgituste saamist Puglia maakonnalt, mida ta oli ise nõudnud.

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — British Sugar versus komisjon**(Kohtuasi T-86/10)**

(2010/C 113/90)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: British Sugar plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: K. Lasok, QC, Barrister G. Facenna, Solicitor W. Robinson, Solicitor P. Doris ja Solicitor D. Das)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud akt;

— mõista komisjonilt välja hageja kohtukulud ja muud käesoleva asjaga seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tunnistada kehtetuks komisjoni 3. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1193/2009, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004, (EÜ) nr 1686/2005 ja (EÜ) nr 164/2007 ning millega määratakse kindlaks turustusaastatel 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris ⁽¹⁾.

Oma hagi toetuseks esitab hageja järgmised väited.

Esiteks ei ole komisjon hageja arvates võtnud vajalikke meetmeid järgimaks Euroopa Kohtu otsuseid kohtuasjades Jülich ⁽²⁾ ja SAFBA ⁽³⁾, milles Euroopa Kohus tunnistas kehtetuks komisjoni määrused (EÜ) nr 1762/2003 ⁽⁴⁾, (EÜ) nr 1775/2004 ⁽⁵⁾ ja (EÜ) nr 1686/2005 ⁽⁶⁾. Kohtuotsuste Jülich ja SAFBA alusel oli komisjon hageja arvates kohustatud ja seega ka pädev võtma vajalikud meetmed kõrvaldamaks nendes otsustes tuvastatud õigusvastasus. See kohustus ja pädevus olid piiratud meetmetega, mis on vajalikud selleks, et tagada, et asjaomastele isikutele (seal hulgas hagejale) tagastataks summad, mille tasumist nõuti neilt kõnealustel turustusaastatel õigusvastaselt. Hageja arvates oli ja on võimalik tuvastada need summad, kohaldades valemite, mida kasutati Euroopa Kohtu poolt kehtetuks tunnistatud määrustes, tingimusel, et Euroopa Kohtu tuvastatud viga parandatakse. Hageja väidab siinkohal, et komisjon andis seda kohustust rikkudes ning seda pädevust ületades vaidlustatud akti, millel on samasugune põhjapanev puudus, mille tõttu Euroopa Kohus tunnistas kehtetuks määrused (EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004 ja (EÜ) nr 1686/2005.

Teiseks väidab hageja, et vaidlustatud aktis kasutatud suhkru maksu arvutamise meetod on vastuolus Euroopa Kohtu järeldustega kohtuotsuses Jülich.

Kolmandaks väidab hageja, et komisjonil puudus vaidlustatud akti andmise pädevus määruse (EÜ) nr 1260/2001 alusel, kuna hageja arvates

— oli see määrus kehtetuks tunnistatud ning akti andmise hetkel see enam ei kehtinud ja

— kohtuotsuse Jülich tagajärjel ei olnud komisjon pädev määrama toodangumakse selle määruse artikliga 15 vastuolus olevale viisil. Kohtuotsuste Jülich ja SAFBA ning määruse nr 1260/2001 alusel puuduva pädevuse tõttu on ELTL artikli 43 alusel hoopis nõukogu pädev määrama toodangumakse. Seega puudus komisjonil igasugune pädevus vaidlustatud akti andmiseks.

⁽¹⁾ ELT L 321, lk 1.

⁽²⁾ 8. mai 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-5/06 ja C-23/06–C-36/06: Zuckerfabrik Jülich jt (EKL 2008, lk I-3231).

⁽³⁾ 6. oktoobri 2008. aasta määrus liidetud kohtuasjades C-175/07–C-184/07: SAFBA jt (EKL 2008, lk I-142).

⁽⁴⁾ Komisjoni 7. oktoobri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1762/2003, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2002/2003 kehtivad põhitoodangumaksud suhkrusektoris (ELT 2003, L 254, lk 4).

⁽⁵⁾ Komisjoni 14. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1775/2004, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2003/2004 kehtivad põhitoodangumaksud suhkrusektoris (ELT 2004, L 316, lk 64).

⁽⁶⁾ Komisjoni 14. oktoobri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1686/2005, millega määratakse kindlaks 2004/2005. turustusaastal kehtivad põhitoodangumaksud ja lisamaksu koefitsient suhkrusektoris (ELT 2005, L 271, lk 12).

15. veebruaril 2010 esitatud hagi — Inter IKEA Systems versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Kohtuasi T-88/10)

(2010/C 113/91)

Hagiavaldus esitati inglise keeles.

Pooled

Hageja: Inter IKEA Systems (Delft, Madalmaad) (esindaja: J. Gulliksson)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Meteor Controls International Limited (Cookstown, Iirimaa)

Hageja nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 1. detsembri 2009. aasta otsus asjas R 529/2009-2;
- mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja nii käesoleva menetluse kohtukulud kui ka Siseturu Ühtlustamise Ametis toimunud menetluste kulud.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk GLÄNSA kaupadele klassis 11

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärgi GLANZ ühenduse kaubamärgi registreering kaupadele klassides 6, 9 ja 11

Vastulausete osakonna otsus: lükata kaubamärgi registreerimise taotlus tervikuna tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna asjaomaste kaubamärkide igakülgne hindamine ja võrdlemine, mille apellatsioonikoda läbi viis ei olnud korrektne ning seetõttu järeldas ta vääralt, et need on sarnased ja selles tulenevalt on tõenäoline, et neid võidakse segi ajada.

19. veebruaril 2010 esitatud hagi — Ferriere Nord versus komisjon

(Kohtuasi T-90/10)

(2010/C 113/92)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Itaalia) (esindajad: advokaadid W. Viscardini, G. Donà)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- **esimese võimalusena:** tühistada ELTL artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni 30. septembri 2009. aasta otsus K(2009) 7492 lõplik — Euroopa Komisjoni 8. detsembril 2009 vastu võetud ja 9. detsembril 2009 teatavaks tehtud otsusega K(2009) 9912 lõplik muudetud ja täiendatud kujul —, millega hagejalt mõisteti ESTÜ asutamislepingu artikli 65 rakendamise menetluse tulemusena (juhtum COMP/37.956 — raudbetoonsarrused, uuesti vastuvõtmine) välja trahv summas 3 570 000 eurot;
- **teise võimalusena:** tühistada osaliselt otsus K(2009) 7492 lõplik — otsusega K(2009) 9912 lõplik muudetud ja täiendatud kujul — ja vähendada määratud trahvisummat;
- **igal juhul:** mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on esitatud komisjoni 30 septembri 2009. aasta otsuse peale — 8. detsembri 2009. aasta otsusega muudetud ja täiendatud kujul —, millega komisjon määras määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) alusel karistuse ESTÜ asutamislepingu artikli 65 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid on samad, mis teistes selle otsuse vaidlustamiseks esitatud hagides.

Isëranis toob hageja teiste hulgast välja järgmised väited:

— komisjonil puudus pädevus karistuse määramiseks ESTÜ asutamislepingu rikkumise eest pärast selle lepingu kehtivuse lõppu;

— uutest vastuväidetest ei teatatud eelnevalt;

— ärakuulamise eest vastutava ametniku ees ei korraldatud uut ärakuulamist;

— ärakuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne pärineb hilisemast ajast kui 30. septembri 2009. aasta otsus;

— 30. septembri 2009. aasta otsus ei sisalda selles mainitud lisasid.

Teise võimalusena palub hageja kõnealused otsused osaliselt tühistada, põhjendades oma nõuet muu hulgas järgmiste väidetega:

— ebaõige hinnang faktilistele asjaoludele (mis puudutab hageja kartellis osalemise kestust, esitatud vastuväiteid, alushinda, diameetriga seotud hinnalisa ja tootmise ja/või müügi piiramist);

— trahvi ebaproportsionaalsus kartelli kaalukuse ja kestuse suhtes;

— kergendavaid asjaolusid ei ole arvesse võetud;

— kriteeriume, mis on ette nähtud komisjoni 18. juuli 1996. aasta teatises, mis käsitleb trahvide määramata jätmist või vähendamist kartellide puhul, on kohaldatud ebaõigesti.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 (asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta) (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Üldkohtu 19. veebruari 2010. aasta määrus — Lucchini versus komisjon

(Kohtuasi T-91/10)

(2010/C 113/93)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Lucchini SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Delfino, J.-P. Gunther, E. Bigi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— esimese võimalusena tühistada komisjoni otsus juhtumi kohta COMP/37.956 — Betooni sarrusvardad — K(2002) 7492 lõplik, mida on muudetud otsusega K(2009) 9912 lõplik;

— teise võimalusena tühistada 30. septembri 2009. aasta otsuse artikkel 2 osas, millega hagejalt mõisteti solidaarselt äriühinguga S.P. S.p.A. välja 14,35 miljoni euro suurune summa;

— viimase võimalusena vähendada määratud trahvisummat;

— igal juhul mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud 30. septembri 2009. aasta otsuse K(2002) 7492 lõplik, mida on muudetud 8. detsembri 2009. aasta otsusega K(2009) 9912 lõplik, peale, milles komisjon tuvastas ESTÜ artikli 65 rikkumise määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) alusel.

Peamised väited ja argumendid on sarnased nendele, mis esitati teistes nimetatud otsuse peale esitatud hagides.

Konkreetselt esitab hageja järgmised väited:

— otsus on puudustega ja on rikutud olulisi vorminõudeid, kuna komisjon tegi selle teatavaks ilma lisadeta ning oli selle vastu võtnud puudulikus vormis ja seejärel teinud uuesti teatavaks vormis, mis oli samuti puudustega, ilma põhitekstita;

— komisjonil ei ole pädevust heita ette rikkumist ESTÜ artikli 65 alusel, kuna see leping ei ole enam kehtiv, mistõttu on tegemist vale õigusliku aluse valikuga;

— on rikutud kaitseõigusi ja õigust on valesti kohaldatud, kuna komisjon ei algatanud uut haldusmenetlust ja võttis endale õiguse analüüsida kõige soodsamat asjas kohaldatavat õigust, andmata hagejale võimalust tõhusalt teatavaks teha oma seisukohta tegeliku olukorra ning väidetud faktide ja asjaolude tõlevastavuse kohta.

Teise võimalusena palub hageja tühistada otsus seetõttu, et puuduvad piisavad tõendid ja olulisi õigusnorme on valesti kohaldatud, kuna komisjon heidab Luccinile ette ühtse ettevõtja Lucchini/Siderpotenza rikkumist kogu 6. detsembrist 1989 kuni 27. juunini 2000 kestnud ajavahemiku jooksul. Hageja rõhutab, et Siderpotenzal on autonoomne otsustus- ja juhtimisõigus ning et komisjon ei suutnud esitada veenvaid tõendeid selle kohta, et Luccini oli kas inim- või füüsilise ressursi mõistes Siderpotenza juhtimise eest vastutav.

Viimase võimalusena märgib hageja, et komisjon kohaldas valesti trahvisumma arvutamist käsitlevaid norme ning eelkõige 1998. aasta suuniseid.

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Ferriera Valsabbia ja Valsabbia Investimenti versus komisjon

(Kohtuasi T-92/10)

(2010/C 113/94)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Ferriera Valsabbia SpA (Odolo, Itaalia) ja Valsabbia Investimenti SpA (Odolo, Itaalia) (esindajad: advokaadid D. Fosselard, S. Amoruso, L. Vitolo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— tühistada komisjoni 30. septembri 2009. aasta otsus K(2009) 7492 (lõplik) juhtumi kohta COMP/37.956 — *Betooni sarrusvardad (uus otsus)* (edaspidi „otsus”), muudetud ja täiendatud komisjoni 8. detsembri 2009. aasta otsusega K(2009) 9912 (lõplik) (edaspidi „täiendatud otsus”), osas, milles sellega tuvastati ESTÜ asutamislepingu artikli 65 rikkumine Ferriera Valsabbia S.p.A. ja Valsabbia Investimenti s.p.A. poolt ning mõisteti viimati nimetatutelt solidaarselt välja 10,25 miljoni euro suurune trahv;

— teise võimalusena: tühistada otsuse artikkel 2, milles määrati hagejatele trahv;

— kolmanda võimalusena: vähendada määratud trahvisumma suurust;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samas, millele on tuginetud teistes sama otsuse peale esitatud hagides. Hageja väidab eelkõige järgmist:

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

komisjonil puudus pädevus määrata ESTÜ asutamislepingu artikli 65 rikkumise eest karistus pärast nimetatud lepingu kehtivuse kaotamist ja igal juhul kasutada õigusliku alusena määruse nr 1/2003 (¹) artikli 7 lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 2;

rikutud on hagejate kaitseõigusi komisjonis toimunud menetluses;

rikutud on ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõiget 1 osas, milles otsuses kirjeldatud asjaolud ei moodusta ühte ja jätkuvat konkurentsi piiravat tegevust;

rikutud on määratud trahvi arvutamise juhiseid ning võrdsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

Viimase asjaolu kohta väidab hageja eeskätt, et hagejate paigutamine ettevõtjate esimesse rühma, kellele määrati suurem trahvimäär, on täiesti õigusvastane, kuivõrd asjast nähtub, et komisjon on trahvi määramisel kohaldanud väärtalt konkreetset talle kuuluva turuosa kriteeriumit, ega ole kohaldanud ühetaoliselt ettevõtte kogusuuruse kriteeriumit. Peale selle on trahvi määramise korda rakendatud ebaõigesti ka kergendavate asjaolude hindamise osas. Viimaseks on menetluse ülemäärane kestus tõsiselt riivanud õigust asja õiglasele arutamisele kohase tähtsusega juhtudel.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Bilbaína de Alquitranes jt versus ECHA

(Kohtuasi T-93/10)

(2010/C 113/95)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Bilbaína de Alquitranes (Luchana-Baracaldo, Hispaania), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Madalmaad), Deza a.s. (Valašské

Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hispaania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) ja Rütgers Poland Sp. Z o.o. (Kedzierzyn-Kolze, Poola) (esindajad: K. Van Maldegem, R. Cana ja solicitor P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Hageja nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt osaliselt, kuivõrd see puudutab kõrgetemperatuurset pigi ja kivisöetõrva, CASi number 65996-93-2 („CTPHT”); ja

— mõista kohtukulud välja ECHA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada Euroopa Kemikaali ameti („ECHA”) otsus (ED/68/2009), mis puudutab kõrgetemperatuurset pigi ja kivisöetõrva, CASi number 65996-93-2 („CTPHT”) määramist määruse (EÜ) nr 1907/2006 (¹) (edaspidi „REACH”) artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumitele vastava ainena, koosõlas REACH artikliga 59.

Vaidlustatud otsuse alusel, millest hagejatele teatati ECHA presideerides, kanti aine kõrgetemperatuurset pigi ja kivisöetõrva nimekirja 15 *new chemical substances of the Candidate list of substance of very high concern* (väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja 15 uut keemilist ainet).

Kokkuvõttes ei vaidlusta hagejad CTPHT määramist kantserogeenina, kuid nad vaidlustavad selle, et aine määratleti kui püsiv, bioakumuleeruv ja toksiline aine ning kui väga püsiv ja väga bioakumuleeruv aine vastavalt REACH XIII lisas esitatud kriteeriumitele.

Lisaks väidavad hagejad, et kõrgtemperatuurse pigi ja kivisöetõrva lisamine väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja viib selleni, et lõpptulemusena kantakse niisugune aine REACH XIV lisasse, millel omakorda on hagejatele mitmeid negatiivseid õigusikke tagajärgi, tulenevalt otseselt niisugusest määratlusest.

Hagejad väidavad, et vaidlustatud akt on ebaseaduslik, kuna see rikub REACH-i kohaselt väga ohtlike ainete, ja täpsemalt püsivate, bioakumuleeruvate ja toksiliste ainete ning väga püsivate ja väga bioakumuleeruvate ainete määratlemiseks kehtestatud kehtivaid eeskirju. Järelikult on vaidlustatud otsuse aluseks hindamisviga ja õigusnormi rikkumine, kuna kõrgtemperatuurse pigi ja kivisöetõrva määratlemine väga ohtliku ainena tulenevalt asjaolust, et see on püsiv, bioakumuleeruv ja toksiline aine ning väga püsiv ja väga bioakumuleeruv aine, tugineb vaid koostisainete omadustel, millele REACH-is puudub õiguslik alus.

Lisaks on vaidlustatud akt ebaseaduslik, kuna see rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, tehes objektiivse põhjenduseta ebavõrdselt vahet kõnealusel ainel ja muudel samaväärsetel ainetel.

Lõpetuseks väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna võrreldes kostja käsutuses olevate meetmete valikut ja eesmärgi saavutamise seoses tekitatud kahju, on see ebaproportsionaalne

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Rütgers Germany jt versus ECHA

(Kohtuasi T-94/10)

(2010/C 113/96)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašské Mezi-

říčí, Tšehhi Vabariik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hispaania), Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo-Vizcaya, Hispaania) (esindajad: K. Van Maldegem, R. Cana ja solicitor P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Hageja nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt osaliselt, kuivõrd see puudutab antratseenõli;

— mõista kohtukulud välja ECHA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada Euroopa Kemikaaliameti („ECHA”) otsus (ED/68/2009), mis puudutab antratseenõli (CASI number 90640-80-5) („antratseenõli”) määratlemist määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ (edaspidi „REACH”) artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumitele vastava ainena, kooskõlas REACH artikliga 59.

Vaidlustatud otsuse alusel, millest hagejatele teatati ECHA presiteates, kanti aine antratseenõli nimekirja 14 *chemical substances of the Candidate List of Substance of Very High Concern* (väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja 14 keemilist ainet), mis lõpptulemusena kantakse REACH XIV lisasse. Vaidlustatud otsuses toodud põhjendused antratseenõli määratlemise kohta väga ohtliku ainena on need, et see aine kantserogeenne ja samuti püsiv, bioakumuleeruv ja toksiline aine (PBT) ning väga püsiv ja väga bioakumuleeruv aine (vPvB) vastavalt REACH XIII lisas esitatud kriteeriumitele.

Hagejad leiavad, et vaidlustatud akt rikub REACH-i kohaselt väga ohtlike ainete määratlemiseks kehtestatud kehtivaid eeskirju, ning esitavad oma hagi toetuseks neli väidet.

Esiteks väidavad hagejad, et otsus on ebaseaduslik, kuna see võeti vastu olulisi menetlusnorme rikkudes. Selles osas väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuse aluseks olev toimik ei sisaldanud mingit teavet alternatiivsete ainete koht, rikkudes seega REACH artikli 59 lõiget 3 ja XV lisa. Veel väidavad nad, et kostja tegi sisulisi muudatusi ettepanekus määratleda antratseenõli väga ohtliku ainenä, lisades määratlemise alusteks artikli 57 punktid a ja b, omamata selleks mingit pädevust ja rikkudes sellega REACH artikli 59 lõikeid 5 ja 7.

Teiseks väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub diskrimineerimise keelu ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, kuna see teeb objektiivsete põhjendusteta ebavõrdselt vahet antratseenõli võrreldes muude samaväärsete ainetega.

Kolmandaks väidavad nad, et ECHA tegi ilmse hindamisvea, määratledes antratseenõli PBT ja vPvB ainenä, tuginedes koostisainete omadustele, millel REACH-is puudub õiguslik alus.

Neljandaks väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna võrreldes kostja käsutuses olevate meetmete valikut ja eesmärgi saavutamisega seoses tekitatud kahju, on see ebaproportsionaalne.

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Cindu Chemicals jt versus ECHA

(Kohtuasi T-95/10)

(2010/C 113/97)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Madalmaad), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik) (esindajad: K. Van Maldegem, T. Cana ja solicitor P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Hagejate nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt osaliselt, kuivõrd see puudutab antratseenõli, madala antratseenisisaldusega;

— mõista kohtukulud välja ECHA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada Euroopa Kemikaaliamenti („ECHA”) otsus (ED/68/2009), mis puudutab antratseenõli, madala antratseenisisaldusega (CASi number 90640-82-7) („antratseenõli (madala sisaldusega)”) määratlemist määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ (edaspidi „REACH”) artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumitele vastava ainenä, kooskõlas REACH artikliga 59.

Vaidlustatud otsuse alusel, millest hagejatele teatati ECHA presideates, kanti aine antratseenõli (madala sisaldusega) nimekirja 14 *chemical substances of the Candidate List of Substance of Very High Concern* (väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja 14 keemilist ainet), mis lõpptulemusena kantakse REACH XIV lisasse. Vaidlustatud otsuses toodud põhjendused antratseenõli, madala antratseenisisaldusega määratlemise kohta väga ohtliku ainenä on need, et see aine kantserogeenne, mutageenne ja väga bioakumuleeruv aine (vPvB) vastavalt REACH XIII lisas esitatud kriteeriumitele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Hagejad leiavad, et vaidlustatud akt rikub REACH i kohaselt väga ohtlike ainete määratlemiseks kehtestatud kehtivaid eeskirju, ning esitavad oma hagi toetuseks neli väidet, mis on identsed kohtuasjas T-94/10: Rütgers Germany jt vs. ECHA esitatud väidetega.

antratseenpasta (CASi number 90640-81-6) („antratseenöli (pasta)”) määratlemist määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ (edaspidi „REACH”) artikli 57 punktides d ja e sätestatud kriteeriumitele vastava ainenä, kooskõlas REACH artikliga 59.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Vaidlustatud otsuse alusel, millest hagejatele teatati ECHA presideates, kanti aine antratseenöli (pasta) nimekirja 14 *chemical substances of the Candidate List of Substance of Very High Concern* (väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja 14 keemilist ainet), mis lõpptulemusena kantakse REACH XIV lisasse. Vaidlustatud aktis toodud põhjendused antratseenöli (pasta) määratlemise kohta väga ohtliku ainenä on need, et see aine kantserogeenne, mutageenne ja samuti püsiv ja väga bioakumuleeruv aine (vPvB) vastavalt REACH XIII lisas esitatud kriteeriumitele.

17. veebruaril 2010 esitatud hagi — Rütgers Germany jt versus ECHA

(Kohtuasi T-96/10)

(2010/C 113/98)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Koppers Denamrk A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik) (esindajad: K. Van Maldegem, R. Caba ja *solicitor* P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Hagejad leiavad, et vaidlustatud akt rikub REACH i kohaselt väga ohtlike ainete määratlemiseks kehtestatud kehtivaid eeskirju, ning esitavad oma hagi toetuseks neli väidet, mis on identsed kohtuasjas T-94/10: Rütgers Germany jt vs. ECHA esitatud väidetega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Hagejate nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt osaliselt, kuivõrd see puudutab antratseenöli, antratseenpastat;

— mõista kohtukulud ECHA-lt.

2. märtsil 2010 esitatud hagi — Meica versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Tofutown.com (TOFUKING)

(Kohtuasi T-99/10)

(2010/C 113/99)

Hagiavaldus esitati saksa keeles

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada Euroopa Kemikaaliameti („ECHA”) otsus (ED/68/2009), mis puudutab antratseenöli,

Pooled

Hageja: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edeweicht, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Russlijs)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Tofutown.com GMBH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Saksamaa)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 7. jaanuari 2010. aasta (asi R 63/2009-4) otsus;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Tofutown.com GMBH.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „TOFUKING” kaupadele klassides 29, 30 ja 32 (taotlus nr 5 027 016).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: saksa sõnamärk „King” (kaubamärk nr 30 404 434), ühenduse kaubamärk „CurryKing” (kaubamärk nr 2 885 077) ja saksa sõnamärk „CurryKing” (kaubamärk nr 39 902 969), kõik kolm kaubamärki on registreeritud klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade jaoks.

Vastulausete osakonna otsus: jätta vastulause rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata

Väited: määruse (EÜ) nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide vahel ei esine segajamise tõenäosust.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Nordzucker versus komisjon

(Kohtuasi T-100/10)

(2010/C 113/100)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nordzucker AG (Braunschweig, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Niestedt)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tunnistada tühiseks komisjoni määrus (EÜ) nr 1193/2009 ⁽¹⁾;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduse põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

— komisjoni pädevuse puudumine suhkruturustusaastate 2002/2003 kuni 2005/2006 osas toodangumaksumääruse vastuvõtmiseks, sest määrus tugineb õiguslikul alusel, mis ei ole enam kehtiv;

— olulise menetlusnormi rikkumine, sest vaidlustatud määruse vastuvõtmiseks oleks tulnud valida teine menetlus ning sellega on eiratud nõukogu ja Euroopa Parlamendi osalusõigusi;

— Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta otsusega kohtuasjas C-5/06 ja C-23/06-C-36/06: Zuckerfabrik Jülich jt (EKL 2008, lk I-3231) mitteametlikult muudetud parameetrit „toetuste kogusumma” toodangumaksude arvutamisel, kuigi nimetatud parameetrit ei kontrollitud Euroopa Kohtus;

— tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtte rikkumine seeläbi, et alles määrusega nr 1193/2009 viidi tagasiulatuvalt sisse muudatusi juba lõppenud suhkruturustusaastate toetuste kogusummas.

selliselt, et nimetatud koefitsiendiks määrati uute liikmesriikide osas 0,25466 ja viieteistkümne ühenduse senise liikmesriigi osas 0,14911.

(¹) Komisjoni 3. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1193/2009, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004, (EÜ) nr 1686/2005 ja (EÜ) nr 164/2007 ning millega määratakse kindlaks turustusaastatel 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris (ELT L 321, lk 1)

Hageja tugineb nimetatud sätte vaidlustamisel järgmistele väidetele:

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Poola versus komisjon

(Kohtuasi T-101/10)

(2010/C 113/101)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: M. Szpunar)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tunnistada tühiuks komisjoni 3. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1193/2009, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004, (EÜ) nr 1686/2005 ja (EÜ) nr 164/2007 ning millega määratakse kindlaks turustusaastatel 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris (¹) artikkel 3 osas, milles sellega muudetakse komisjoni 14. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1686/2005, millega määratakse kindlaks 2004/2005. turustusaastal kehtivad põhitoodangumaksud ja lisamaksu koefitsient suhkrusektoris, (²) artiklit 2;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et vaidlustatud sättega viidi 2004/2005. turustusaasta osas suhkrusektoris sisse lisamaksu koefitsiendi eristamine

esiteks puudus komisjonil pädevus ja ta rikkus nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/2001 (³) artiklit 16, millega antakse komisjonile volitus määrata kindlaks terves liidus ainult üks ühesuurune koefitsient. Määruse nr 1260/2001 erinevad keeleversioonid on selles osas üksteisega täiesti kooskõlas ja ühemõttelised. Lisaks ei saa suhkrusektori turgude ühise korralduse põhimõtted õigustada määruse sätete sõnastusest kõrvalekaldumist, vaid pigem välistavad selle. Nimelt oli ühtne koefitsient suhkrusektori turgude ühise korralduse põhimõtete elluviimise oluline instrument.

Teiseks on rikutud uute liikmesriikide poolt *acquis communautaire* kohese ja täieliku ülevõtmise põhimõtet. Vaidlustatud sätte puhul on *de facto* tegemist üleminekusättega, mille alus ei tulene 2003. aasta ühinemisaktist ega selle alusel vastu võetud õigusaktidest. Nii võtab Poola Vabariik ühinemisakti artikkel 2 alusel üle kõik liikmelisusega kaasnevad õigused ja kohustused, mille hulka kuulub ka õigus saada kasu enammaksetest ja suhkruturul eelnevatel turustusaastatel saadud kahjumi katmise kohustus.

Kolmandaks rikutakse diskrimineerimise keelu põhimõtet. Ainuke koefitsientide eristamise kriteerium on uute liikmesriikide Euroopa Liiduga ühinemise aeg. Uute liikmesriikide ühinemine ei saa iseenesest olla objektiivne kriteerium erinevuste õigustamiseks, sest ühinemisega kaasnevad järeldused on ammen-davalt reguleeritud ühinemisaktis ja selle alusel vastu võetud õigusaktides.

Neljandaks on rikutud solidaarsuse põhimõtet. Tootjate solidaarsuse põhimõte on üks suhkrusektori turgude ühise korralduse aluspõhimõtteid ja see tähendab, et selle turu rahastamise kulud kannavad kõik tootjad ühiselt ning finantsneutraalsust ei saavutata objektiivsete kriteeriumide alusel mitte üksikute liikmesriikide, vaid kogu liidu tasandil. Üksikute liikmesriikide koefitsientide erinevus tähendab omavolilist, ebaproportsionaalset ja mittesolidaarset suhkruturu rahastamise kulude jagamist.

Viiendaks on rikutud EÜ artiklit 253 (nüüd ELTL artikli 296 lõige 2), sest vaidlustatud sätet ei ole piisavalt põhjendatud. Komisjon ei ole selgitanud asjaolusid, mis põhjendaksid erinevaid koefitsiente ega ka sellise vahetegemise eesmärke.

⁽¹⁾ ELT L 321, 8.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 271, 15.10.2005, lk 12.

⁽³⁾ Nõukogu 19. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1260/2001 suhkru-sektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 178, 30.6.2001, lk 1; ELT eriväljaanne 3/33, lk 17).

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Südzucker jt versus komisjon

(Kohtuasi T-102/10)

(2010/C 113/102)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Saksamaa), AGRANA Zucker GmbH (Viin, Austria), Südzucker Polska S.A. (Breslau, Poola), Raffinerie Tirlemontoise SA (Brüssel, Belgia), Saint Louis Sucre SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid H.-J. Prieß ja B. Sachs)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— tunnistada kehtetuks komisjoni 3. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1193/2009, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1762/2003, (EÜ) nr 1775/2004, (EÜ) nr 1686/2005 ja (EÜ) nr 164/2007 ning millega määratakse kindlaks turustusaastatel 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 kehtivad toodangumaksud suhkursektoris;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad mitu väidet.

Esiteks väidavad hagejad, et rikutud on EÜ artiklit 233 (ELTL artikkel 266), kuna komisjon ei ole rakendanud Euroopa Kohtu

8. mai 2008. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-5/06 ja C-23/06–C-36/06: Zuckerfabrik Jülich jt (EKL 2008, lk I-3231) esitatud nõudeid. Selles otsuses määras Euroopa Kohus kindlaks, kuidas tuleb määrata selliseid parameetreid nagu „eksporditav ülejääk” ja „ekspordikohustuste kogusumma” toodangumaksude arvutamisel suhkru turustusaastatel 2002/2003 ja 2005/2006. Hagejad on seisukohal, et komisjon muutis vaidlustatud määruses ka kolmandat parameetrit „toetuste kogusumma”, kuigi selle arvutamine ei olnud kohtuasja Zuckerfabrik Jülich ese.

Teiseks väidavad hagejad, et komisjon rikkus määruse (EÜ) nr 1260/2001 ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 punkti d ning selle määruse mõtet ja eesmärki. Sellega seoses väidavad hagejad muu hulgas, et komisjon lähtus toetuste kogusumma puhul ka eksporditoetustest, mida ei kasutatud ning mida ei maksud. Lisaks toob igakuiste eksportide üldistamine kaasa ebatäpsed arvutused. Hagejad väidavad siinkohal, et kohtuasjas Zuckerfabrik Jülich keelas Euroopa Kohus kogukahjumi kindlaksmääramise suuremas summas kui toetustega seonduvate kulude summa.

Kolmandaks on rikutud tagasiulatuva jõu keeldu, kuna komisjon muutis vaidlustatud määrusega toetuste kogusummat tagasiulatvalt.

Neljandaks väidavad hagejad, et rikutud on EÜ artiklis 253 (ELTL artikli 296 lõige 2) sätestatud põhjendamiskohustust, kuna komisjon põhjendab vaidlustatud määrust sellega, et ta rakendab kohtuotsust Zuckerfabrik Jülich, eirates hagejate arvates seejuures aga selle otsuse nõudeid.

Viimasena väidavad hagejad punkti „Muud õigusvead” all, et komisjonil ei olnud 3. novembril 2009 enam suhkru turustusaastate 2002/2003 ja 2005/2006 toodangumaksude määruse andmise pädevust, kuna määrus nr 1260/2001, mis oli komisjoni väitel tema tegevuse õiguslik alus, oli määruse andmise hetkel juba kehtetuks tunnistatud. Lisaks väidavad hagejad, et rikutud on EÜ artikli 37 lõiget 2, kuna selle sätte alusel oleks määruse andmisel tulnud valida teistsugune menetlus.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1260/2001 suhkru-sektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 3/33, lk 17).

Euroopa Parlamendi 5. märtsil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi 18. detsembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-92/09 R: U versus parlament

(Kohtuasi T-103/10 P(R))

(2010/C 113/103)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja K. Zejdová)

Teine menetluspool: U

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi määrus;

— teha ajutiste meetmete kohaldamise taotluse osas lõplik otsus, jättes see põhjendamata tõttu rahuldamata;

— otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas apellatsioonkaebuses palub apellant tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi 18. detsembri 2009. aasta määruse kohtuasjas F-92/09 R: U vs. parlament, millega peatati 6. juuli 2009. aasta teenistusest vabastamise otsuse täitmine kuni Üldkohtu poolt tehtava lõpliku kohtulahendi kuulutamiseni.

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet, mille kohaselt:

— rikutud on põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud määruses toodud põhjendused ei võimalda paljude punktide osas teada ajutisi meetmeid kohaldava kohtuniku otsuse põhjendusi;

— rikutud on Euroopa Parlamendi kaitseõigusi, kuna ajutiste meetmete kohta tehtud määruses on ületatud Avaliku

Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 102 lõikega 2 ette nähtud elementaarset hindamisraamistikku, mille kohaselt tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotluses ära märkida eeskätt kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletavate meetmete kohaldamist. Kuna määruks käsitleti kohtuasja sisulisi küsimusi, eeskätt asjassepuutuva menetluse kulgemise üksikasju, rikuti sellega parlamendi kaitseõigusi, kuna talt võeti võimalus võtta seisukoht ja nende aspektide osas ennast kaitsta;

— ei ole järgitud tõendamiskoormist ja tõendite hankimist käsitlevaid eeskirju, kuna asja kiireloomulisuse tingimust puudutavas osas ei ole arvesse võetud kõiki asjakohaseid elemente, mis võisid mõjutada apellandi finantsolukorda, mislähbi on rikutud põhimõtet, mille kohaselt on pooled kohtus võrdsed.

1. märtsil 2010 esitatud hagi — BASF versus komisjon

(Kohtuasi T-105/10)

(2010/C 113/104)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BASF SE (Ludwigshafen Reini ääres, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Montag, J. Blockx ja T. Wilson)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis palub hageja tühistada komisjoni 18. detsembri 2009. aasta otsus C(2009) 10568 (asi COMP/M.5355 — BASF/Ciba), millega lükatakse tagasi 6. novembri 2009. aasta ettepanek kiita heaks Roquette Frères Divestment Business SDA ostjana ning lükatakse tagasi taotlus muuta kohustuste eset,

mille komisjon tunnistas oma 12. märtsi 2009. aasta otsusega C(2009) 1961 kui tehingu, millega hageja omandab kontrolli kogu CIBA Holding AG („Ciba”) üle, ühisturuga kokkusobivaks.

Hageja esitab oma tühistamishagi põhjendamiseks järgmised väited.

Esiteks väidab ta, et sellega, et komisjon lükkas tagasi pakutud ostja, rikkus kostja määruse nr 139/2009 ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 2, otsuse, millega kiidetakse heaks Ciba omandamine BASF'i poolt, lõikeid 418 ja 419, sellele lisatud kohustuste ajakava B klausli 4 punkti a alapunkti b, klausleid 13, 14 ja 34 ning parandusmeetmete teatise lõikeid 31, 48, 73 ja 102 ⁽²⁾.

Eelkõige väidab hageja, et kostja rajas tema pakutud ostja tagasilükkamise ebatäpsetele faktidele ning pani toime ilmselge hindamisvea seoses Roquette Frères'ile Divestment Business'i säilitamise ja arendamise eest makstava hinnaga. Lisaks väidab hageja, et kostja tugines ebatäpsetele faktidele ja pani toime ilmselge hindamisvea seoses hageja taotlusega muuta kohustusi vastavalt kohustuste läbivaatamise klauslile.

Teiseks väidab hageja, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hageja arvates ei olnud tema ettepaneku tagasilükkamine kohustustega taotletava eesmärgi saavutamiseks, milleks on turgu valitseva seisundi loomise või tugevdamise vältimine, vajalik.

Kolmandaks väidab hageja, et kostja rikkus hea halduse põhimõtet ja ELTL artiklit 296, kuna ta ei kuulanud hagejat enne vaidlustatud otsuse tegemist ära ning jättis vaidlustatud otsuse põhjendamata.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus), ELT 2004 L 24, lk 1, ELT eriväljaanne 08/03, lk 40

⁽²⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 802/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle, ELT 2004, L 133, lk 1, ELT eriväljaanne 08/03, lk 88

4. märtsil 2010 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-106/10)

(2010/C 113/105)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. Muñoz Pérez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 18. detsembri 2009. aasta lõplik otsus C(2009) 10136, millega kohaldatakse finantskorrektsioone EAGGF-i arendusrahastust antud abile, mis anti ühenduse algatusprogrammile CCI 2000 ES.06.0.PC.003 (Hispaania — Leader+Aragon), ja;

— mõista kohtukulud välja kostjaks olevalt institutsioonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt vaidlustatud otsusele kohaldas komisjon Hispaania ametivõimude poolt deklareeritud kulude suhtes 4. juunini 2008 finantskorrektsiooni 2 % taotletud summast, mis tähendab EAGGF-i arendusrahastust eespool nimetatud programmi kulude katteks antud selle abi vähendamist 652 674,70 euro võrra, mis anti komisjoni 31. juuli 2001. aasta otsuse C(2001) 2067 alusel.

Hispaania Kuningriik leiab, et otsus tuleb tühistada kahel põhjusel.

Esimene põhjus seisneb selles, et määruse (EÜ) nr 1260/1999 ⁽¹⁾ artiklit 39 on kohaldatud vääralt osas, milles komisjoni poolt määratud finantskorrektsiooni aluseks olevad väidetavad eeskirjade eiramised ei kujuta endast tegelikkuses määruse (EÜ) nr 438/2001 ⁽²⁾ artikli 4 rikkumist, kuna selles sättes kehtestatud kohustus, mis puudutab asjaolu, et kohapealsete kontrollide toimikud peavad sisaldama tehtud tööde aruannet, ei tähenda tingimata seda, et nimetatud toimikud peavad sisaldama teostatud kontrollide nimekirja, kui need on lihtsalt tuvastatavad.

Teine põhjus seisneb selles, et rikutud on määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 39 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet seoses suunistega, mis käsitlevad põhimõtteid, kriteeriumeid ja näidisprotseente, mida komisjoni teenistused kohaldavad, et määrata kindlaks määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 39 lõikes 3 sätestatud finantskorrektsioone⁽³⁾. Esiteks seetõttu, et määrati nende kulude 2 % korrektsioon, olgugi et Hispaania ametivõimude poolt komisjonile esitatud teave tõendas, et risk fondile oli märkimisväärselt väiksem kui see protsent. Teiseks seetõttu, et korrektsiooniga puudutatud perioodi pikendati, hõlmates mitte üksnes komisjoni uurimist puudutava perioodini (17. detsember 2004) deklareeritud kulud, vaid ka need, mis deklareeriti kuni kahepoolse kohtumiseni (4. juuni 2008).

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 31).

⁽²⁾ Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT L 63, lk 21; ELT eriväljaanne 14/01, lk 132).

⁽³⁾ 2. märtsi 2001. aasta dokument C(2001) 476.

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-111/10)

(2010/C 113/106)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes ja advokaadid N. Mimoso Ruiz ja P. Moura Pinheiro)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

3. märtsil 2010 esitas Portugali Vabariik ELTL artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni vastu hagi, milles palus tühistada komisjoni 21. detsembri 2009. aasta otsuse K(2009) 10624, millega vähendatakse Euroopa Regionaalarengu Fondist seoses arengu-

kavaga „Portugali majandusstruktuuri moderniseerimine” CCI: 1994 PT 16 1 PO 004 (end. ERF ref. 94.12.09.004) makstavat abi osas, mis puudutab Fundo de Investimento Imobiliário Fechado Turístico'le (FIIT; turismialane kinnisvara kinnine investeerimisfond) makstavat abi.

Väited ja peamised argumendid

Kinnisvara investeerimisfond, mille ametiasutused löid pärast seda, kui Euroopa Komisjon oli heaks kiitnud ühenduse raamprogrammi (CCA II) seoses struktuurifondide abiga eesmärgi 1 alla kuuluvatele piirkondadele ajavahemikul 1. jaanuarist 1994 31. detsembrini 1999, on sobiv Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) tegevuse elluviimiseks.

Määrus (EMÜ) nr 4254/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks Euroopa Regionaalarengu Fondi suhtes (muudetud määrusega (EMÜ) nr 2083/93)⁽¹⁾ näeb ette, et see fond osaleb piirkondade sisemise potentsiaali arendamises meetmete abil, mis parandavad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juurdepääsu kapitaliturule. Samuti nagu tagatiste andmine ning osalus kapitalis, mida määruses (EMÜ) nr 2083/93 on loetletud näidetena, kujutab kinnisvara investeerimisfond endast rahastamismehhanismi, millega edendatakse ja arendatakse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tegevust.

FIIT-i abil rahastatakse eeskätt selliseid väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, kes tegutsevad Portugalis turismisektoris ja kellel on tavaliselt palju kinnisvara ning raskusi turul pakutavate rahastamisallikate juurdepääsuga.

FIIT-i tegevus kõnealusel ajavahemikul aitas kaasa turismi arendamisele ja moderniseerimisele Portugalis turismiettevõtete ostmisega, üürides need seejärel väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele.

FIIT-i tegevus vastab rangelt komisjoni otsusele K(94) 464, millega kiideti CCA II raames heaks arengukava „majandusstruktuuri moderniseerimine” ja 4. alaprogramm „turism ja kultuuri-pärand”. Selles otsuses nähti ette sellise turismialase investeerimisfondi loomine, mille peamised tegevusvaldkonnad hõlmasid eeskätt finantsolukorra parandamist, majutusüksuste moderniseerimist ja laiendamist.

Euroopa Komisjon ei arvestanud kaitseõigustega, sest ta tõstas FIIT-i poolt toetatavate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete rahastamisel esinevate turutõkete olemasolu tõendamata küsimuse alles vaidlustatud otsuses ning heitis siseriiklikele asutustele ette seda, et nad ei olnud väidetavalt sobival moel analüüsinud nende ettevõtete majanduslikku elujõulisust piirdudes nende passiva taasrahastamisega.

Vaidlustatud otsusega rikutakse õiguspärase ootuse põhimõtet järeldades, et FIIT projekt on ERF-i kaasrahastamist puudutavas abikõlbmatu, sest kava järgimise raames toimis komisjon viisil, mis tekitas Portugali asutustes kindla ja õiguspärase veendumuse, et FIIT-i rahastamist kahtluse alla ei seata; seda enam, et ühenduse õiguslik raamistik, mis ei olnud sel ajahetkel abikõlbmatust puudutavas sugugi mitte üheselt mõistetav, ei võimaldanud tuvastada ilmselge hindamisvea olemasolu seoses selle finantsvahendi õiguspärasusega.

(¹) Nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2083/93, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 4254/88, millega nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks Euroopa Regionaalarengu Fondi suhtes (EÜT L 193, lk 34).

1. märtsil 2010 esitatud hagi — Prionics versus komisjon ja EFSA

(Kohtuasi T-112/10)

(2010/C 113/107)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Prionics AG (esindajad: advokaadid H. Janssen ja M. Franz)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa Toiduohutusamet (EFSA)

Hageja nõuded

— tühistada EFSA ja komisjoni „Scientific Opinion on Analytical sensitivity of approved TSE rapid tests” osas, milles

soovitatakse BSE-seirel hetkel mitte kasutada hageja toodetavat kahte testi, nimelt Prionicsä-Check LIA-d ning Prionicsä-Check PrioSTRIP-i;

— mõista kohtukulud välja EFSA-lt ja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab EFSA 10. detsembri 2009. aasta teadusliku arvamuse heakskiidetud BSE-kiirtestide analüütilise tundlikkuse kohta (edaspidi „EFSA arvamus”). Selles arvamuses soovitatakse muu hulgas hinnata vastavate katsete abil uuesti hageja kahe BSE-testisüsteemi (Prionics®-Check LIA ja Prionics®-Check PrioSTRIP) analüütilist tundlikkust.

Oma hagi toetuseks esitab hageja neli väidet.

Esiteks väidab hageja, et rikutud on hea halduse põhimõtet, kuna kostjad on oma soovitusel EFSA arvamuses rajanud asjaolude valele hindamisele ning vastuolulistele andmetele.

Oma teises väites leiab hageja, et rikutud on põhimõtet, et menetluses, kus asjaomase isiku suhtes võidakse kohaldada koormavaid meetmeid, tuleb tagada õigus olla ära kuulatud. Lisaks märgib ta sellega seoses, et rikutud on võrdse kohtlemise ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtet, kuna vastupidi iseenda avaldatud haldusnormidele ei taganud EFSA enne oma arvamuse avaldamist hageja õigust olla ära kuulatud.

Oma kolmandas väites kinnitab hageja, et rikutud on võrdse kohtlemise ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtet, kuna EFSA vastupidi iseenda avaldatud haldusnormidele ei teavitanud oma arvamuses võimalusest vaidlustada seda arvamust.

Viimaks leiab hageja, et rikutud on põhiõigust valida tegevusala ning põhiõigust tegeleda ettevõtlusega, kuna EFSA arvamus avaldati, ilma et oleks kaalutud hagejale tekkivaid kahjulikke tagajärgi.

8. märtsil 2010 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon**(Kohtuasi T-113/10)**

(2010/C 113/108)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled***Hageja:* Hispaania Kuningriik (esindaja: J. Rodríguez Cárcamo)*Kostja:* Euroopa komisjon**Hageja nõuded**

— tühistada komisjoni 23. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 10678 lõplik, millega vähendatakse Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) rahalist abi, mis määrati eesmärgi nr 2 (1997–1999) alla kuuluvale rakenduskavale „País Vasco” Hispaanias vastavalt 5. veebruari 1998. aasta otsusele K(1998) 121 — FEDER nr 97.11.09.007;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Kohtuasja aluseks on 5. veebruari 1998. aasta otsus K(1998) 121, millega komisjon andis Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) ja Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) rahalist abi Baskimaa piirkonna rakenduskavale, mis on osa ühenduse struktuurimeetmete toetussüsteemist Hispaania piirkondades vastavalt eesmärgile nr 2 ajavahemikus 1997–1999, milles ERF-i kanda jäi maksimumsummas 291 862 367 eurot.

Käesolevas menetluses vaidlustatud otsuses on sedastatud, et selle rakenduskava täitmisel tuvastati 37 auditeeritud projektist rikkumised 24 projektis, mis mõjutab tervikuna 4 844 712 820 peseetat ja eeldab finantskorrektsiooni summas 27 794 540,77 eurot.

Oma nõute toetuseks esitab hageja järgmised väited:

— nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88 (⁽¹⁾) artiklit 24 on rikutud vaidlustatud otsuses kasutatud laiendatud järelduste tegemise meetodi tõttu, kuna

viidatud artikkel ei näe ette võimalust teha konkreetsete tegevuste puhul tuvastatud rikkumiste põhjal laiendatud järeldusi kõigi tegevuste kohta, mis kuuluvad ERF rahastatud rakenduskavasse. Vaidlustatud otsuses komisjoni kohaldatud korrektsooniil puudub õiguslik alus, kuna vastavalt Euroopa Kohtu 6. aprilli 2000. aasta otsusele kohtuasjas C-443/97: Hispaania vs. komisjon (⁽²⁾) ei saa komisjoni 15. oktoobri 1997. aasta juhised, mis käsitlevad määruse (EMÜ) nr 4253/88 artikli 24 alusel tehtavaid netomääraga finantskorrektsioone, omada liikmesriikide suhtes õiguslikke tagajärgi; ja kuna nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 4253/88 artikkel 24 käsitleb üksnes sellise abi vähendamist, mille uurimisel on tõendatud rikkumine; selle põhimõttega on aga vastuolus laiendatud järelduste alusel korrektsoonide tegemine.

— Teise võimalusena on määruse (EMÜ) nr 4253/88 artiklit 24 rikutud seoses praeguse EL lepingu artikliga 4.3 (lojaalse koostöö põhimõte), sest korrektsooni tehti laiendatud järelduste alusel, kuigi muudetud lepingutega seoses ei ilmnunud halduse, järelevalve või auditi süsteemi ebapiisavust, kuna haldusorganid kohaldasid Hispaania õigusnorme, mida Euroopa Kohus ei olnud kuulutanud Euroopa Liidu õigusega vastuolus olevaks. Hispaania Kuningriik leiab, et haldusorganite poolt siseriiklike õigusnormide järgmine — kuigi selle põhjal võib komisjon järeldada konkreetseid Euroopa Liidu õiguse rikkumisi — ei saa olla aluseks laiendavale järeldusele haldussüsteemi ebatõhususe kohta, kui Euroopa Kohus ei ole kõnealust õigusnormi tunnistanud Euroopa Liidu õigusega vastuolus olevaks ning komisjon ei ole ELTL artikli 258 alusel liikmesriigi vastu menetlust algatanud.

— Kolmanda võimalusena on määruse (EMÜ) nr 4253/88 artiklit 24 rikutud, kuna laiendava järelduse alusel tehtud finantskorrektsiooni kohaldamiseks kasutatud valim ei olnud tüüpiline. Komisjon koostas laiendava järelduse kohaldamiseks valimi väga väiksest hulgast projektidest (37 projekti 3348-st), ilma et oleks kaetud kõik rakenduskava valdkonnad ja hõlmates varem Hispaania ametiasutuste poolt tagasi võetud kulutused; lähtudes deklareeritud kulu-dest, mitte aga tasutud abist; kasutades arvutiprogrammi, mille usaldusvärsuse aste oli alla 85 %. Seetõttu leiab Hispaania Kuningriik, et valim ei vasta tüüpilisuse tingimustele, et selle põhjal laiendatud järeldusi teha.

— Hispaania Kuningriik leiab lõpuks, et Hispaania ametiasutustele eeskirjade eiramisest teatamine (mis toimus 2005. aasta augustis ja puudutas peamiselt 1998. ja 1999. aastal toime pandud rikkumisi) määrab kindlaks nende eeskirjade

eiramise aegumise vastavalt määruse nr 2988/95 ⁽³⁾ artiklis 3 ette nähtud 4-aastasele tähtajale.

vuse osas, milles sellega kantakse ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu, ja taotleb ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu kandmise tühistamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätteid määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeeringupanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, lk 1).

⁽²⁾ EKL 2000, lk I-2415.

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Hageja esitab oma nõuete põhjenduseks järgmised väited.

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud otsust vastu võttes rikuti direktiivi 92/43/EMÜ, st Hispaania ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu kandmine oli direktiiviga vastuolus, sest:

4. märtsil 2010 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-115/10)

(2010/C 113/109)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski, keda abistavad QC D. Wyatt ja barrister M. Wood)

— märkimisväärne osa sellest alast asub briti Gibraltari territooriumil (British Gibraltar Territorial Waters, edaspidi „BGTW”), mis on realselt pigem Ühendkuningriigi kui Hispaania kontrolli all;

— see langeb täielikult kokku olemasoleva ühenduse tähtsusega alaga UK Southern Water of Gibraltar.

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 22. detsembri 2009. aasta otsus 2010/45/EL, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ ⁽¹⁾ (elupaikade direktiiv) vastu Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade kolmas ajakohastatud loetelu ⁽²⁾ osas, milles sellega kantakse ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu koodiga ES6120032;

Teiseks väidab hageja, et vaidlustatud otsust vastu võttes rikuti õiguskindluse põhimõtet, sest ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu kandmine tähendab seda, et Hispaaniale pannakse direktiivi 92/43/EMÜ alusel kohustused niisuguse olemasoleva ühenduse tähtsusega ala osas, mille suhtes Gibraltari valitsusel lasuvad direktiivi alusel samasugused kohustused. Selle tagajärg on, et määratletakse või siis seatakse küsimuse alla Gibraltari valitsuse pädevus rakendada direktiivi ühenduse tähtsusega alal Southern Waters of Gibraltar ja jõustada Gibraltari õigusnorme BGTW-s, mis loob õiguskindlusetust nii Gibraltari valitsuse kui ka Euroopa Liidu kodanike jaoks.

— mõista kohtukulud välja

Väited ja peamised argumendid

Kõnesoleva hagiga seab hageja küsimuse alla komisjoni otsuse 2010/45/EL (teatavaks tehtud numbri K(2009) 10406 all) kehti-

Kolmandaks väidab hageja, et vaidlustatud otsust vastu võttes rikuti proportsionaalsuse põhimõtet, sest Hispaania ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu kandmine nii, et see hõlmab ka kogu ühenduse tähtsusega ala UK Southern Waters of Gibraltar ja muid BGTW alasid, ei ole sobiv ega vajalik, et saavutada direktiiviga 92/43/EMÜ taotletavaid keskkonnanäes-
märke.

Viimaks väidab hageja, et ala Estrecho Oriental ühenduse tähtsusega alade loetellu kandmine, mis on käesoleva hagiga vaidlustatud, tuleb tervikuna tühistada, sest loetellu kandmise osaline tühistamine muudaks selle sisu; see omakorda tähendaks, et Üldkohus muudab loetelu, et ühenduse tähtsusega ala keskpunkt ja pindala tuleks uuesti välja arvutada ning et tuleks teostada keskkonnamõtjude hinnang, et selgitada välja, kas ala ülejäänud osa täidab tingimused ühenduse tähtsusega alana kvalifitseerimiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992 L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/11, lk 102).

⁽²⁾ ELT L 30, lk 322.

5. märtsil 2010 esitatud hagi — Acron versus nõukogu

(Kohtuasi T-118/10)

(2010/C 113/110)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Acron OAO (esindaja: advokaat B. Evtimov)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 18. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1251/2009, millega muudetakse EÜ määrust nr 1911/2006 ⁽¹⁾; osas, milles see puudutab hagejat;

— mõista kohtukulud ja käesoleva menetlusega seotud kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitab hageja ühe tühistamisväite, mis jaguneb kolme ossa.

Hageja märgib, et liidu institutsioonid rikkusid algmääruse artikleid 1 ja 2, algmääruse ⁽²⁾ artikli 11 lõiget 9, loetuna koos algmääruse artikliga 2, ning tegid rea ilmseid hindamisvigu, mille tagajärjel nad määrasid kunstlikult kõrge arvestusliku normaalväärtuse, ning seega tuvastasid põhjendamatult dumpingu olemasolu.

Tühistamisväite esimeses osas vaidlustab hageja gaasihinna kohandamise aluseks olnud arutluskäigu. Täpsemalt ütleb hageja, et institutsioonid rikkusid õigusnormi ja algmääruse artikleid 2, 3 ja 5, kuna nad ei võtnud arvesse suurt osa tootmiskuludest päritoluriigis ja/või kohaldasid hageja toote normaalväärtuse määramisel meetodikat, mis õigupoolest vastab mittemitrumajanduslikule tootmisele.

Teises osas vaidlustab hageja gaasihinna korrigeerimiseks kasutatud meetodi. Hageja väidab, et olles otsustanud kohandada gaasihinda, rikkus komisjon algmääruse artikli 2 lõiget 5 ja/või tegi ilmse hindamisvea ning ei põhjendanud piisavalt oma seisukohta, korrigeerides gaasihinda hinna põhjal, mida nõutakse Vene gaasi eest Waidhausis (Saksamaa), võtmata seejuures arvesse otsust turgude jaotamise kartelli karistamise kohta seoses Waidhausi kaudu saabuva Vene gaasiga ning jättes maha arvamata Vene gaasile kohaldatava 30 % suuruse eksporditollimaksu, samas kui kohandamine pidi kajastama kohalikke jaotuskulusid.

Kolmandas osas vaidlustab hageja toote arvestusliku normaalväärtuse määramiseks kasutatud kasumimäära. Hageja toob esile, et institutsioonide määratud kasum, mis vaidlustatud määruse põhjenduses lisati tootmiskuludele, et arvestada välja hageja toote normaalväärtus rikub algmääruse artikli 2 lõiget 3 ja artikli 2 lõike 6 punkti c, on ilmselgelt ebamõistlik ning selle puhul on tegemist ilmse hindamisveaga. Lisaks erineb nõnda määratud kasumimäär oluliselt kasumist ja meetodist, mida kasutati esialgses uurimises, mille tulemusel määrati kõnealune tollimaks, rikkudes niiviisi algmääruse artikli 11 lõiget 9.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1251/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1911/2006, millega kehtestatakse muu hulgas Venemaalt pärit uurea ja ammoooniumnitraadi lahuste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 338, lk 5).

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45).

5. märtsil 2010 esitatud hagi — Madalmaad versus komisjon**(Kohtuasi T-119/10)**

(2010/C 113/111)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Wissels, Y. de Vries ja J. Langer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 23. detsembri 2009. aasta otsus K(2009) 10712, millega vähendati finantsabi, mis anti komisjoni 18. detsembri 1997. aasta otsusega K(97) 3742 (ERF nr 970010008) Rein-Maasi ennetava ülejutustõrje programmile ühenduse algatuse IC Interreg II/C raames Belgia Kuningriigis, Saksamaa Liitvabariigis, Luksemburgi Suurhertsogiriigis ja Madalmaade Kuningriigis Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF);

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi toetuseks järgmised väited:

— rikutud on määruse nr 4253/88⁽¹⁾ artikli 24 lõiget 2, kuna finantskorrektsioonid määrati kindlaks ekstrapoleerimise teel, kuigi see säte ei anna selleks alust;

— rikutud on määruse nr 4253/88 artikli 23 lõikeid 2 ja 3, kuna kasutati kogusummalisi finantskorrektsioone, kuigi see säte ei anna selleks alust;

— rikutud on õiguskindluse põhimõtet, kuna liikmesriigile on pandud kohustused lähtuvalt Euroopa Kohtu praktikast, mis on hilisem nende kohustuste panemisest ning mis ei olnud selleks hetkeks liikmesriikidele teada, selge ega ette nähtav;

— rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna lepingutega seoses deklareeritud kuludele on kohaldatud 25 % suurust finantskorrektsiooni, kusjuures järgitud ei ole selliseid üldpõhimõtteid nagu läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtte;

— rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna lepingutega seoses deklareeritud kuludele on kohaldatud 100 % suurust finantskorrektsiooni, mis ületab direktiivis 93/37/EMÜ⁽²⁾, direktiivis 93/36/EMÜ⁽³⁾ või direktiivis 92/50/EMÜ⁽⁴⁾ sätestatud piirmäärasid ning mis on antud hanget korraldamata;

— rikutud on põhjendamiskohustust, kuna ei ole põhjendatud, kuidas määrati kindlaks kohaldatud finantskorrektsioonid;

— rikutud on põhjendamiskohustust, kuna tehtud on projekti-põhiseid vähendusi, mida ei ole piisavalt põhjendatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, millega nähakse ette sätted määruse nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeeringupanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (EÜT L 199, lk 54; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163).

⁽³⁾ Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/36/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike tarnelepingute sõlmimise kord (EÜT L 199, lk 1; ELT eriväljaanne 06/02, lk 110).

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322).

**Üldkohtu 2. märtsi 2010. aasta määrus — gardeur versus
Siseturu Ühtlustamise Amet — Blue Rose (g)****(Kohtuasi T-310/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/112)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 247, 20.10.2007.

**Üldkohtu 2. märtsi 2010. aasta määrus — Aldi versus
Siseturu Ühtlustamise Amet — Catalana de
Telecomunicaciones Societat Operadora de Xarxes (ALDI)****(Kohtuasi T-298/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/113)

Kohtumenetluse keel: saksa

Seitsmenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 247, 27.9.2008.

**Üldkohtu 4. märtsi 2010. aasta määrus — komisjon versus
Domótica****(Kohtuasi T-552/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/114)

Kohtumenetluse keel: portugali

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 55, 7.3.2009.

**Üldkohtu 1. märtsi 2010. aasta määrus — TerreStar Europe
versus komisjon****(Kohtuasi T-196/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/115)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 167, 18.7.2009.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — AC versus nõukogu

(Kohtuasi F-9/10)

(2010/C 113/116)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: AC (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Rodriguez ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada ametisse nimetava asutuse otsus jätta hageja 2009. aasta edutamise raames palgaastmele AD 13 edutatavate ametnike nimekirja kandmata ja ühtlasi mõista kostjalt hageja kasuks välja tekitatud mittevahaline kahju.

Hageja nõuded

- tühistada ametisse nimetava asutuse otsus jätta hageja 2009. aasta edutamise raames palgaastmele AD 13 edutatavate ametnike nimekirja kandmata, nagu see otsus nähtub 27. aprilli 2009. aasta personaliteatest nr 94/09;
- vajadusel tühistada ametisse nimetava asutuse otsus jätta hageja kaebus rahuldamata;

— mõista kostjalt hageja kasuks välja viis tuhat eurot mittevahalise kahju hüvitamiseks;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

9. veebruaril 2010 esitatud hagi — Kerstens versus komisjon

(Kohtuasi F-12/10)

(2010/C 113/117)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (esindaja: C. Mourato)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus, millega hagejale määrati distsiplinaarkaristusena kirjalik hoiatus.

Hageja nõuded

- Tühistada ametisse nimetava asutuse 23. aprilli 2009. aasta otsus määrata hagejale distsiplinaarkaristusena kirjalik hoiatus;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET